

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

НЕ ДАМ
НИЈЕДНО
ДУГМЕ!

2

ДИНАРА

ГОДИНА
XXXII

БРОЈ
1024

13. VIII 1971

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

ОТЕ

НЕКА ГА, НЕК'
СЕЧЕ! МОЖДА ЋЕ
ЗА ТО ДУГМЕ ОД
ЗАБАВНИКА ДО-
БИТИ БИ-
ЦИКЛ!

НЕ БОЈ СЕ,
ЏОЈ! ПУН ЈЕ ДУ-
ГМАДИ! НЕЋЕ НИ
ПРИМЕТИТИ ДА
МУ ЈЕДНО
НЕДОСТА-
ЈЕ!

АЛА СЕ
ИЗБЕЗОБРАЗИО
ПСЕЊИ РОД! ЧАК
И ОБИЧАН ЏУКАЦ
СЕ УСУДИО ДА СЕ
МЕНИ УДВА-
РА!

ДОГОДИЛО СЕ...

КРАЉ НЕБА. — Кад буде ојачао овај орлић ће бити прави господар неба изнад шкотског острва Скаја. Засад он потпуно зависи од планинара Мекензија који га је спасао кад га је његов старији Ји јачи „брат“ изгубио из гнезда. Мекензи га храни зечјим месом.

ЧЕТВОРИЦА НА РАСКРСНИЦИ. — Француз је лежерно махнуо руком. Белгијанац је из све снаге дунуо у пиштаљку, Канађанин је претом иначице знак као кад мама позива дете које је нешто згрешило, Њујорчанин је само испружио руку. Четири различита покрета али је резултат био исти: возачи су се сместа зауставили. Ово се догађало за време Међународне недеље саобраћајаца и полицајаца одржане недавно у Енглеској где су се стекли саобраћајци из читавог света да нечем науче своје британске колеге, а и да нешто од њих науче.

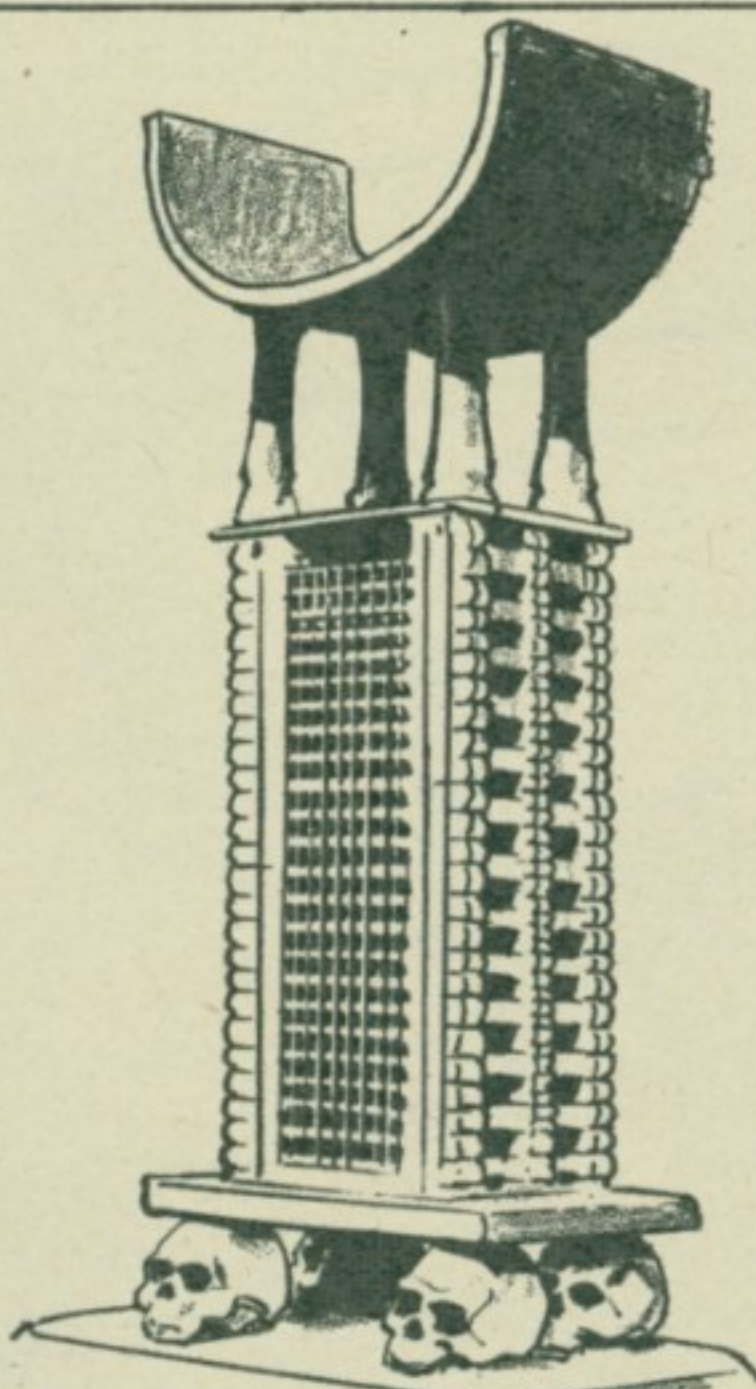
РЕКА РУЖА

СЕЛИМ ГЕРАЈ, ГОСПОДАР КРИМА, СЛОМЉЕН ОД БОЛА ШТО ЈЕ РОВИЊА КОЈОМ СЕ ОЖЕНИО ПОБЕГЛА, 30 ГОДИНА ЈЕ СВАКО ЈУТРО СПУШТАО ПО ЈЕДНУ РУЖУ У РЕКУ ДИМУ ДА БИ ЈЕ СТРУЈА ОДНЕЛА ДО ЦРНОГ МОРА ГДЕ СЕ ЊЕГОВА ВОЉЕНА УКРЦАЛА НА БРОД И ВРАТИЛА У РОДНУ СКАНДИНАВИЈУ. АЛМА ЈЕ И ДАНАС, ПОСЛЕ 210 ГОДИНА, ПОЗНАТА КАО „РЕКА РУЖА“ ЈЕР ЗАЉУБЉЕНИ БАЦАЈУ У ЊУ ЦВЕТЕ!

Ripley

Веровати или не!

ПРЕСТО

НЕКАДАШЊИХ КРАЉЕВА ААХОМЕЈЕ (АФРИКА) ПОЧИВАО ЈЕ НА ЛОБАЊАМА 4 НЕПРИЈАТЕЉСКИХ ВЛАДАРА!

НАЈСТАРИЈА РУДАРСКА СВЕТИЉКА!

БУКТИЊА НАЦИЊЕНА ОД ВЛАКАНА СА УНУТРАШЊЕ СТРАНЕ БРЕЗОВЕ КОРЕ И НАБЕНА У ЈЕДНОМ РУАНИКУ СОЛИ У ХОЛШТАТУ (АУСТРИЈА) ПРЕЛЕЖАЛА ЈЕ У ОКНУ 2500 ГОДИНА!

ПОХЛЕПА И САВЕСТИ ЈЕДНОГ ИМПЕРАТОРА!

ЏЕЗАРОВ НАСЛЕДНИК АВГУСТ (63. ПРЕ Н.Е. — 14. Н.Е.) ПОСТАО ЈЕ НАЈБОГАТИЈИ ЧОВЕК У РИМСКОМ ЦАРСТВУ ПРИСВОЈИВШИ КАО ЛИЧНУ ИМОВИНУ ЧИТАВ ЕГИПАТ КОЈИ ЈЕ У ТО ВРЕМЕ БИО ЖИТНИЦА ИМПЕРИЈЕ! ДА СЕ НЕ БИ ГОВОРКАЛО ДА ЈЕ ПОСТУПИО НЕПОШТЕНО ОН ЈЕ ЗАУЗВРАТ ДАО СВОЈЕ ПРИВАТНО ОСТРВО ИСИЈУ, У НАПУЉСКОМ ЗАЛИВУ, ВЕЛИКО СВЕГА 46 КВАДРАТНИХ КИЛОМЕТАРА!

ОБАКВУ

Амајџу

УПОТРЕБ-
ЛОВАЛИ СУ
У ВЕЛСУ
ЗА
„ЛЕЧЕЊЕ“
КРАВА КОЈЕ
СЕ
ЗА ВРЕМЕ МУЖЕ
РИТАЈУ.

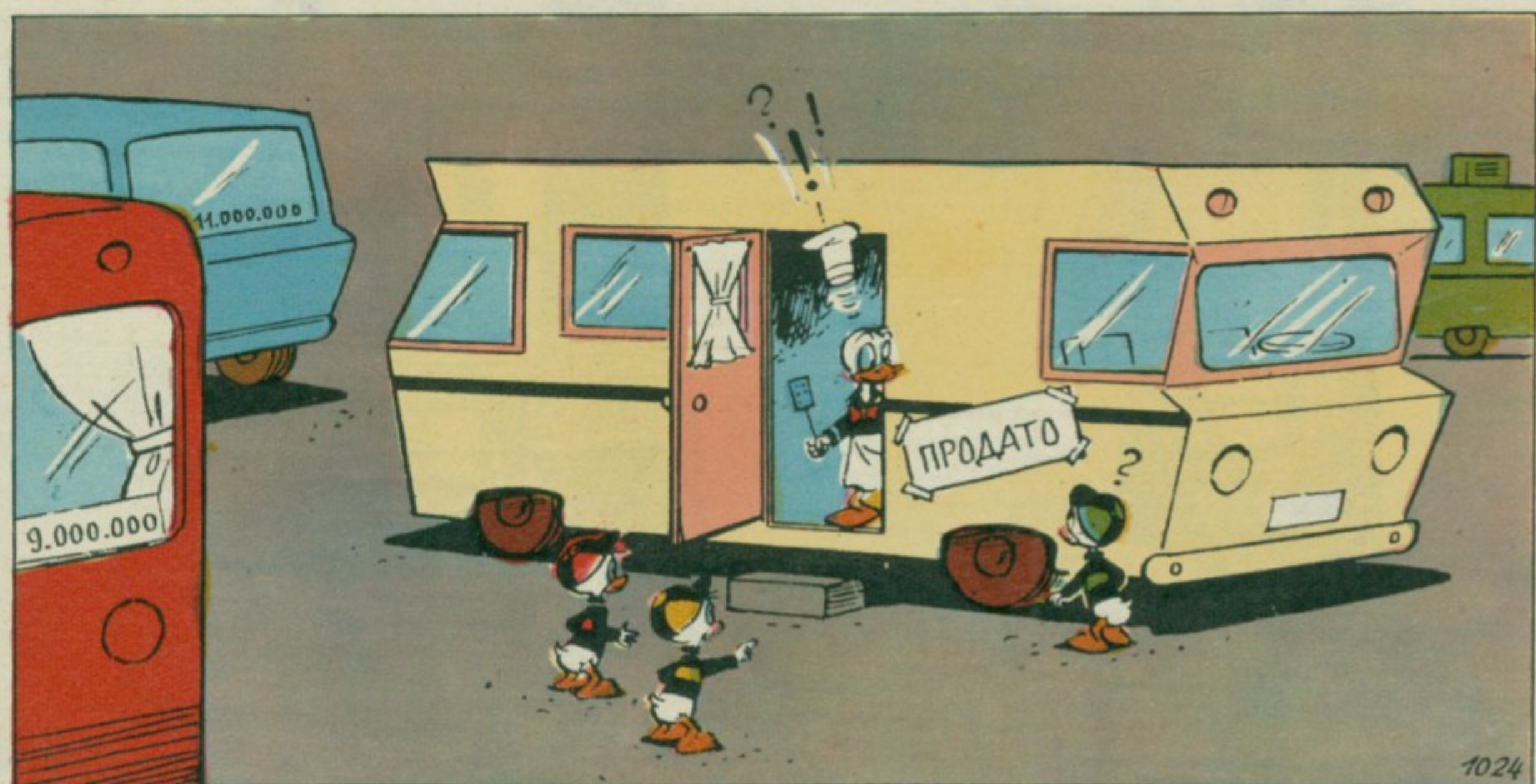
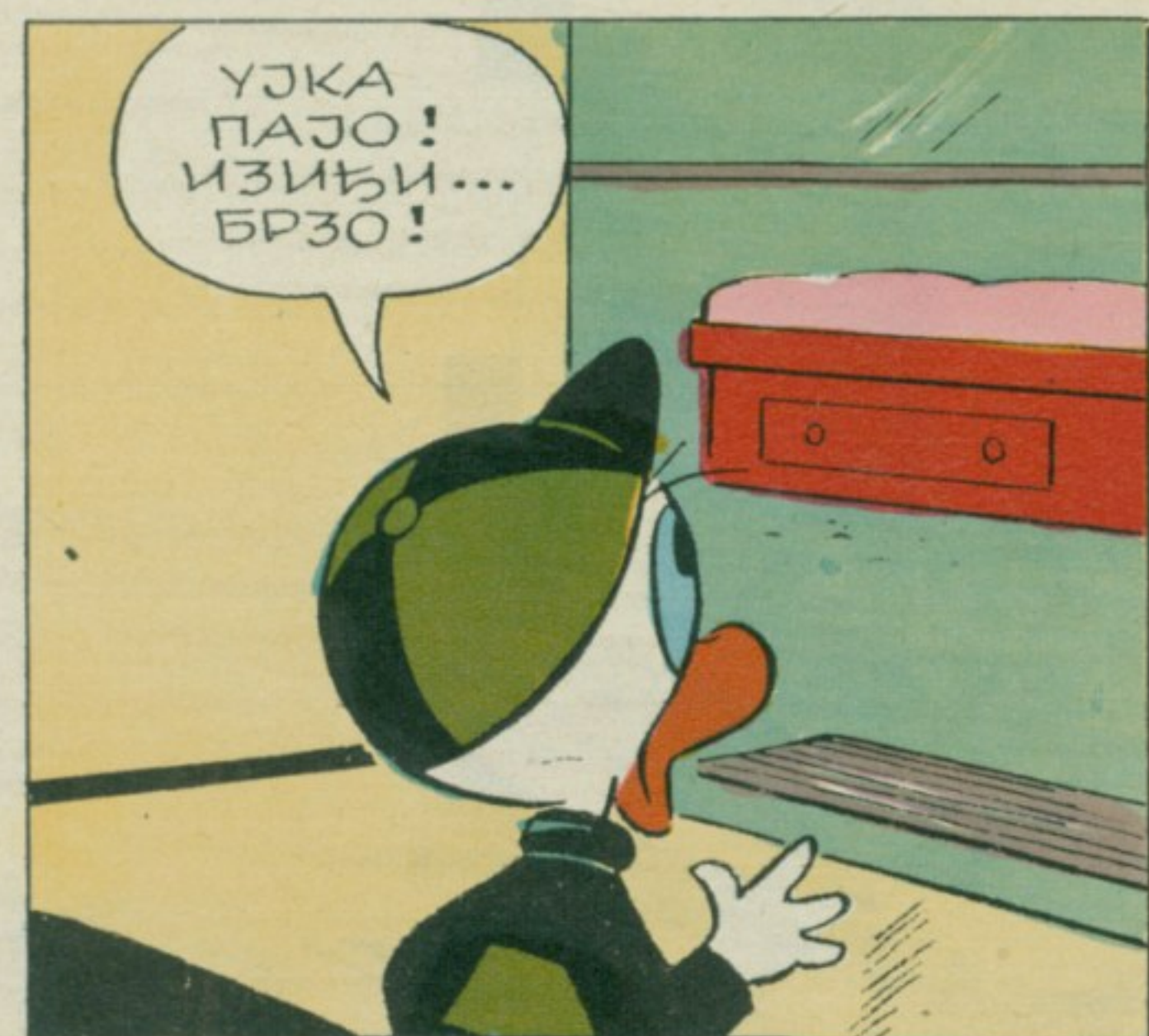
ОКО 220 КАМЕНОВА

ЧИЈА ЈЕ УКУПНА ТЕЖИНА ИЗНОСИЛА ОКО 2,5 КИЛОГРАМА, МОГЛО СЕ НАћи У ЖЕЛУЦУ ЦИНОВСКЕ, САДА ИЗУМРЛЕ, НОВОЗЕЛАНДСКЕ ПТИЦЕ МОА. КАМЕНЕ ЈОЈ ЈЕ СЛУЖИЛО ДА БОЉЕ СВАРИ ХРАНУ!

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

МОРСКИ СЕМ

Сматра се да је прва кула светиља био чувени александријски светлионик подигнут око 280. године пре н. е. на острву Фаросу испред луке Александрије у Египту. На највишој платформи осмоугаоног торња горела је сваке ноћи ватра и помагала морепловцима да се не насучу. По фароском светлионику, једном од 7 светских чуда, куле светиље називају се и фароси. По једном од њих, саграђеном у Старом Граду, добило је име и наше острво Хвар.

Градитељ се ујојио

Што се поморски саобраћај интензивније разви-

јао расла је и потреба за све већим бројем светлионика. Данас су они саставни део обавезне поморске расвете а граде се на најистакнутијим и најопаснијим тач-

кама на обали, острвима и гребенима да би поморцима служили за оријентацију како ноћу тако и дану. Они показују правац или нарочито опасна места. Светлионик подигнут на отвореном мору — нијој земљи — припада држави која га је саградила.

Први проблем у изградњи светлионика представља сама кула или торањ, односно темељи изложени непрекидном дејству таласа. Многи светлионици рушили су се по неколико пута само зато што нису имали добро учвршћене и прорачунате темеље. Познат је случај Винстелијевог светлионика који

је подигнут 1698. на гребену Едистоун испред Плимута у Енглеској. Он је стајао све до 1703. и тада су га једне олујне ноћи срушили снажни циклонски таласи. Заједно са светлионичарима утопио се и градитељ Хенри Винстели који се ту случајно затекао.

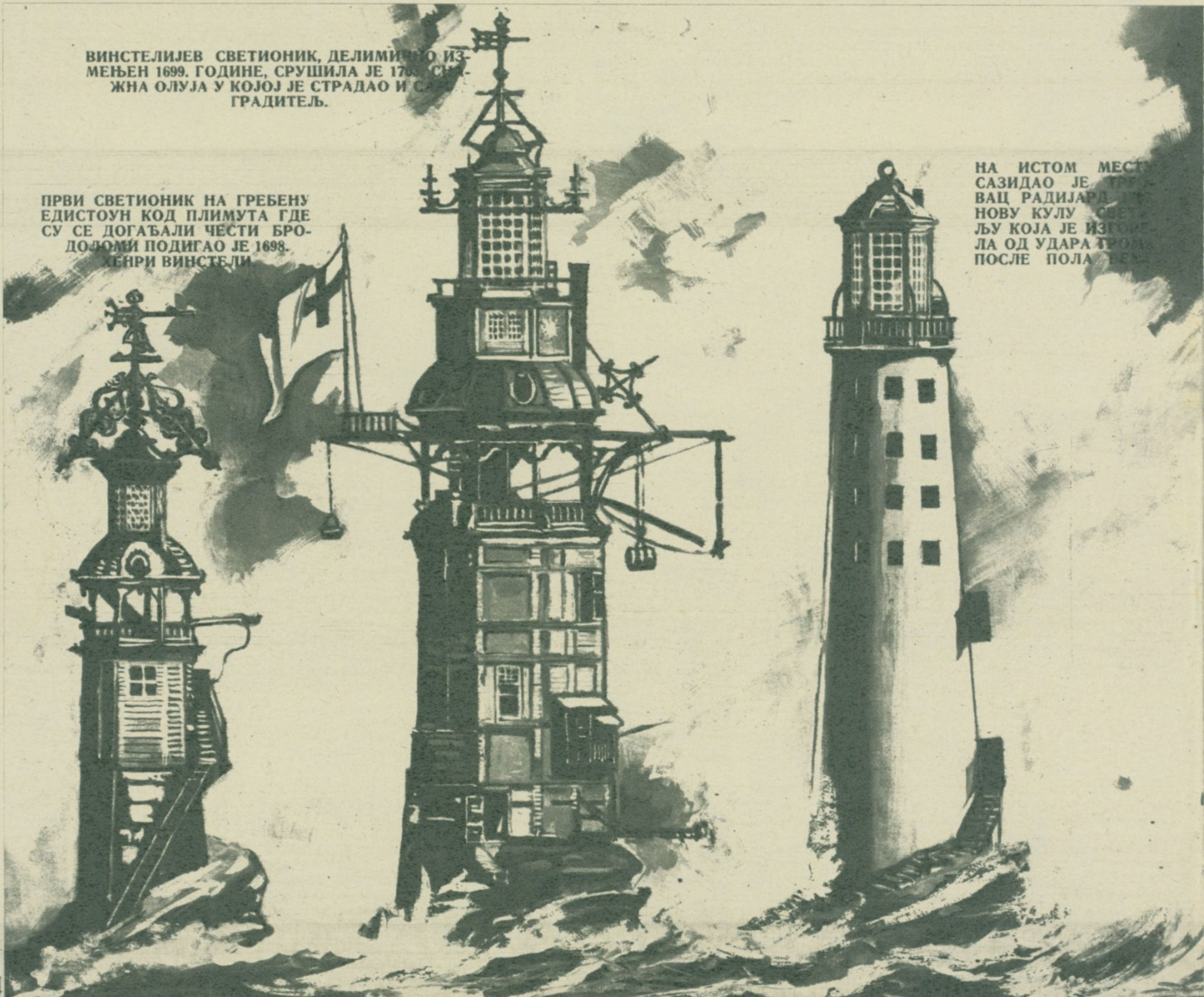
Три године касније на истом месту подигао је о свом трошку нову кулу светиљу трговац Радијард. На том послу он је одлично зарадио јер су у то време бродови који би прошли крај светлионика морали да плаћају високе таксе. Ова кула, виша и чвршћа од претходне и обложена вертикалним

гредама, светлела је пола века а страдала је у пожару изазваном ударом грома. Трећи светлионик на гребену Едистоун саградио је Џон Смит 1759. од каменних блокова међусобно укљештених бронзаним клиновима. Темљеви су му били усидрени забетонираним челичним ужадима у каменој подлози. Ни, он међутим, није био дугог века: гребен је једноставно попустио па је запретила опасност да се читава конструкција сруши. Најзад је 1882. Џејмс Даглас саградио и четврту кулу светиљу високу 40,5 м али на суседном гребену. Она стоји и данас.

ВИНТЕЛИЈЕВ СВЕТИОНИК, ДЕЛИМИТНО ИЗМЕЊЕН 1699. ГОДИНЕ, СРУШИЛА ЈЕ 1703. СНАЖНА ОЛУЈА У КОЈОЈ ЈЕ СТРАДАО И САМ ГРАДИТЕЉ.

ПРВИ СВЕТИОНИК НА ГРЕБЕНУ ЕДИСТОУН КОД ПЛИМУТА ГДЕ СУ СЕ ДОГАЂАЛИ ЧЕСТИ БРОДОВИ ПОДИГАО ЈЕ 1698. ХЕНРИ ВИНТЕЛИ

НА ИСТОМ МЕСТУ САЗИДАО ЈЕ ТРГОВАЦ РАДИЈАРД ПРВУ НОВУ КУЛУ СВЕТИЉУ КОЈА ЈЕ ИЗГРАЂЕНА ПОСЛЕ ПОЛА ВЕКА

МАФФОРИ

ПОМОРСКИ САОБРАЋАЈ НЕ МОЖЕ СЕ ЗАМИСЛИТИ БЕЗ СВЕТИОНИКА КОЈИ СЕ ПОДИЖУ НА НАЈИСТАКНУТИЈИМ МЕСТИМА НА ОБАЛИ, ОСТРВИМА И ГРЕБЕНИМА И ПОКАЗУЈУ ПРАВАЦ ИЛИ ОПАСНОСТ

Доњи део светионицне куле може се направити у виду челичног ваљка с кесоном на крају. Исисавањем песка из кесона ваљак лангано тоне у песковито морско дно и када дође на жељену дубину, читава унутрашњост ваљка пуни се бе-

тоном. Тек после тога зида се горњи део торња.

На првим светионицима палиле су се ватре на платформи на врху куле. Требао је сачекати XX век и преживети низ перипетија и експеримената па да у кулама светиљама сину прве електричне сијалице и реше многе проблеме: више није било чађи на зидовима заштитног стакла, смањен је трошак а светлост се видела на много већим даљинама. На великим светионицима данас се употребљавају електричне сијалице од 3000 до 4000 вати, монтиране увек по 2 на окретном подножју: док једна светли друга је у резерви. Ако у једној случајно прегори нит она се одмах аутоматски искључује а пали се друга. На циновским океанским светионицима горе сијалице од 6000 вати дајући интензитет од око 8 милиона свеча!

★

Најновије достигнуће су сијалице испуњене гасом ксененом велике трајности. Код њих отпада уређај за окретање оптичког апарата јер се блесак производи паљењем и гашењем саме сијалице. Иначе, овај уређај тежак око 5000 кг, пливао је када су се употребљавале светиљке на петролејске паре у базену испуњеном живом. Али, ксенонске сијалице монтиране су на релативно малом броју нових светионика јер захтевају посебну конструкцију док на већини преовлађују електричне.

Да би поморци могли одмах и јасно да разликују поједине светионике, интервали окретања и пуштања светлосних снопова морају код сваке куле светиље да буду различити — то је њихов особени знак. Пошто светлост мора да се види на што већој удаљености у сваком светионику постоји сложен оптички систем призама и сочива који концентришу светлосне зраке. Овај систем веома је тежак а окреће се сталном, константном, брзином помоћу сатног механизма на утер. Утер се на челичном ужету спушта кроз средину куле — од врха са светиљком до приземља. Светионичар мора свака 2 до 4 часа да навија сатни механизам како би утер поново подигао да врха. Сталност и тачност брзине

окретања подешава се нарочитим регулаторима. Аутоматски аларми уређају позорава светионичара чим се механизам поквари или заустави.

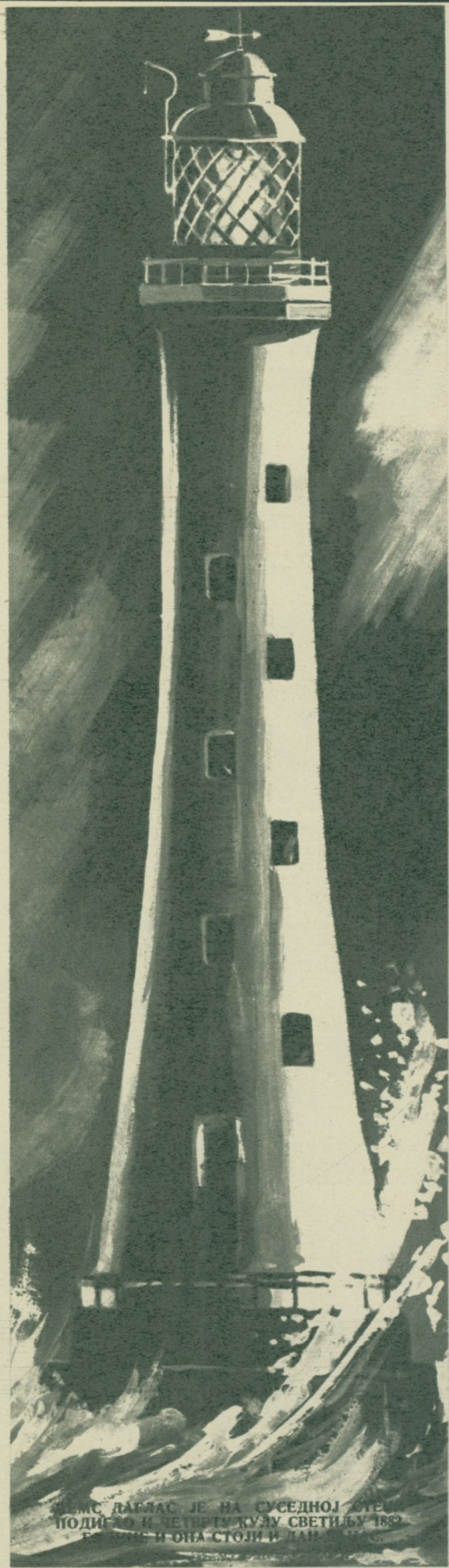
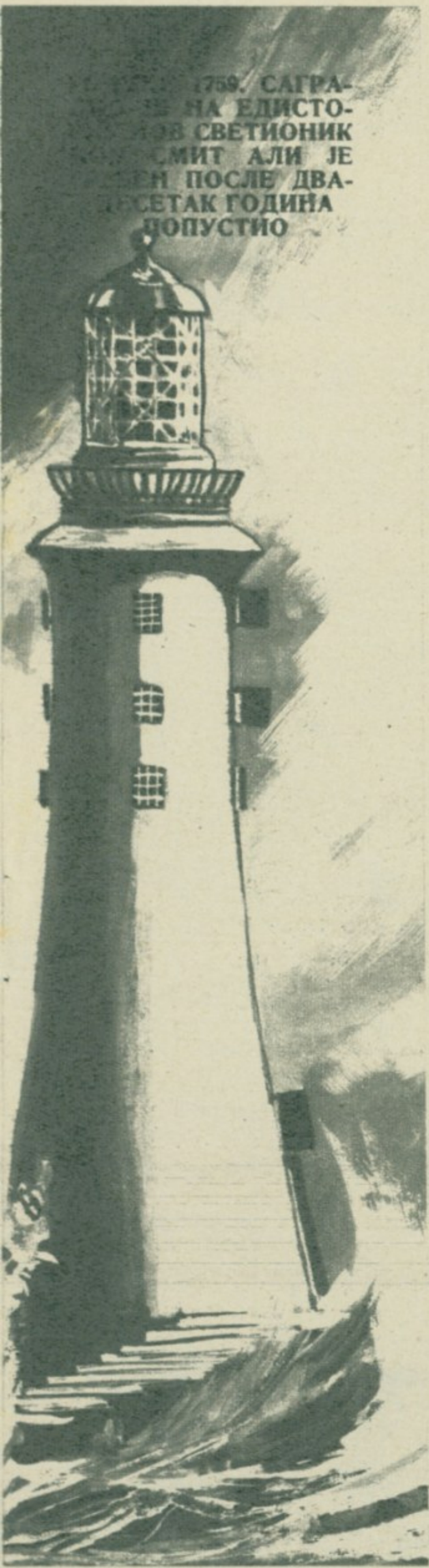
Ништа без светионика

Најважнији светионици светле белом светлошћу која се ноћу најбоље види. Иначе, светлост може да буде и црвена или зелена али је њихов домет мањи. Домет светионика зависи од јачине светлосног извора, боје светлости, удаљености хоризонта, временских прилика и многих других ствари. Прихваћено је правило адмирала Росела да међусобни размак великих светионика мора бити такав да брод, пре него што изиђе из видокруга једног, мора ући у видокруг другог. Ово међународно правило обезбеђује сигурну ноћну пловидбу.

Али, светионици су оријентационе тачке бродовима и дању и због тога морају бити обојени црно-белим или црвено-белим пругама јер су тако најупадљивији на површини мора. Осим тога, од њих се данас захтева да буду добро видљиви и на радарским екранима па се горњи делови кула граде са рељефним равнима као рефлекторска радарска тела.

Мада су модерни светионички уређаји мање-више аутоматизовани светионици не могу да функционишу без светионичара — једног или више. Поред одржавања и руковања светиоником они се баве вођењем метеоролошких књига, надзором риболова, одржавањем остале поморске сигнализације и низом других послова. Њихов живот тежак је нарочито зими када тала си ударају о зидове светионика и често га заплускују до самог врха.

Наша је земља, због разудности својих обала, морала веома рано да изгради велики број светионика и тако осигура безбедну пловидбу. Први светионик на нашој обали је Шкрда саграђен 1810, затим Велики Лошињ 1812, па Градина 1819. године. Данас на нашој обали постоји око 600 кула светиља.

ЖЕМС ДАРЛАС ЈЕ НА СУСЕДНОЈ СТЕЛИ ПОДИГАО И ЧЕТВРТУ КУЛУ СВЕТИЉУ 1882. БИЛИМ И ОНА СТОЈИ И ДАНАС

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

ПУТ У СИРМИЈУМ

ДОСТА С ГЛУПОСТИМА!

Сви су знали да се чувени »Фазанов престо« налази у Техерану на двору иранског шаха а ипак је било људи који су ућорно шраћали за њим у олућини насуканог брода

Капетан „Гросвенора“, великог брода британске Источноиндијске компаније, мислио је да се налази на неколико стотина миља од обале. Брод је испловио са Цејлона још у јуну носећи товар робе али и новац и драго камење у вредности од 80.000 фунти. Крманош није чуо људе на палуби који су викали да ви де светлост на копну. Био је мркли мрак и нико није могао знати да су једва приметне трепераве светлости у ствари ватре у честару дуж обале Пондоленда на југу Африке, неких 220 километара јужно од места где се данас налази град Дербен.

Сандук с блајом

Кад су најзад угледали обалу, било је већ касно. У 4.30 ујутру 4. августа 1782. године „Гросвенор“ се насуквао на гребене. Сви људи са брода — њих 138 заједно с неколико путника мушкараца, жена и деце — успели су да испливају на обалу. Али, нису имали ни хране ни оружја и на путу до првог холандског насеља сви су страдали, ко од исцрпености, ко од глади, ко од стрела невидљивих домородачких племена. Само пет снажних морнара успело је да се дочепа насеља

и донесе вест о ужасној несрећи.

Прошао је скоро читав век. А онда, 1880. године, ортаци Тарнер и Бедос допутовали су у једрењаку са групом радника до гребена на коме је још лежала олупина „Гросвенора“. Они су чули да је извесни капетан Бангеј ту нашао златнике па су и сами хтели да окушају срећу. И заиста, пронашли су нешто златног и сребрног новца као и неке друге драгоцености а међу гребенима открили су и девет британских топова. Од људи из племена Кафир чули су причу да су бродоломци негде на обали закопали сандук с благом али по њега никад нису дошли јер су уз пут изгинули. Од ове приче члановима Тарнерове експедиције узаврела је крв.

Пре него што је отишао са места бродолома Тарнер је направио мапу у намери да се ускоро врати и потражи закопано благо. Мапа је, међутим, дошла у руке Алфреда Релија из Дербена који је наговорио неког човека, за кога се тврдило да је видовит, да пође с њим до гребена на коме је настрадао „Гросвенор“. Ту је видовњак затворио очи, пао у транс и „видео“ ништа мање него 22 сандука са златом. Али ниједан није нађен. Од тог тренутка почела је грозничава потрага за благом „Гросвенора“.

уосталом сасвим безуспешна јер дуго времена осим неколико новчића ништа није откривено. А онда се догодила прворазредна сензација.

Ронилац, се угађио

Нико не зна од кога је прича потекла. Тек, око 1900. године светом се пропела вест да се на „Гросвенору“ налазио баснослован „Фазанов престо“ индијског могула украшен драгим камењем као и могулове друге царске ознаке. Није било важно што се престо већ тада налазио у Техерану у Персији где је и дан-данас. Персијанци су га опљачкали из Делхија још 1739. године и ирански шах и данас седи на њему за време свечаних церемонија. Два златна фазана раширених крила красе његов наслон. Упркос томе људи су слепо веровали да је престо у олупини брода и гребен на коме је почивао „Гросвенор“ одједном је постао најзанимљивије и најпосећеније место на свету.

Прва велика експедиција кренула је у потрагу за „Фазановим престолом“ 1905. године. Међутим, олупина брода увелико је потонула у песак. Најмљен је багер али када се један ронилац удавио, тражење је обустав

љено. Први светски рат прекинуо је сваки даљи лов на благо.

Али, свет није заборавио „Фазанов престо“ и 1921. године основана је Гросвенор компанија златних полуга. У проспектима ове Компаније намењеним будућим акционарима писало је да је брод носио 720 златних полуга и 19 сандука крајних драгоцених камењем. То је, тврдила је Компанија, сасвим поуздан податак, пронађен у старим рукописима из архива Источноиндијске компаније у Лондону којој је некада припадао „Гросвенор“. Све је то била пуста машта али је „Гросвенор“ компанија скупила доста новца.

Најнесрећнији налазач

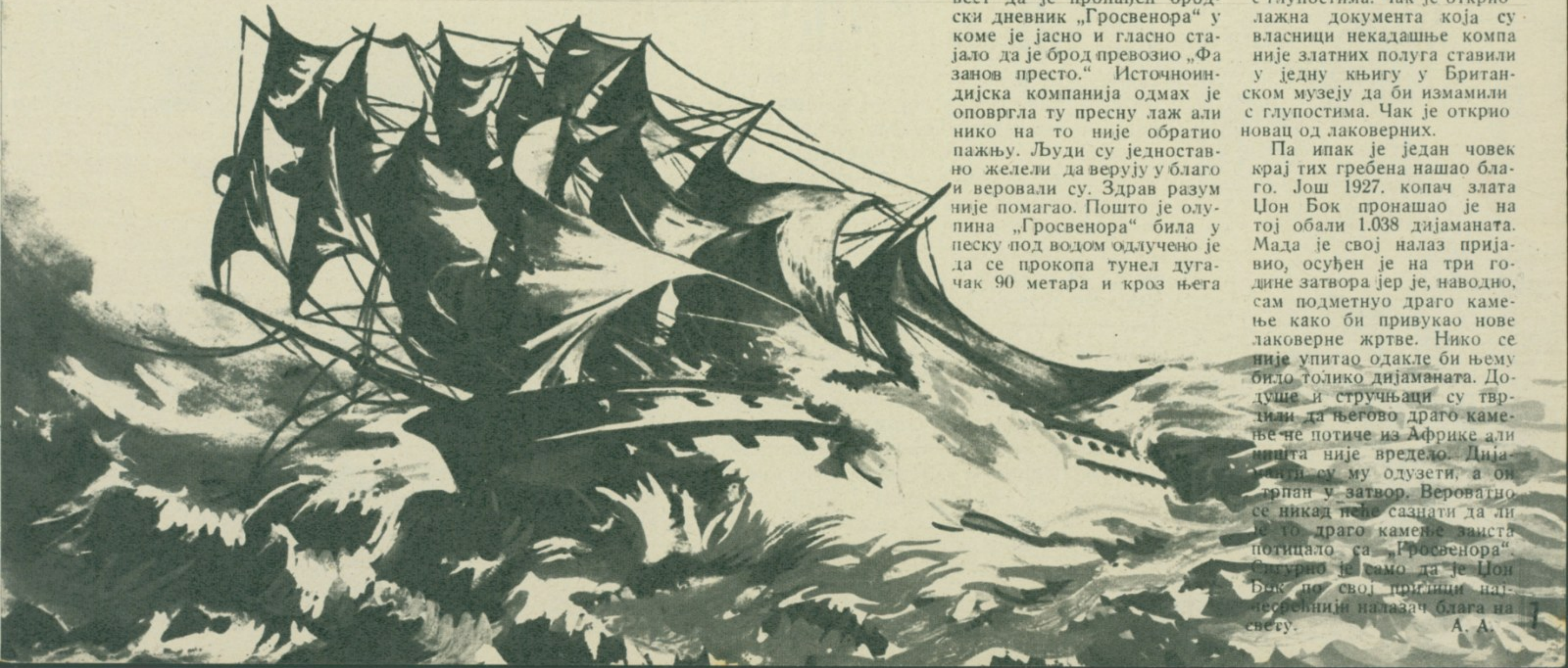
Затим су и новине донеле вест да је пронађен бродски дневник „Гросвенора“ у коме је јасно и гласно стајало да је брод превозио „Фазанов престо“. Источноиндијска компанија одмах је оповргла ту пресну лаж али нико на то није обратио пажњу. Људи су једноставно желели да верују у благо и веровали су. Здрав разум није помагао. Пошто је олупина „Гросвенора“ била у песку под водом одлучено је да се прокопа тунел дугачак 90 метара и кроз њега

доспе до ризнице брода чије је благо сад већ „достигло“ суму од 2 милиона фунти. Компанија је успела да прокопа четрдесетак метара тунела затим је банкротирала.

Амерички милионар Питкерн одлучио је тада да престо по сваку цену треба вратити правим власницима. Најмио је раднике и копао до дубине од 20 метара а онда, пошто није ништа нашао, прекинуо радове. Године 1938. једна компанија предложила је да се олупина огради у песку морског дна и пумпама исцрпи вода. Међутим, избио је други светски рат и идеја није остварена. Неко је 1945. смислио да се брод извуче помоћу велике дизалице, али је баш тада професор Кирби са Универзитета Витвортерсренд написао и објавио у новинама да „Гросвенор“ није уопште носио благо и да је време да се престане с глупостима. Чак је открио лажна документа која су власници некадашње компаније златних полуга ставили у једну књигу у Британском музеју да би измамили с глупостима. Чак је открио новац од лаковерних.

Па ипак је један човек крај тих гребена нашао благо. Још 1927. копач злата Џон Бок пронашао је на тој обали 1.038 дијаманата. Мада је свој налаз пријавио, осуђен је на три године затвора јер је, наводно, сам подметнуо драго камење како би привукао нове лаковерне жртве. Нико се није упитао одакле би њему било толико дијаманата. До душе и стручњаци су тврдили да његово драго камење не потиче из Африке али ништа није вредело. Дијаманти су му одузети, а он трпан у затвор. Вероватно се никад неће сазнати да ли је то драго камење заиста потицало са „Гросвенора“. Сигурно је само да је Џон Бок по свој прилици најнесрећнији налазач блага на свету.

А. А.

ИГРЕ У ДВО

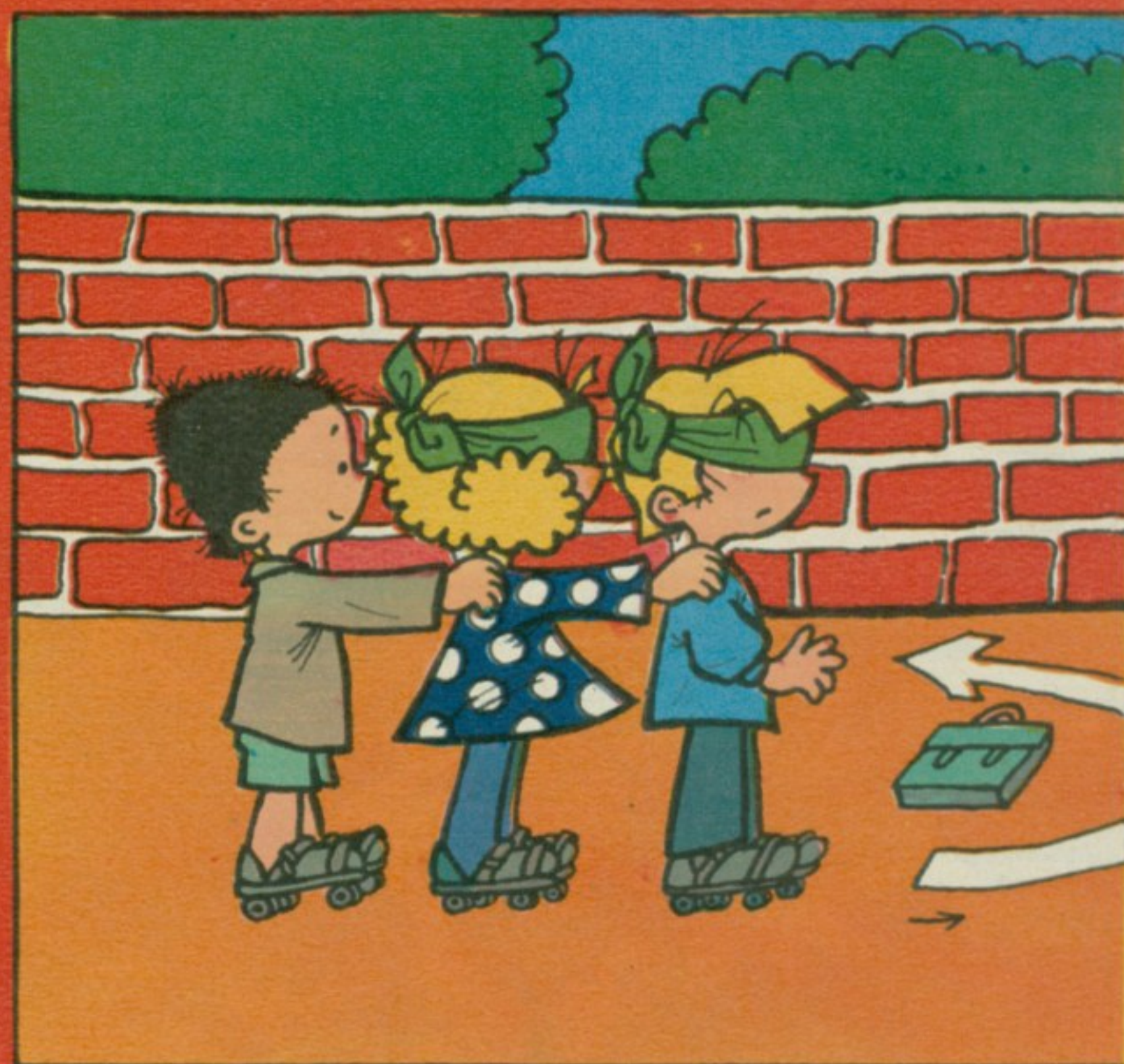
300 НА ЛЕЋИМА

На папиру се нацртају разне животиње или се испишу њихова имена. Вођа игре закачи на леђа по једну животињу играчима који стоје тако да не виде коју је животињу ко добио. На дати знак сваки играч покушава да види шта други имају на леђима а да они не виде његову животињу. Кад открије неког, играч викне вођи, на пример: „Пера је жеж!“ и Пера мора да изађе из игре. Ко последњи остане са неоткривеном животињом постаје нови вођа. Играчи се не смеју додиривати за време игре.

МАЧКЕ И МИШЕВИ

Једно дете је мачка, остали су мишеви. На дати знак мачка појури мишеве. Кога додирне он постаје мачка, а онај који је до тада био мачка постаје миш. Миш може да се заштити од мачке ако чучне, не додирујући при том земљу коленима и рукама, или ако се попне на нешто, на пример на камен. Мачка тад нема право да га додирне. Ако мишеви чуче или стоје на нечему, мачка броји до пет и они морају поново да трче. Ко по трећи пут постане мачка мора да трчи са левом руком на десном колену и само десном има право да лови. Мачка може и да се одмара али тада мора да стоји на једној ноzi. У исто време заустављају се и мишеви и подижу једну ногу. Игра се и са дуплим мачкама, по две се ухвате за руке и трче за мишевима — и они се држе по два за руке и не смеју се одвајати.

РИШТУ

ПРЕДЛАЖЕМО ВАМ ДА
НАУЧИТЕ ЈОШ ЧЕТИРИ
НОВЕ ИГРЕ КОЈЕ МОЖЕ-
ТЕ ИГРАТИ У ДВОРИШТУ
А И НА ДРУГИМ МЕСТИМА

РУКЕ
НА
РАМЕ-
НИМА.
—ИДИ
ПРА-
ВО!

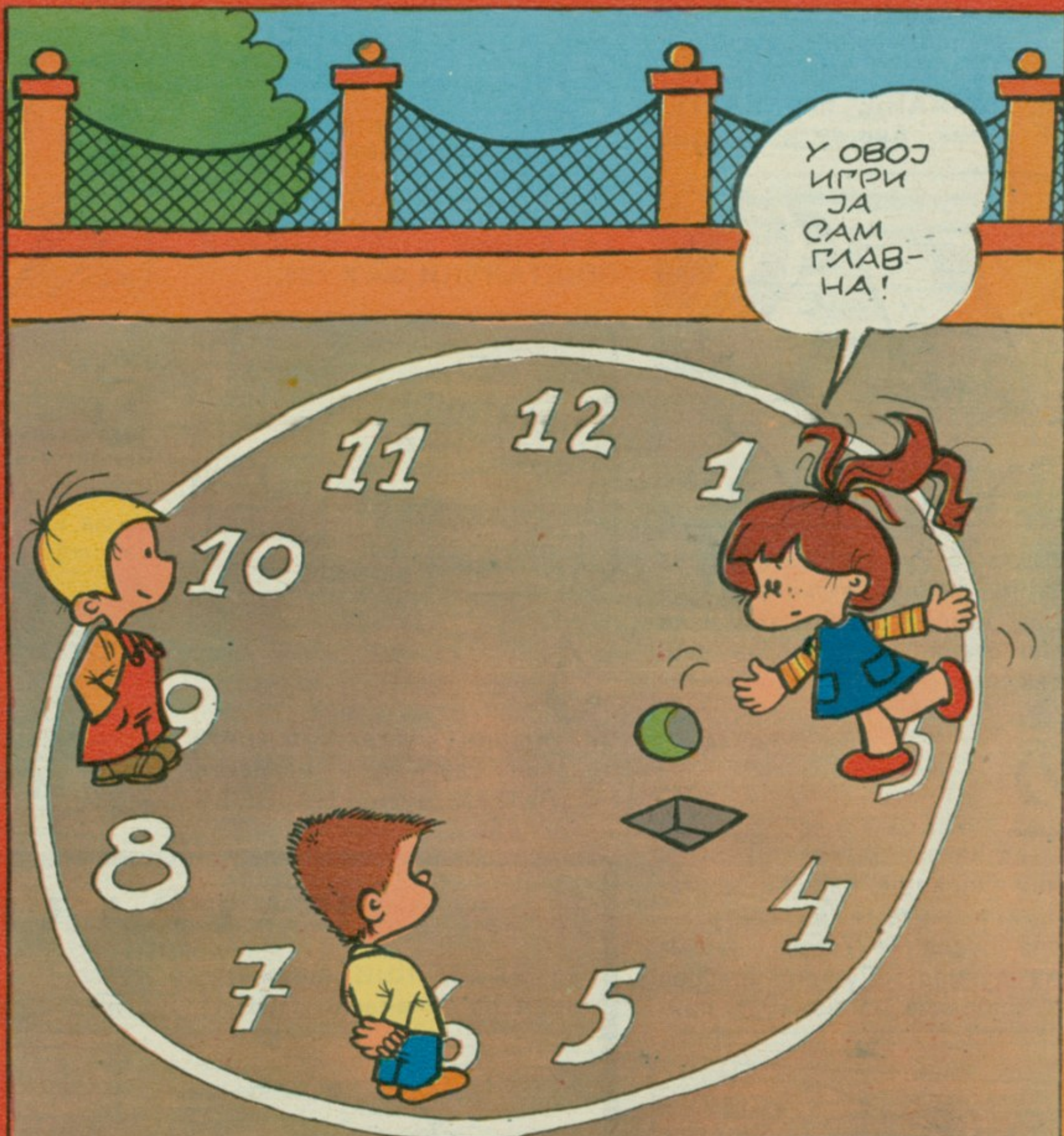
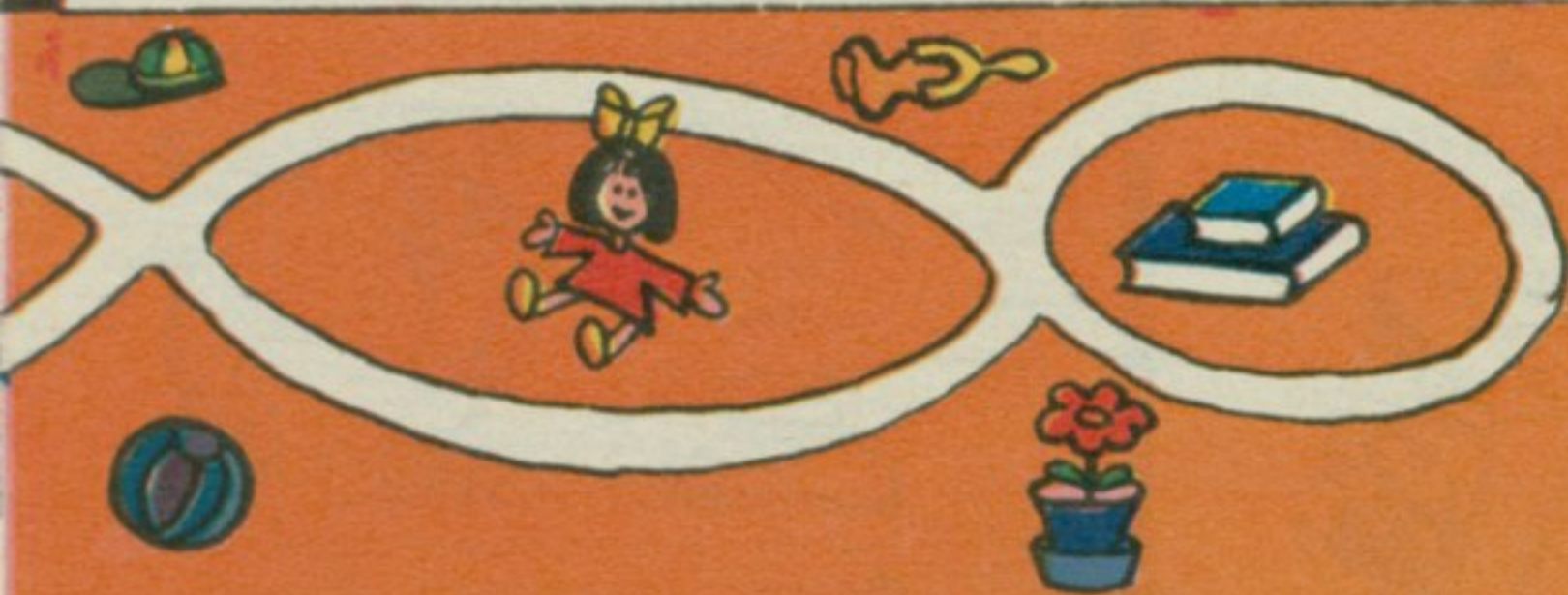
РУКА НА
ЛЕВОМ
ОБРАЗУ
—ИДИ
ЛЕВО;
РУКА НА
ДЕСНОМ
—ИДИ
ДЕСНО!

РУКА
НА
ГЛАВИ
—СТОЈ!

РУКА
ОКО
ВРАТА
—ИДИ
НАЗАД!

ЛАВИРИНТ

Играју екипе са по три играча. На земљу се ста-
зе различити предмети и између њих се кредом
нацрта пут. По два играча из сваке екипе вежу
преко очију мараму. Трећи играч води своју еки-
пу, даје знак играчима како да се крећу. Кад
прва екипа обори предмет или обиђе два одјед-
ном, уступа место следећој. Вођа не сме да го-
вори док води екипу. Игра је нарочито интере-
санта на ролшуама.

ГОЛФ НА САТУ

У нацртаном кругу са пречником око три метра испишу се број-
ке као на часовнику. У кругу се ископа рупа у облику квадрата,
дубока 15 цм а са странама од 10 цм. Потребна је још једна поп-
тица, може и она за пинг-понг. Затим играчи, а може их бити
највише 6, заузимају по један број остављајући између себе је-
дан или више бројева размака. Игра почиње тако што први играч
баца поптицу у рупу. Ако погоди, помера се напред за једно ме-
сто у правцу казаљке на сату и има право да баца поново. Кад
промаши, даје поптицу следећем играчу. Ако један играч стигне
на бројку на којој већ стоји други играч, онда тај играч напушта
игру све док се први не помери са његовог броја. Победник је
онај који први обиђе цео круг, тј. врати се на број са кога је и
пошао.

ЗАБАВНИКОВ НАГРАДНИ КОНКУРС * * * * *

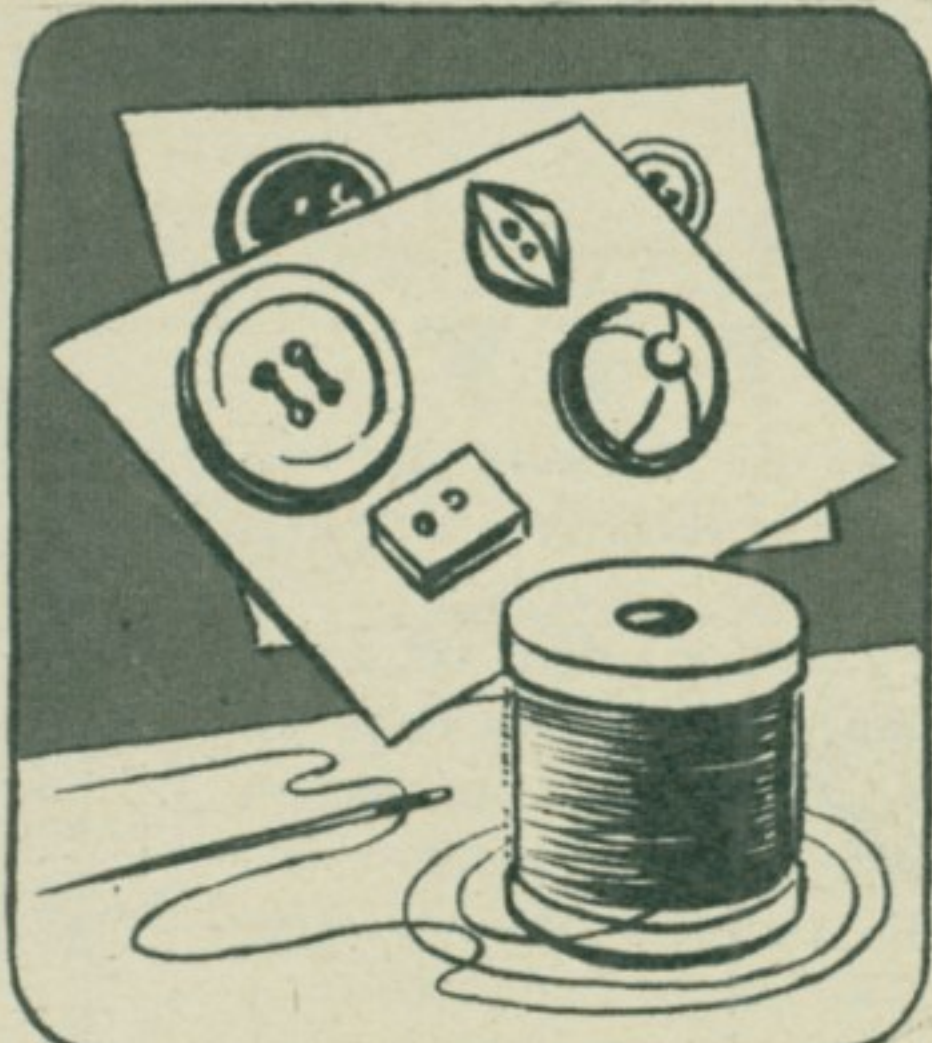
ПОШАЉИ НАЈ-ДУГМЕ!

1 Отвори мамину кутију у којој она држи „резервну“ дугмад и пронађи НАЈЛЕПШЕ, НАЈВЕЋЕ, НАЈМАЊЕ или НАЈТЕЖЕ дугме. Ако ту не нађеш,

замоли баку да претури по својим старим хаљинама јер ће се тамо сигурно наћи неко лепо старинско дугме за наш конкурс.

2 Кад нађеш дугме које ти се чини најлепше, највеће, најмање или најтеже на свету — пола посла је готово. Дугме или дугмад коју си одабрао да пошаљеш на конкурс при-

шиј на картончић на чијој ћеш позадини написати читко своју адресу. Ако можеш, пошаљи комплет од 4 дугмета (најлепше, највеће, најмање и

најтеже) јер ће и најбољи комплети добијати посебне награде.

3 Коверат са дугметом — пошаљи НАЈДАЉЕ ДО 15. СЕПТЕМБРА на адресу: ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК, 11001 БЕОГРАД, ПОШТАНСКИ ФАХ 124.

4 Специјални жири оцениће приспелу дугмад и изабрати НАЈЛЕПШЕ дугме, НАЈВЕЋЕ

дугме, НАЈМАЊЕ дугме и НАЈТЕЖЕ дугме, као и НАЈЛЕПШИ комплет од 4 дугмета.

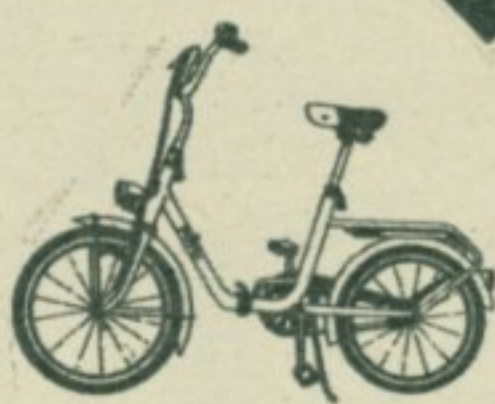

5 Редакција НЕ ВРАЋА дугмад приспелу на овај конкурс јер ће на крају бити организована изложба.

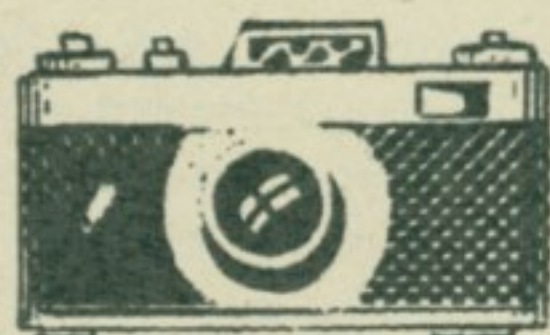

НАГРАДЕ

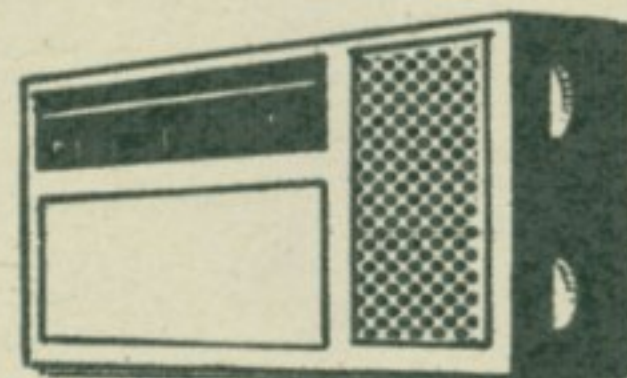
За НАЈЛЕПШИ комплет: бицикл на склапање „ПОНИ“

За НАЈВЕЋЕ дугме: фотоапарат

За НАЈТЕЖЕ дугме: библиоте-ка „Бубамара“ (16 књига)

За НАЈЛЕПШЕ дугме: транзистор

За НАЈМАЊЕ дугме: Дарвиллов сат

ЈЕСТЕ
ЛИ
ВЕЋ
ЧУЛИ
ДА...

● власник једног бара у Балтимору недавно је снабдео радњу барменом-роботом који може да справља и до хиљаду различитих коктела без и најмање грешке. Робот има

и једну симпатичну људску црту. Ако се неки посетилац пожали на своју жену, што у бифеима и није ретко, робот аутоматски понавља: „Сироти човече! Како вас жалим!“

● прве књиге са сликама за псе однедавно се могу купити у њујоршким књижарама. Странице књиге илустроване су костима и другом омиљеном храном паса и лако нами-

рисане. Најинтересантнија страница за псе је она на којој се налази цртеж мачке и осећа њен мирис. Чим угледају ову страницу пси почињу да лају и бесно скачу.

● руководиоци федералне банке из америчког града Миннеаполиса одлучили су да се на свој начин боре против загађености ваздуха. Убудуће ће се новчанице, уместо да буду

спаљене, уништавати сечењем у ситне папирине које ће фабрике хартије касније прерађивати. У банкама Миннеаполиса свакодневно се уништи око 200.000 старих новчаница.

● амерички лекар Хауард Фабинг тврди да је после дужег проучавања открио дрогу ко-

јом су се, према његовом мишљењу, дрогирали Викинзи пре него што су полазили у рат. Дрога је добијана из једне отровне печурке.

ВИ ЛАЖЕТЕ, ОТО

Адолф Хитлер оштро је погледао капетана СС-трупа. „Ви сте одабрани да лично руководите акцијом ослобођења Мусолинија“, рекао је нацистички вођа. „Он мора бити доведен у Немачку“!

Ото Скорцени саставио је пете, салутирао и одговорио: Разумем, мој фиреру! Овај разговор водио се, према мемоарима бившег есесовског официра Ота Скорценија, у августу 1943. године.

Нешто раније, тачније 25. јула те године, Мусолини је у вили Савоја у Риму ухапшен после разговора са италијанским краљем Виториом Емануелом који му је саопштио да је смењен с положаја председника владе. Одмах затим пребачен је на острво Понцу где је остао неколико недеља али је одаглед, из разлога безбедности, одведен на Мадалену, острвце близу Сицилије. Али, и тамо, као и у околини Понце, примећено је чудно кретање сумњивих немачких „туриста“, па је маршал Бадоло, нови председник владе, у споразуму са шефом полиције Сенизеом одлучио да Мусолинија пребаце на неко сигурније и неприступачније место. Изабран је један хотел на платоу Кампо Императоре на планини Гран Сасо који је претворен у затвор. Поред гарнизона од педесетак људи његови чувари су били инспектор полиције Ђузепе Гуели и још два официра-карабинјера.

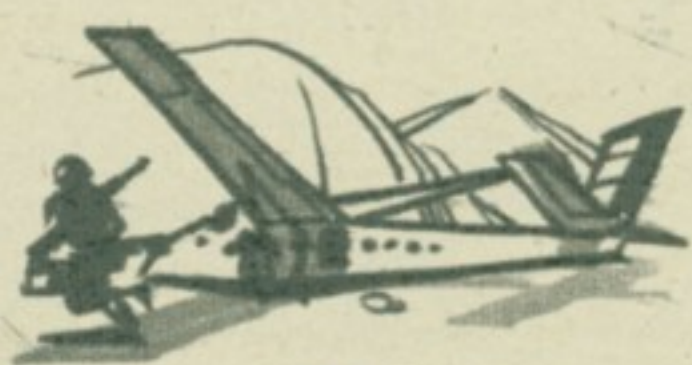
Тврђава у планини

Скорценијеви агенти у стопу су пратили кретање свргнутог фашистичког диктатора и најзад су, после шест недеља, јавили да се Мусолини налази на Гран Сасу под јаком стражом. Али, како напасти добро чувани хотел на голој планинској заравни? Пети се уз планину било је немогуће јер би свако покуша да то учини представљао идеалну живу мету за стражаре с пушкомитраљезима.

„Видели смо само један на

чин: спуштање падобранима или атерирање једрилица у близини хотела — каже Ото Скорцени у својим мемоарима. — Хотел мора бити нападнут из ваздуха, али тако да то буде изненађење. На крају, пошто смо дуго размишљали, одлучили смо се за једрилице. Одлазим код генерала Штудента, излажем му свој план и успевам да га убедим...“

У недељу 12. септембра 1943. у 12 часова, са аеродрома Пратика ди Маре, узлећу авиони који вуку огромне једрилице за превоз трупа. У једрилицама су били војници одређени за акцију спасавања затвореног Мусолинија. У својим мемоарима Скорцени детаљно описује тај тренутак.

Без иједног метка

„Цртам на табли карту терена означајући тачку слетања сваке једрилице. Спустићемо се тачно у 13 часова. Дајем наређење за укупцавање. Италијанског генерала Солетија, кога смо приморали да пође, узимам са собом у једрилицу... Полећемо. Врућина је ужасна. Италијански генерал је упадљиво блед: лице му је сиво-зелено, као његова униформа... Наређујем стрмоглаво атерирање, што ближе хотелу. Снажан удар, нешто се ломи. Додирнули смо земљу...“

Кад су се једрилице спустиле, полицијски инспектор Гуели, коме је поверено чување заточеног Мусолинија, спавао је. Кад су га пробудили, он је, онако још савиј, видео да из прве једрилице излази генерал Фердинандо Солети из римске полиције и да су с њим неки војници. То му је било дозвољено да нареди да се на њих не пуца.

У мемоарима Скорцени овако описује тај тренутак:

„... Искачем из једрилице и наређујем „друке увис!“ једном карабинијеру. Улазим у једну собу и видим италијанског војника-радисту како управо одашиље неку вест. Ударам ногом његову столицу, кундаком разбијам апарат... Пењем се сам на први спрат и насумце отварам једна врата. Каког случаја! То су она права врата — у соби је Бенито Мусолини и два италијанска официра која брзо скатерујем уз зид... Формалности око Мусолинијевог предаје брзо су готове, уз чашу вина!“

Али, посао око Мусолинијевог спасавања био је тек упола готов. Требало је још дучеа пребацити у немачки главни штаб у источној Пруској.

Мали извиђачки авион „рода“ спустио се такође на високу планинску зараван. И то је било предвиђено планом. Безвољан, блед и измучен од старог стомачног обољења, Мусолини је уведен у авион. Немачком пилоту, капетану Горлаху, није баш било сасвим јасно како да узлети с камене, на брзину припремљене чистине, без икакве писте, и то још у веома разређеном планинском ваздуху. Још више се забринуо кад је чуо да тим истим авионом треба да пође и Скорцени.

— Авион никад неће узлетети — бунио се.

Тешко узлетање

Скорцени му је, како пише у мемоарима, оштро одговорио:

— Мора узлетети. Ја сам лично задужен да га одведем фиреру и одговарам за његов живот. Ако он на путу погине, ни мој живот неће ништа вредети.

Пошто се пилот и даље бунио, додао је:

— Сем тога, то је фирерово наређење.

После тих речи пилот више није имао шта да каже.

Скорцени је био висок, крупан и тежак преко сто килограма. Морао је да се угура поред Мусолинија.

Пилот је упалио мотор, дао пун гас, а немачки војници наслоњени свом тежином на авион држали су металну птицу у месту. На пилотов знак одмакли су се. „Рода“ је кренула камењаром до ивице платоа и изненада нестала у провалији. У једном тренутку присутни су били убеђени да се мали авион срушио. Притрчали су ивици платоа и видели како „рода“, тресући се, прво само одржава висину а затим се све више пење...

Сутрадан је капетан Ото Скорцени одржао преко радија говор немачкој нацији у којем је испричао како је ослободио Бенита Мусолинија. Узбудљивим речима описивао је како су се једрилице откачиле од авиона који су их вукли, како је трећина његових људи изгубила живот на Гран Сасу разбивши се о стене. Остали припадници СС-трупа који су учествовали у акцији показали су се као хероји...

Операција Штудент

Када је Скорцени завршио своје описивање догађаја, један човек остао је крај свог радио-апарата као скамењен. Био је то немачки падобрански мајор Харолд Морс који је у ствари командовао свим јединицама које су учествовале у „Операцији Штудент“, како је названа акција ослобађања заточеног Мусолинија. Зашто „Штудент“? Генерал Штудент био је командант друге немачке падобранске дивизије у Италији и непосредни претпостављени мајора Морса. Генералу Штуденту и његовим падобранцима стављено је у задатак да ослободе заточеног Мусолинија а он га је пренео на мајора Морса.

... Генерал чији сам сарадник био чине три године лаконоски ми је саопштио да треба да ослободим Мусолинија — тврди мајор Морс који је такође преживео...

и који је тек пре неколико година испричао истину о „Операцији Штудент“. Било је то 11. септембра... Тада сам први пут чуо нешто одређеније о Оту Скорценију. Специјалиста за шпијунажу Скорцени је са својих тридесет есесоваца био придодат нашим падобранцима. И када је Штудент добио наређење да ослободи Мусолинија он је Скорценију као искусном обавештајцу поверио обавештајни део акције: да открије где се налази заробљени фашистички вођа.

Задатак није био нимало лак јер су Италијани, као што смо видели, мењали место Мусолинијевог боравишта и селили га у највећој тајности. Свој шпијунски део посла Скорцени је толико добро обавио да је лично гарантовао генералу Штуденту да Мусолинија крију на Гран Сасу. Али, његов удео у „Операцији Штудент“ своди се само на то. „Само извршење плана поверено је војнику, то јест мени — каже Морс — и постало је чисте војни задатак. Есесовска обавештајна служба није ту више имала никакву посла!“

Скорцени је пошао на Гран Сасо на личну молбу, јер је његова мисија била потпуно завршена. Генерал Штудент је схватио да Скорцени жели да се лично увери да ли се човек кога је неколико седмица тражио заиста налази у планинском хотелу. Мајора Морса обавестио је да ће Скорцени ићи с њим као „гост“. За време извођења операције он се и понашао као гост, али као рђав гост. На његово нава-

СКОРЦЕНИ

Када је капетан Скорцени завршио свој говор о томе како је под немогућим условима успео да отме Мусолинија, мајор Харолд Морс остао је запањен

љивање пилот једрилице у којој се он налазио прекршио је наређење генерала Штудента које је гласило да се забрањује стрмоглаво спуштање једрилица. Наиме, Скорцени га је убедио да се спусти стрмоглаво. И од свих једрилица једино је та претрпела извесна оштећења. И једини рањеници, боље рећи изгребани, били су из те једрилице. Скорценијево настојање да се заједно са ослобођеним Мусолинијем врати у малој „роди“ којим је управљао лични пилот генерала Штудента, умало није довео до разбијања авиона. А од његове приче о томе како је лично ослободио Мусолинија, у Морсовим изјавама није остао ни камен на камену.

„Пре но што је испашен ниједан метак наши људи су појурили према хотелу — каже он. — Привучен гласовима и ударом једрилице о стене, Мусолини се појавио на прозору. Војници су похитали према најближем валазу и трчећи се попели на спрат. Два стражара су разоружана за трен ока и Мусолини је био слободан. От-

пора није било. Ниједан човек није изгубљен.“

Узалудна жалба

После Скорценијевог хвалисавог говора преко радија, у којем је заслугу за Мусолинијево ослобођење приписао искључиво себи и својим есесовцима помињући само узгред падоbranце, мајор Харолд Морс отпутовао

је у Берлин и уложио жалбу главном штабу авијације захтевајући да се бар провере подаци о тобожњим губицима. Чекао је три дана а онда му је одговорено да је „текст извештаја написао лично Хитлер да би показао свету како је „спреман да жртвује драгоцену немачку крв за свог пријатеља Мусолинија“.

Морс је морао да се задовољи тим објашњењем и одликовањем које су он и његови војници добили за успешно изведену „Операцију Штудент“

Мусолини је после ослобођења из хотела на Гран Сасу стигао у Минхен где се састао са својом женом а онда је наставио пут до Хитлеровог штаба у источној Пруској који му је одмах саопштио да треба да се врати у северну Италију да би тамо прогласио пад монархије и образовао владу Италијанске фашистичке републике.

Када су се на крају рата немачке снаге повлачиле из Италије, Бенито Мусолини је покушао да побегне преко границе али су га заробили италијански партизани. Овога пута више није било бекства. Стрељан је 28. априла 1945. године у Донгу, на језеру Комо.

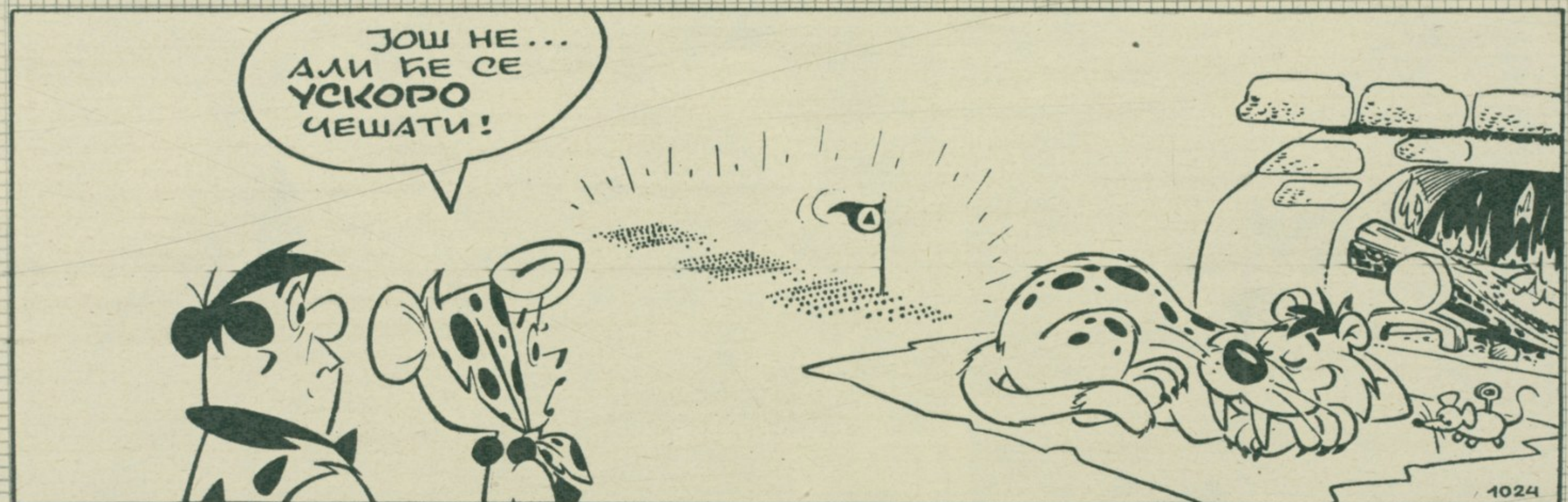
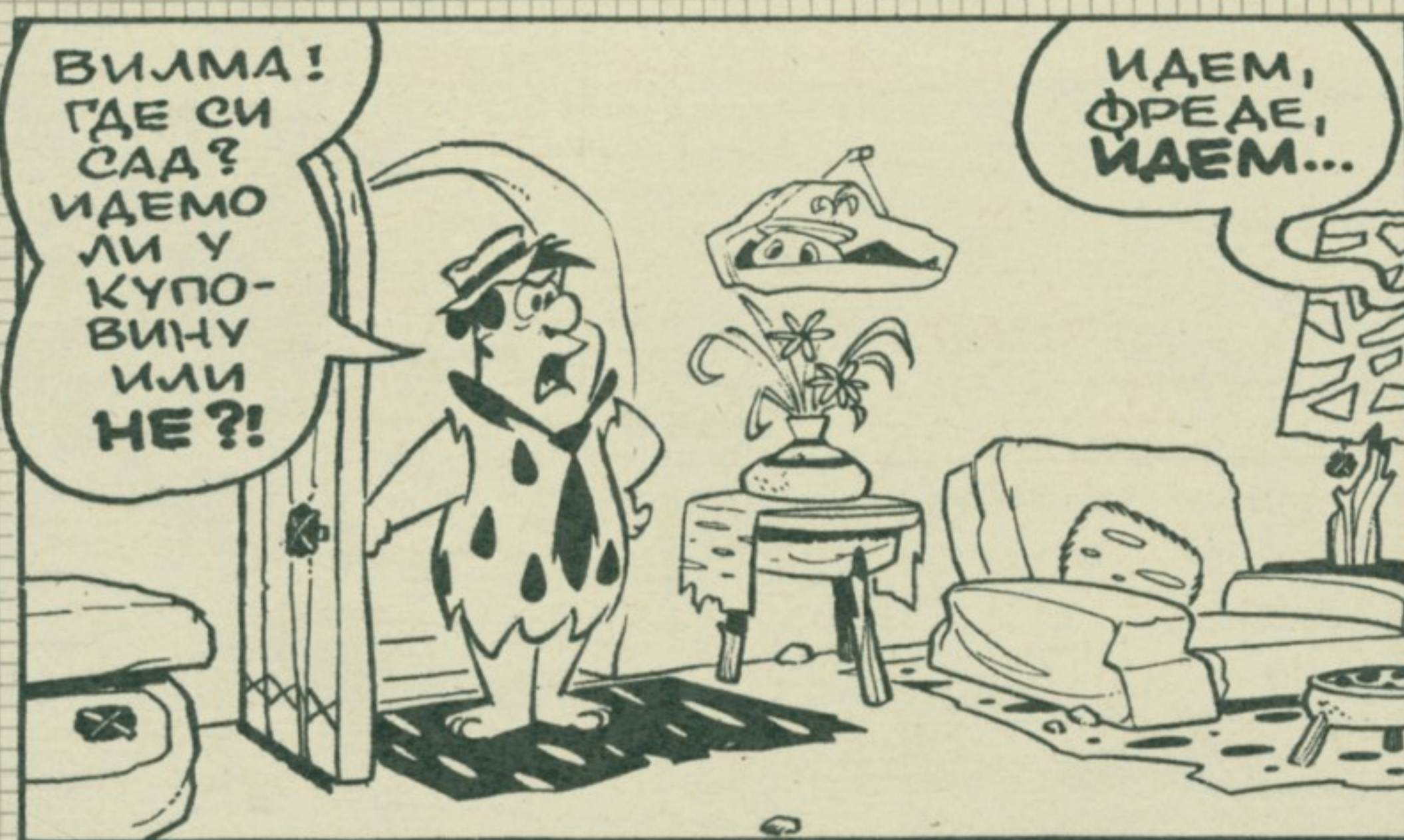
Ото Скорцени живи данас мирно у Шпанији.

М. Ј.

Злато и Терибла

ПРИЧА О СПОРТИСТИ

ЈУРЕ ЈЕРКОВИЋ

ЈЕРКОВИЋ
ИМА ТЕК
21. ГОДИНУ
АЛИ ЈЕ НА
ТЕРЕНУ
ИЗУЗЕТНО
ОЗБИЉАН
ФУДБАЛЕР
И КАД ИГРА
ПОДРЕЂА НА
ИСКУСНОГ
ИНТЕРНАЦИОНАЛ-
ЦА, ЊЕГОВ
НАЧИН ИГРАЊА
ЈЕ
МОДЕРАН
КАО И
ОДНОС
ПРЕМА
ФУДБАЛУ.

ЈУРЕ ЈЕРКОВИЋ,
ПРВОТИМАЦ ХАЈДУ-
КА И ЧЛАН
ДРЖАВНЕ
РЕПРЕЗЕНТАЦИЈЕ,
РОЂЕН ЈЕ 1950. У
СПЛИТУ. ПОЧЕО ЈЕ ДА
ИГРА ФУДБАЛ 1960.
У ХАЈДУКУ.
КАД ЈЕ ДОШЛА КРИЗА
НЕКО РЕЧЕ:
"НИЈЕ ОН ЗА ХАЈДУК".
ПРЕШАО ЈЕ
У СПЛИТ, АЛИ СЕ
ЗАРЕКАО ДА ЋЕ СЕ
ВРАТИТИ У
ТИМ
"МАЈСТОРА С МОРА".
ЖЕЉА МУ СЕ
И ОСТВАРИЛА И
ДАНАС ЈЕ
НЕЗАМЕНЉИВ
ПРВОТИМАЦ НАДБЕГЕГ
ДАЛМАТИНСКОГ
КЛУБА.

"ТО ЈЕ ИЗВАНРЕДАН ФУДБАЛЕР"
РЕКАО ЈЕ ЗА ЈЕРКОВИЋА РАЈКО МИТИЋ,
И ЗАИСТА ОН ЈЕ ПРАВА "РАДИЛИЦА",
ФУДБАЛЕР КОЈИ НЕУМОРНО ТРЧИ
ОД СВОГ ДО ПРОТИВНИЧКОГ
БЕКОВСКОГ ПРОСТОРА.

ПРАВИ
ПРЕДСТАВНИК
ДАНАШЊЕ МЛАДЕ
ФУДБАЛСКЕ
ГЕНЕРАЦИЈЕ ЈЕРКО-
ВИЋ ЈЕ И ГОЛГЕ-
ТЕР И ГРАДИТЕЉ
ИГРЕ. НИКАД
НЕЋЕ ЖУРИТИ
ДА ДА ГОЛ
АКО ВИДИ
ДА ЈЕ ЊЕГОВ
ДРУГ У
БОЉОЈ
СИТУА-
ЦИЈИ.

И. Кружич
Н

ТАЈАНСТВЕНИ ШЕСТИ РАЗРЕД

КАЖЕМ
ТИ...
ТО ЈЕ
ШКОЛА
ЗА
ШПИЈУНЕ!

МА
ХАЈДЕ...
СИГУРНО
СЕ
ШАЛИШ!

МА РАЗМИСЛИ!
И ТВОЈ И МОЈ
ОТАЦ СУ У
ОБАВЕШТАЈНОЈ
СЛУЖБИ...

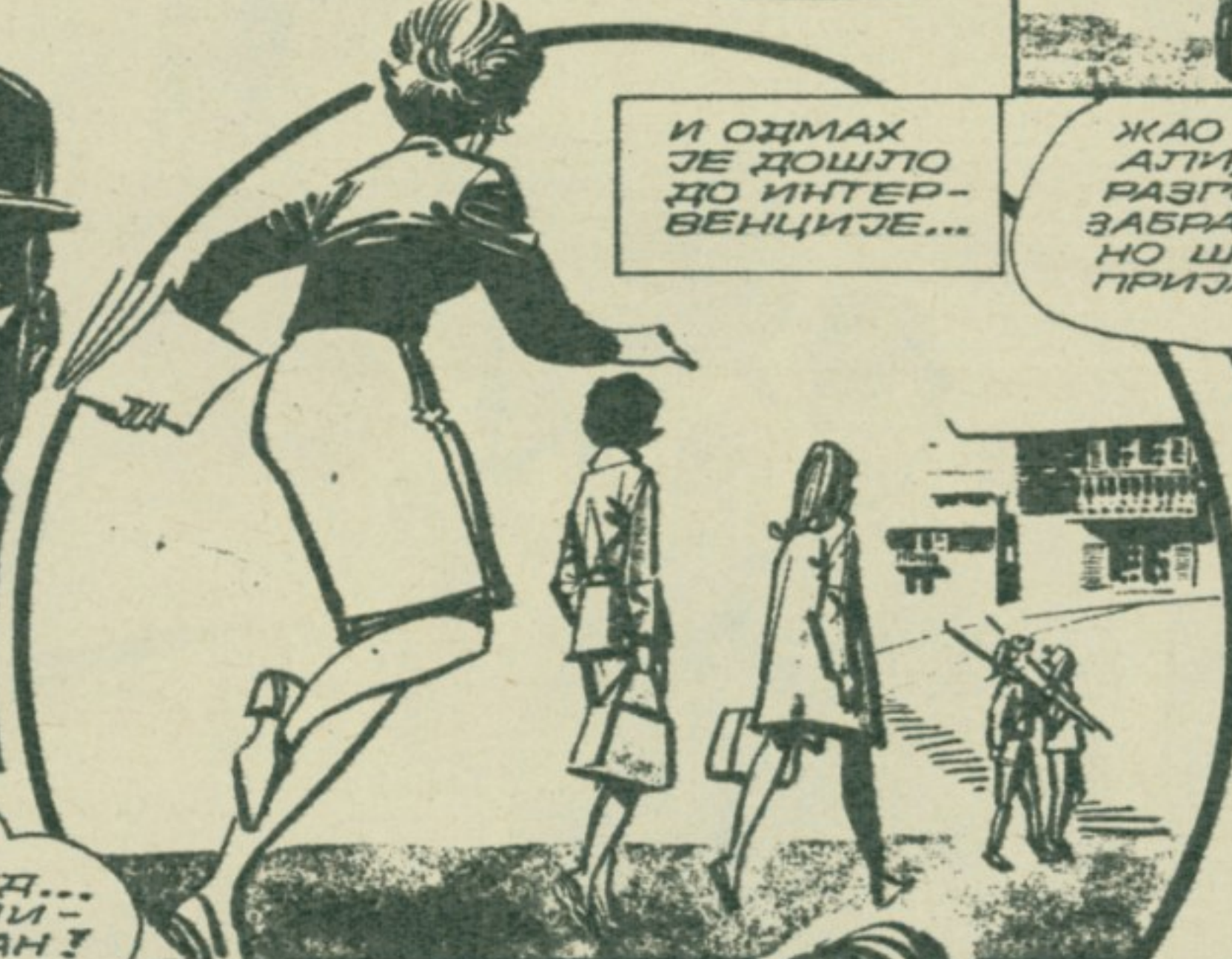
МОРА ДА
МНОГО
ЧИТАШ
КРИМИЈЕ...

АКО МИ НЕ
ВЕРУЈЕШ...
ЈА БУ ДА
ПИТАМ ОВЕ
ДЕВОЈЧИЦЕ!
ВИДЕЋЕШ!

АЛИ, УВЕК
БУДНО ОКО...

И ОДМАХ
ЈЕ ДОШЛО
ДО ИНТЕР-
ВЕНЦИЈЕ...

ЖАО МИ ЈЕ...
АЛИ, СВАКИ
РАЗГОВОР ЈЕ
ЗАБРАЊЕН ПРЕ
НО ШТО СЕ
ПРИЈАВИТЕ...

ХЕЈ!
ЈА САМ
ХТЕЛА
НЕШТО
ДА
ПИТАМ!

ХМ!
ИПАК
ИМА
НЕШТО
ЧУДНО
У
ОВОЈ
ШКОЛИ!

ВАС ДВЕ
БЕТЕ ИЛИ У
ШЕСТИ РАЗРЕД...
КОЈИ ЈЕ ПРИЛИ-
ЧНО НЕОБИЧАН!
ДИРЕКТОРИКА
ЖЕЛИ ДА
РАЗГОВАРА
С ВАМА!

У КАЦЕТАРИЈИ
ДИРЕКТОРКЕ,
ФРАУ КЕСТЕР...

ВИ СТЕ НОВЕ
УЧЕНИЦЕ! ЈЕСТЕ
ЛИ ИМ КАЗАЛИ,
МИС
ХОФМАН...?

ЈОШ
НЕ! АЛИ
МИСЛИМ
ДА ЈЕДНА
ОД ЊИХ
НАСЛУ-
БУЈЕ!

ОВДЕ
СТЕ ДА
НАУЧИТЕ
ПРАВИЛА
ПРИКУПЉАЊА
ПОДАТАКА
И ЧУВАЊА
ТАЈНЕ...

БИЛА
САМ У
ПРАВУ!
ОВО ЈЕ
ШКОЛА
ЗА ШПИ-
ЈУНЕ!

НИЈЕ
ШКОЛА,
СУУ!
САМО
ЈЕДАН
РАЗРЕД...
МОЈ
РАЗРЕД...
ШЕСТИ!

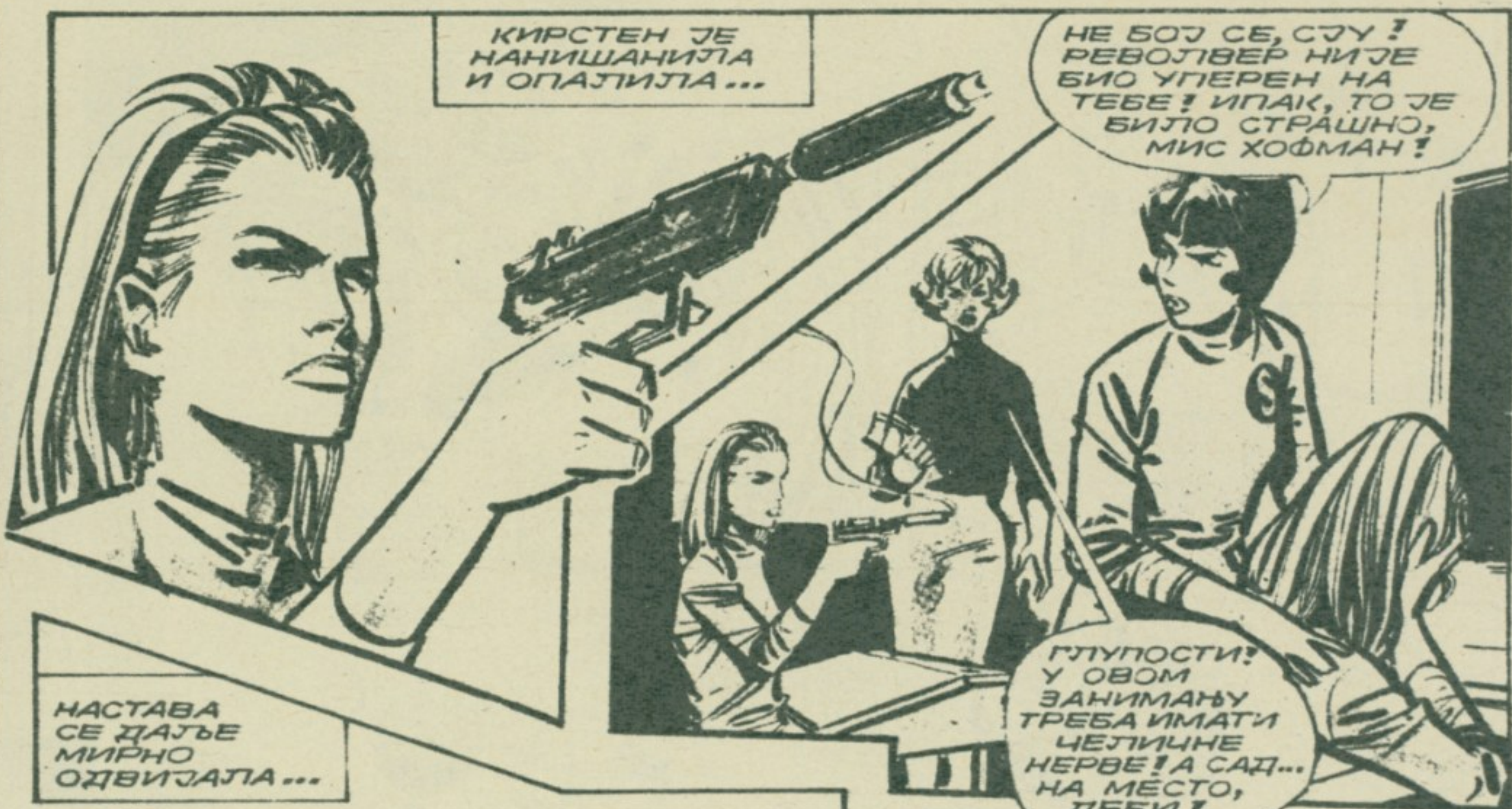

СЕМ МЕНЕ,
МИС ХОФМАН,
ДВА-ТРИ
ПОМОЋНИКА
И УЧЕНИЦА ИЗ
ШЕСТОГ РАЗРЕ-
ДА, НИКО У
ШКОЛИ НЕ ЗНА
ПРАВУ ИСТИНУ!
ЗАПАМТИТЕ ТО!

ОСНОВНИ НАШ ЗАКОН
ЈЕ... ТАЈНОСТ!
БУТАЊЕ ЈЕ ТОЛИКО
ВАЖНО ДА БИ ВАШИ
ОЦЕВИ... ЗБОГ
ВАШЕГ БРЕЉАЊА...
ИЗГУБИЛИ НЕ САМО
СЛУЖБУ ВЕГ
И ГЛАВЕ!

ДИРЕКТОРКА
ТЕ ЧЕКА... КОД
ЊЕ ЈЕ ОНА
ДРУГА
УЧЕНИЦА?

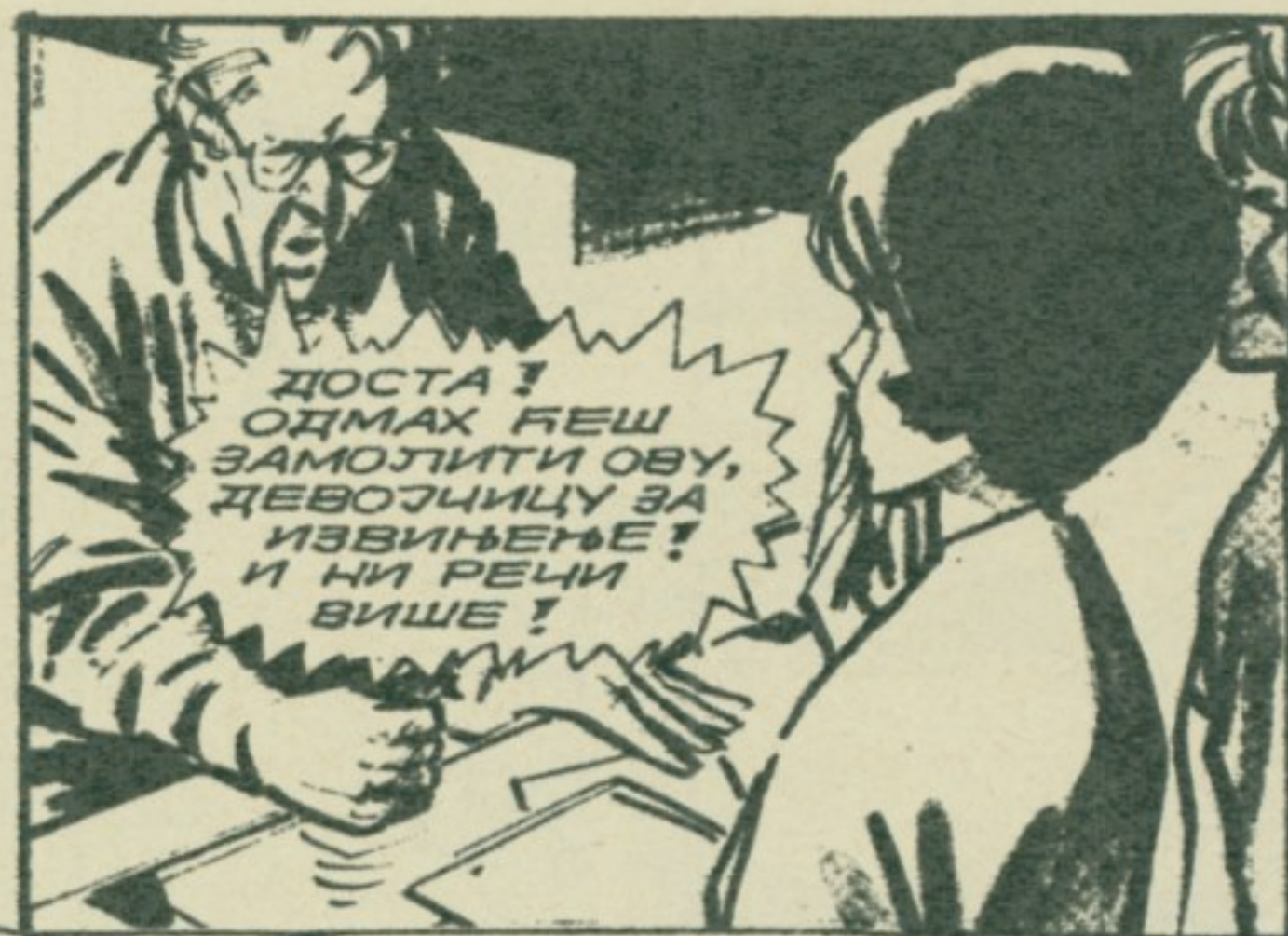
ДА,
МИС
ХОФМАН!

У ДИРЕКТОРОВОЈ КАНЦЕЛАРИЈИ...

НЕЋУ
ДОЗВОЛИТИ
НАСИЉНИЧКО
ПОНАШАЊЕ!
ЈАСНО?

АЛИ,
ФРАУ КЕСТЕР...
ЈА НИСАМ
КРИВА...
НИСАМ...

ДОСТА!
ОДМАХ БЕШ
ЗАМОЛИТИ ОВУ,
ДЕВОЈЧИЦУ ЗА
ИЗВИЊЕЊЕ!
И НИ РЕЧИ
ВИШЕ!

ДЕБИ ЈЕ ЈЕДВА
ПРОМРМЉАЛА РЕЧИ ИЗВИ-
ЊЕЊА АЛИ ЈЕ ЊЕНА ПРОТИВ-
НИЦА ИПАК ЛИКОВАЛА...

ДОБРО!
СЛУЧАЈ ЈЕ
ЛИКВИДИРАН!
НЕ... ЧЕКАЈ, ДЕБИ!
ТРЕБА ЈОШ
НЕШТО ДАТИ
КАЖЕМ!

КАД СУ СЕ ВРАТА
ЗАТВОРИЛА ДИРЕКТОРКА ЈЕ
ОДРЕДНОМ СМЕКШАЛА...

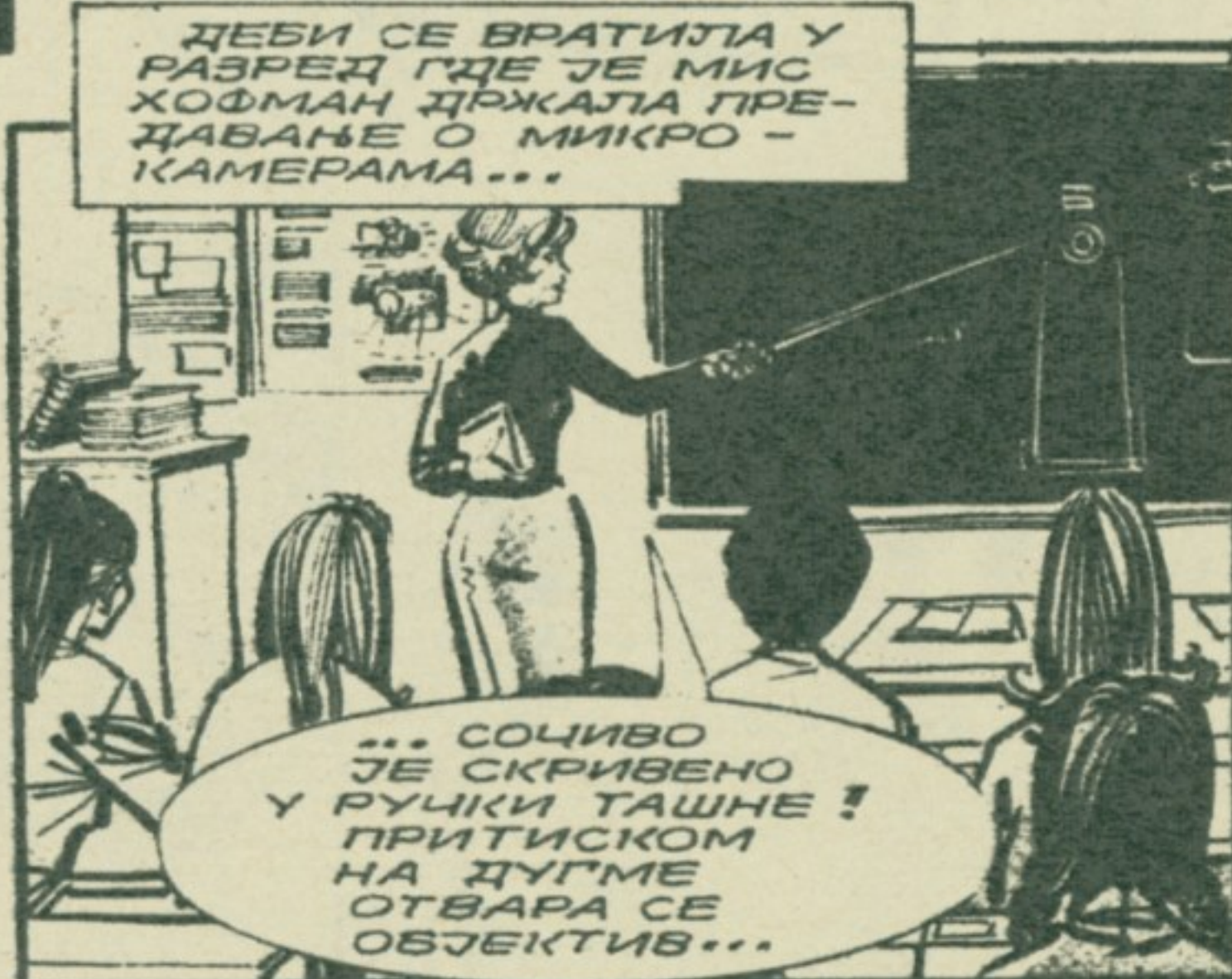
СМИРИ
СЕ, ДЕБИ! ЖАО
МИ ЈЕ ШТО САМ
МОРАЛА ДА
БУДЕМ
СТРОГА...

ЈА... НЕ
РАЗУМЕМ...

ЗАПАМТИ...
ОД ЧУВАЊА
ТАШНЕ
ЗАВИСИ
ЖИВОТ ТВОГ
ОЦА!

СХВАТАМ...
И ОДСАД БУ
СЕ КЛУНИТИ
ДЕВОЈЧИЦА
ИЗ ДРУГИХ
ОДЕЉЕЊА!

ДЕБИ СЕ ВРАТИЛА У
РАЗРЕД ГДЕ ЈЕ МИС
ХОФМАН ДРЖАЛА ПРЕ-
ДАВАЊЕ О МИКРО-
КАМЕРАМА...

... СОЧИВО
ЈЕ СКРИВЕНО
У РУЧКИ ТАШНЕ!
ПРИТИСКОМ
НА ДУГМЕ
ОТВАРА СЕ
ОБЈЕКТИВ...

ТА ДЕВОЈЧИЦА ЈЕ
ПОЗНАТА СВАЂАЛИЦА!
АЛИ, ОСТАЈЕ УЧЕНИЦЕ
ОВЕ ШКОЛЕ НЕ СМЕЈУ
ДА МИСЛЕ ДА СТЕ ВИ
ИЗ ШЕСТОГ РАЗРЕДА
ПОВЛАШЋЕНЕ...
ДА ТО НЕ БИ ПОБУДИ-
ЛО ЊИХОВУ
РАДОЗНАТОСТ!

ТАШНА ЈЕ ОБИШЛА
РАЗРЕД...

ИЗГЛЕДА
ДА ЈЕ СЈУ
НАЈБОЉЕ И
НАЈБРЖЕ
СХВАТИЛА
МЕХАНИЗАМ!

ХММ!
ЗГОДНА
МАЛА
СПРАВИЦА!
И ЈАКА ЗА
РУКОВАЊЕ...

АКО ЈЕ
ТАКО...
ОНДА БЕШ
ЈЕ ТИ
ПРВА
ИСПРОБАТИ
НА ТЕРЕНУ!
ИТО ПОТПУНО
САМА!

СЈАДНО!
КАДА?
И ШТА
ТРЕБА
ДА
УЧИНИМ?

ОТИДИ БЕШ У ГРАД!
ОВДЕ ЈЕ БИБЛИОТЕКА!
ЗАДАТАК ЈЕ ДА У
БИБЛИОТЕЦИ
КРИШОМ СНИМИШ
ДВЕ СТРАНИЦЕ ИЗ
НЕКОГ ЛЕКСИКОНА...

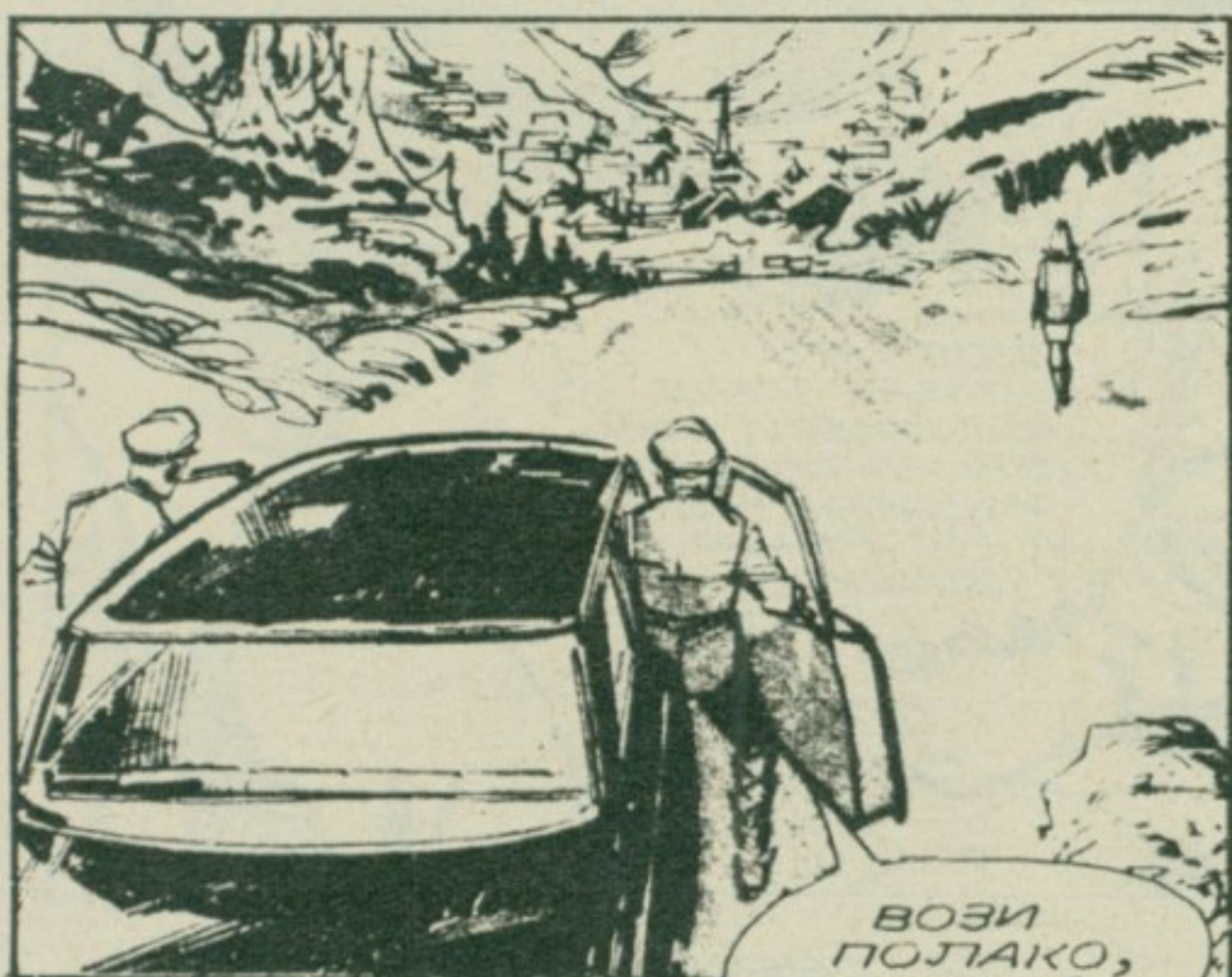
БАШ
ИМАШ
СРЕБЕ,
СЈУ!

СЈУ ЈЕ КРЕНУЛА НА
ЗАДАТАК...

КУРТЕ! ТО ЈЕ
ТА ДЕВОЈ-
ЧИЦА!

ДОБРО ЈЕ!
КРЕНИМО...
САМО
ДА НАС НЕ
ПРИМЕТИ!

ВОЗИ
ПОЛЈАКО,
КУРТЕ!

МОЈ ТАТА
БИ СЕ
ПОНОСИО!
ТЕК САМ
ДОШЛА
У ОВУ
ШКОЛУ А ВЕЋ
МИ ЈЕ
ПОВЕРЕН
САМОСТАЈНИ
ЗАДАТАК!

СЈУ ЈЕ ЛАКО НАШЛА
БИБЛИОТЕКУ...

УШЛА ЈЕ!
ХОЋЕМО ЛИ
ЧЕКАТИ
НАПОЛЈУ?

ДА! НЕ
ГАСИ
МОТОР...
И ЧИМ
ОНА
ИЗИЂЕ...

ЗА ТО ВРЕМЕ У
ШЕСТОМ РАЗРЕДУ...

ТАКО!
СЈУ МОРА
ДА ЈЕ ВЕЋ
СТИГЛА! ДЕБИ,
И ЗА ТЕБЕ
ИМАМ
ЗАДА-
ТАК!

МОЛИМ,
МИС
ХОФМАН?

ОТИЋИ БЕШ У ГРАД
ПРЕЧИМПУТЕМ!
ПАЗИ БЕШ ДА ТЕ
НИКО НЕ ВИДИ...
А ТИ БЕШ
ПАЗИТИ
НА СЈУИНО
ПОНАШАЊЕ!
И ИЗВЕСТИ -
БЕШ МЕ О
СВЕМУ!

АЛИ...
ТО ЛИЧИ
НА
ШПИЈУНИ-
РАЊЕ!

ПА НАМА ЈЕ
ТО ГЛАВНИ
ПРЕДМЕТ, ДЕБИ!
МИ УЧИМО
ДА БУДЕМО
ПРОФЕСИОНАЛНИ
ШПИЈУНИ!

ДЕБИ
ЈОШ ТРЕБА
МНОГО ДА
УЧИ!

ДЕБИ ЈЕ ДОБИЛА
ДЕТАЉНА УПУТСТВА...

...И
НЕКА ТЕ
НЕ ГРИЗЕ
САВЕСТИ!
ЈЕДНОГ ДАНА
БЕ И ТЕБЕ
НЕКО
УХОДИТИ!

ИЗВИНИТЕ,
МИС
ХОФМАН!
ЈАСНО
МИ ЈЕ
САД!

У БИБЛИОТЕЦИ...

ТАКО...
АПАРАТ ЈЕ
СПРЕМАН...
НИКО МЕ
НЕ ГЛЕДА...
САМО
РУЧКУ ДА
ПРИТИСЕМ...

ЗАДАТАК
ЈЕ
ОБАВЉЕН!

АЛИ, У ТРЕНУТКУ
КАД ЈЕ ИЗИШЛА...

ШТА?

СПЕЦИЈАЛНА
ПОЛИЦИЈА!
УХАПШЕНИ
СТЕ!

МИКРОКАМЕРА!
ТАКО САМ И
МИСТИО!

НИ ГЛАС!
УЛАЗИ У
КОЈА!

ТРЕБА
ДА НАМ
ОБЈАС-
НИШ
НЕШТО!

ХА! ТАЈНА
КАМЕРА!
ГОВОРИ
ШТА ТО
ЗНАЧИ!

НЕБЕШ?
ГОВОРИ...
БИЋЕ
БОЉЕ ЗА
ТЕБЕ!

ЈА...
НИШТА
НЕЋУ
ДА
ГОВОРИМ...

СЈУ СЕ СЕТИЛА
ПРВЕ ЛЕКЦИЈЕ НАУЧЕНЕ
У ШТЕРНДОРФУ...

СВАКА
УЧЕНИЦА
КОЈА ОДА
ТАЈНУ 6. РАЗРЕДА
ДОВОДИ У ОПАС-
НОСТ РАД... А
И ЖИВОТ СВОГ
ОЦА...

МАЈА ВЕШТИЦА
НЕ НАМЕРАВА
ДА ОТВОРИ
СВОЈА
ЛЕПА
УСТА!

ВЕЖИ
ЈОЗ ОЧИ!
ПРОПЕВАЋЕ
ОНА
У УПРАВИ
ПОЛИЦИЈЕ!

АЛИ, ОВО ХАПШЕЊЕ
НИЈЕ ПРОШЛО НЕЗАПА-
ЖЕНО. ДЕБИ ВОРВИК,
СТУИНА ПРИЈАТЕЉИЦА
И ШКОЛСКА ДРУГАРИЦА
СВЕ ЈЕ ВИДЕЛА...

ОХ!
ШТА САД
ДА РАДИМ?
НАЈБОЉЕ
ЈЕ ДА
ОДМАХ
ЈАВИМ
МИС
ХОФМАН...

КАКО
СУ САМО
ГРУБО
ПОСТУПАЛИ
С ЊОМ!

НА ДЕБИНО ИЗНЕНАЂЕЊЕ
ЊЕН ИЗВЕШТАЈ ПРИМЉЕН ЈЕ
С ЛЕДЕНОМ РАВНОДУШНОШЋУ...

ПРИБЕРИ СЕ,
ДЕБИ! ЗАР
ЈЕДАН АГЕНТ
ТАКО
ПОДНОСИ
ИЗВЕШТАЈ?

АЛИ, МИС
ХОФМАН...
ПОЛИЦИЈА...
ЗАР НЕ
СХВАТАТЕ...

САОПШТИЛА
СИ МИ БРОЈ
КОЈА... СЕЏАМ-
СЕЏАМ-ДЕВЕТ-
ЊУЈА... И ДА
ЈЕ ПОЛИЦИЈА
ОТКРИЛА КАМЕ-
РУ! НИШТА МЕ
ВИШЕ НЕ
ЗАНИМА...

АЛИ... ЗАР
НИШТА
НЕЋЕТЕ
ПРЕ-
ДУЗЕТИ?

А ШТА?
ОНА
ОЧИГЛЕДНО
НИЈЕ УСПЕЛА!
МОРАЋЕ САМА
ДА СЕ ИЗВУЧЕ...
КАКО ЗНА
И УМЕ! И ТЕШ-
КО ЊОЈ АКО
ПРОГОВОРИ!

ЗАР ТО
НИКОГ НЕ
БРИНЕ!
МОЖДА ЊУ
САД
МУЧЕ!

ДОБАР
АГЕНТ НЕ
СМЕ ДА ИМА
ОСЕЋАЊА, ДЕБИ!
САВЛАДАЈ
СЕ...

ПРИГУШУЈУЋИ БЕС,
ДЕБИ ЈЕ ОТИШЛА НА
СВОЈЕ МЕСТО...

ОНА ЈЕ
МОЈА
ПРИЈАТЕЉИЦА!
ЈА НЕ МОГУ ДА
ЈЕ ОСТАВИМ
НА ЦЕДИЉУ!
АКО НИКО НЕЋЕ
ЈА БУ САМА...

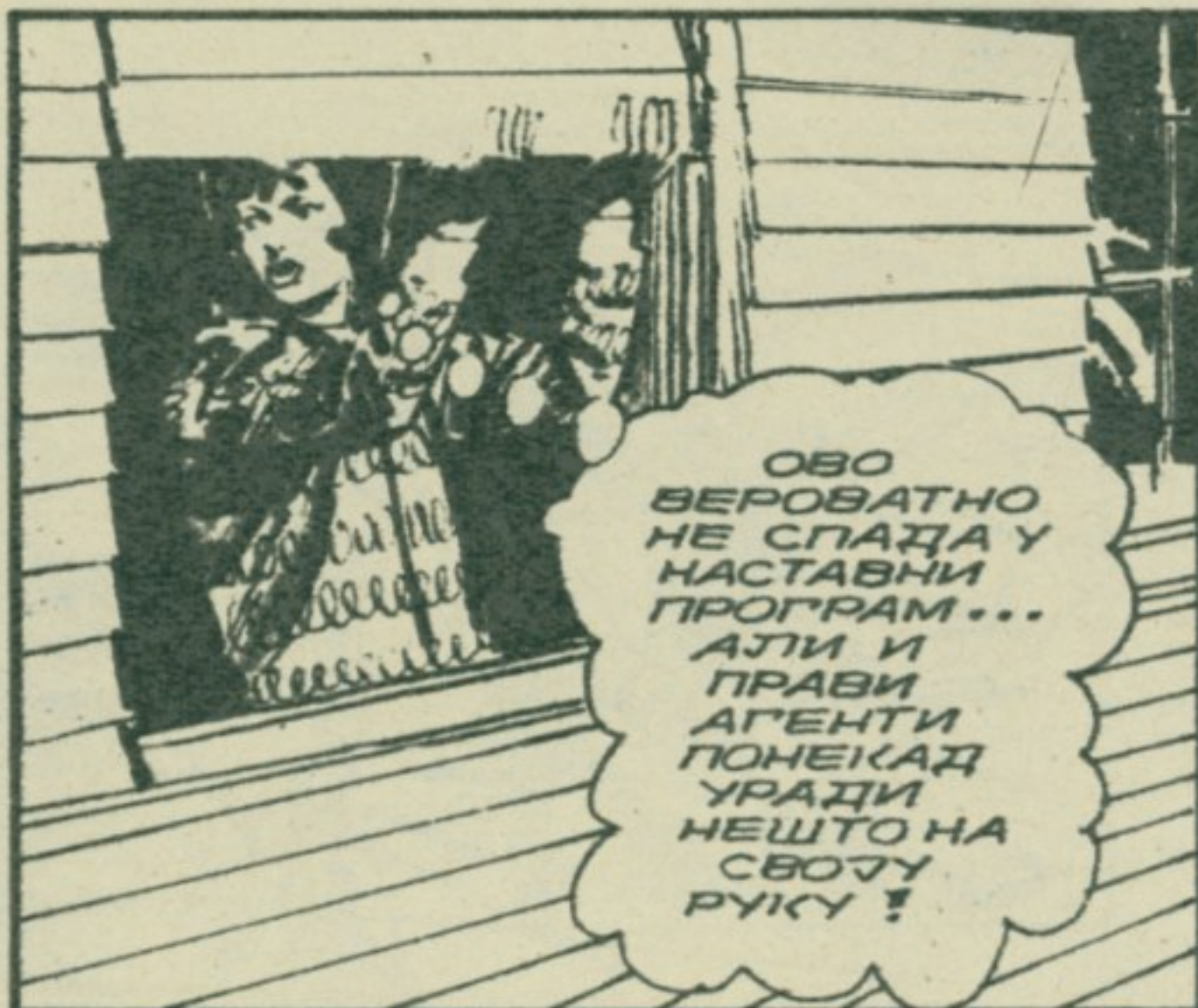

ТЕ НОЋИ, ДОК СУ ОСТАЛЕ
УЧЕНИЦЕ СПАВАЛЕ...

НЕКА ЈЕ
ТО И ПРОТИВ
ПРАВИЛА...
ЈА МОРАМ
ДА НАЂЕМ
СЈУ...
И ДА ЈЕ
СПАСЕМ!

НЕКА
ЈЕ ТО И
ЊЕНА
КРИВИЦА...
ЈА НЕ
МОГУ
ДА ЈЕ
ОСТАВИМ НА
ЦЕДИЈТУ!

ОВО
ВЕРОВАТНО
НЕ СПАДА У
НАСТАВНИ
ПРОГРАМ...
АЛИ И
ПРАВИ
АГЕНТИ
ПОНЕКАД
УРАДИ
НЕШТО НА
СВОЈУ
РУКУ!

УХВАТИЛИ
СУ ЈЕ У
ГРАДУ...
ЗНАЧИ ЈА
ОДАНДЕ
ТРЕБА ДА
ПОЧНЕМ...

ЗА ТО ВРЕМЕ,
ПОСЛЕ ДУГЕ ВОЖЊЕ,
СТУ ЈЕ ДОВЕДЕНА
У ПОЛИЦИЈУ ГДЕ СУ
ЈЕ БАЦИЛИ У САМИЦУ...

ХАЈДЕ!
ПОЛАЗИ
ЗА НАМА!

ЈЕСИ
ЛИ САД
СПРЕМНА ДА
ПРОГОВОРИШ!

НИШТА НЕЋУ
ДА КАЖЕМ!
ГДЕ СТЕ
МЕ ОВО
ДОВЕЛИ?

ВИДЕЋЕШ!
И АКО НЕ ПРО-
ГОВОРИШ... ОДАВ-
ДЕ НИКАД НЕ-
ЋЕШ ИЗИЋИ!

ВОДИЛИ
СУ ЈЕ КРОЗ ДУГ,
МРАЧАН ХОДНИК...

ПУКОВНИЧЕ!
ДОВОДИМО
ВАМ ПРИЈАВУ
МАЈТУ
ШПИЈУНКУ...

АЛИ...
ПА ОНА
ЈЕ ПРАВО
ДЕТЕ!

ДА? АЛИ...
ДЕЦА БРЗО РАСТУ!
ДРАГА МОЈА...
ТИ СИ
СИГУРНО
ЖЕДНА! А?

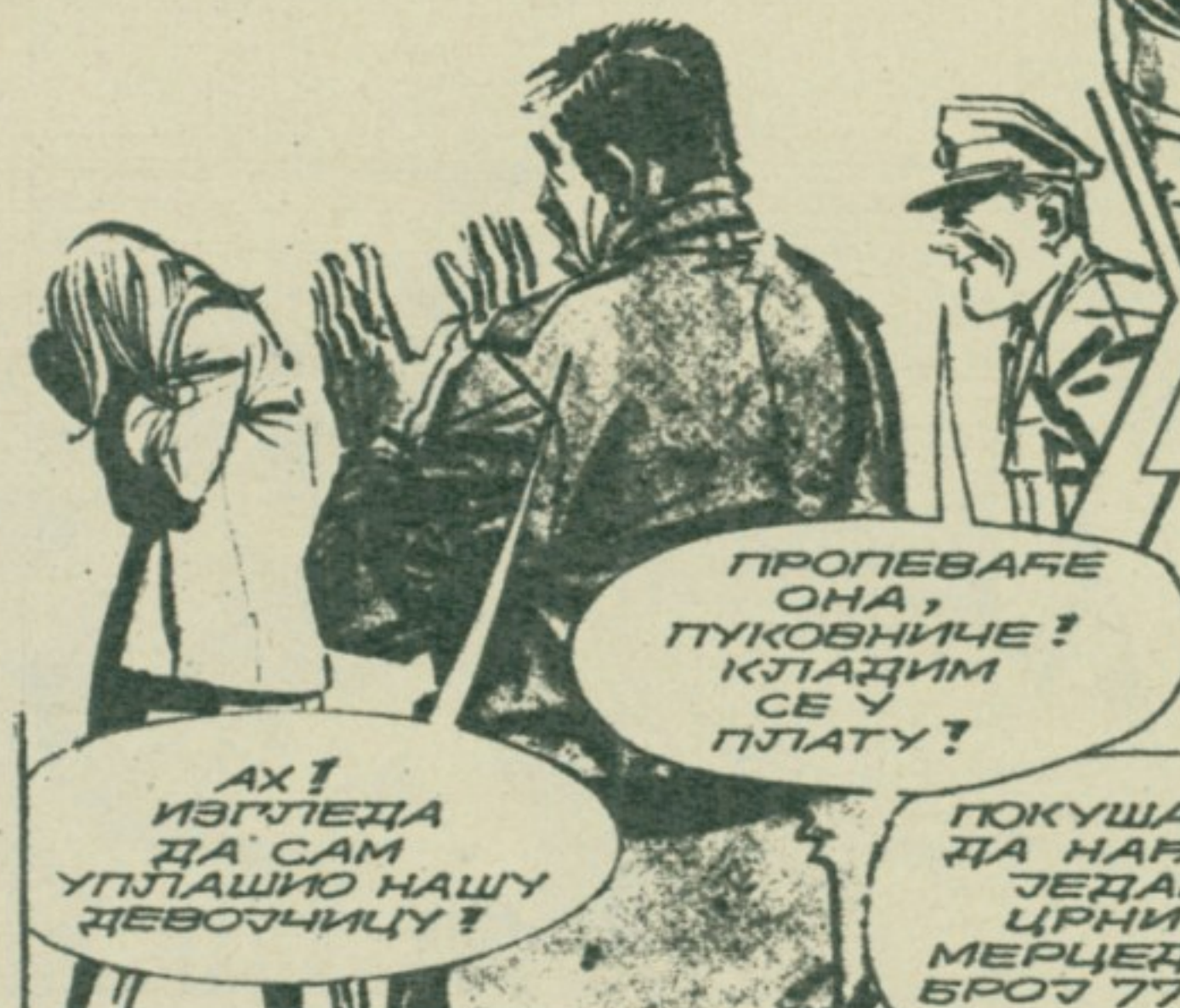
ДА... НИСАМ
НИШТА МЕТНУЛА
У УСТА ОТКАКО
СУ МЕ
ДОВЕЛИ...

ЈАДНИЦЕ
МАЈА!
ЕВО
ДОБИЋЕШ
ВОДЕ...

... КАД
ПРОГО-
ВОРИШ!

ПРОПЕВАЋЕ
ОНА,
ПУКОВНИЧЕ!
КЛАДИМ
СЕ У
ПЛАТУ!

АХ!
ИЗГЛЕДА
ДА САМ
УПЛАШИО НАШУ
ДЕВОЈЧИЦУ!

ПОКУШАВАМ
ДА НАЂЕМ
ЈЕДАН
ЦРНИ
МЕРЦЕДЕС!
БРОЈ 7790!

ЗА ТО ВРЕМЕ У
ЈЕДНОЈ ГАРАЖИ
У ГРАДУ...

... ДЕБИ ЈЕ
ИШЛА УЛИЦАМА
ЗАВИРУЈУЋИ У АУТО-
МОБИЛСКЕ ТАБЛИЦЕ...

ТАКВИХ
КОЛА ИМА
МНОГО У ГРАДУ!
ЕВО АДРЕСЕ
ЊИХОВИХ
ВЛАСНИКА!

НИЈЕ
ТАЈ БРОЈ!
ОХ...
КАКО ДА ЈОЈ
ПОМОГНЕМ?

ОСЕЋАМ ДА
ЈЕ СЈУ У
ВЕЉИКОЈ
ОПАСНОСТИ!
МОРАМ
НАЋИ ТАЈ
МЕРЦЕДЕС...

СУНЦЕ СЕ ВЕЋ
РАБАЉО КАД ЈЕ ДЕБИ
СТИГЛА ДО КРАЈА
ЛИСТЕ СОПСТВЕНИКА
МЕРЦЕДЕСА...

ОВО СУ
ПОСЛЕДЊА
КОЈА...
ОХ! ПА ТО ЈЕ...

ТА ЗГРАДА... ПА
ТО ЈЕ УЗ САМУ
НАШУ ШКОЛУ!
МИС ХОФМАН БИ
МОРАЛА ЗНАТИ
ДА ЈЕ ТАЈНА
ПОЛИЦИЈА ТАКО
БЛИЗУ...

ЗА ТО ВРЕМЕ,
У ШКОЛИ...

МИС
ХОФМАН!
МОЖЕМО
ЛИ ДА
РАЗГОВАРАМО
НАСАМО?

КАО
ПРЕДСЕДНИКУ
РАЗРЕДА
ДУЖНОСТ
МИ ЈЕ ДА
ПРИЈАВИМ ДА ЈЕ
ДЕБИ ВОРВИК
НЕСТАЈА
ПРОШЛЕ
НОЋИ!

ПРЕТПО-
СТАВЉАМ
ДА ЈЕ
КРЕНУЛА
ДА ТРАЖИ
СЈУ!

ЗБОГ
ТОГА
БЕ ОБЕ
МОРАТИ
ДА
ИСПАШ-
ТАЈУ!

ЧАСНА
ПОБУДА...
АЛИ
НЕДОЗВОЉЕН
ПОСТУПАК!

СЈУ ЈЕ
ВЕЋ БИЛА
НА ИВИЦИ
СНАГЕ...

МОЈЕ
СТРПЉЕЊЕ ЈЕ
БЕЗГРАНИЧНО,
ДРАГА МОЈА!
ГОВОРИ,
ШТА СИ РАДИЛА
С МИКРО-
КАМЕРОМ?

ТО... ТО
СЕ ВАС
НЕ
ТИЧЕ!

ГОВОРИ!
ГОВОРИ,
ТИ МАЈА
БУДАЛО! ЗАР
МИСЛИШ ДА
МОЖЕШ ДА СЕ
СУПРОСТАВИШ
ПУКОВНИКУ
ШТАМЕУ?

ОНЕСВЕСТИЛА СЕ,
ПУКОВНИЧЕ!
ТВРДА НЕКА
ЏУРА!

СКОРО ТАКВУ
НИСАМ
ВИДЕО!
ВЕЋ
САТИМА ЈЕ
ИСПИТУЈЕМО!

У ТОМ
ТРЕНУТКУ ЗАВВОНИО
ЈЕ ТЕЛЕФОН...

ШТА? НЕКО ЈЕ
УПАО У
ЗГРАДУ?
КО? ДОБРО!
ПРЕПУСТИ ЈЕ
НАМА!

СЕВЕРНИ
СЕКТОР
ЗГРАДЕ! ЈЕДНА
ДЕВОЈКА ЈЕ
УПАЛА КРОЗ
КУХИНСКИ
ПРОЗОР!

РУКЕ
УВИС!
ДОШЛА СИ ДА
СЕ ПРИДРУЖИШ
СВОЈОЈ
ДРУГАРИЦИ!

У ОЧАЈАЊУ,
ДЕБИ ЈЕ ЗГРАБИЛА
ВРЕО ЧАЈНИК ...

... И ...

ААХ!

И КАД СУ
ПОЛИЦИЈАЦИ УСТУКНУЛИ,
ДЕБИ ЈЕ ЈУРНУЛА ИЗМЕ-
ЂУ ЊИХ ОТЕВШИ ИМ
ОРУЖЈЕ ...

СЈУ?
ОХ, СЈУ...
ШТА СУ ТИ
УЧИНИЛИ?

ДЕБИ!
ЈА ...
НИШТА ИМ
НИСАМ ...
КАЗАЛА ...

НИЈЕ
БИЛО ВРЕМЕНА
ЗА РАЗМИШЉА -
ЊЕ ...

САМО -
ОДБРАНА ...
ОВО ЈЕ
САМО -
ОДБРАНА!

АЛИ, СРОЗ ЈЕ
ШКЉОЦНУО
НАПРАЗНО ...

НИЈЕ
НАПУЊЕН ...
АЛИ?

ЧУДНО, А?
МОЖИ ЛЈУДИ
НОСЕ ПРАЗНЕ
ПУЦАЉКЕ ... АЛИ
ЈЕ МОЈ ЗАТО
ДОБРО
НАПУЊЕН!

И ЗАТО
ЋЕ НАША
ПТИЧИЦА
НАЗВАД
ПРОПЕВАТИ!

САД ГОВОРИ!
ГОВОРИ ...
ИЛИ БУ ПУЦАТИ
КРОЗ
ТВОЈУ МАЈТУ
ПРИЈАТЕЉИЦУ!

НЕ! ЧАК
НИ САД
НЕБУ ДА
ГОВОРИМ!
ХАЈДЕ ...
ПУЦАЈТЕ ...
ИПАК НЕБУ
НИШТА ДА
КАЖЕМ!

ХАЈДЕ!
ПУЦАЈТЕ...
УБИЈТЕ ЈЕ!
ИПАК ВАМ
НИШТА НЕЋУ
РЕГИ!

НЕКОЛИКО ТРЕНУТАКА
ВЛАДАЛА ЈЕ НАПЕТА
ТИШИНА...

У РЕДУ! ГОТОВО ЈЕ!
САД ОБЕ МОЖЕТЕ
ДА ОДАХНЕТЕ...

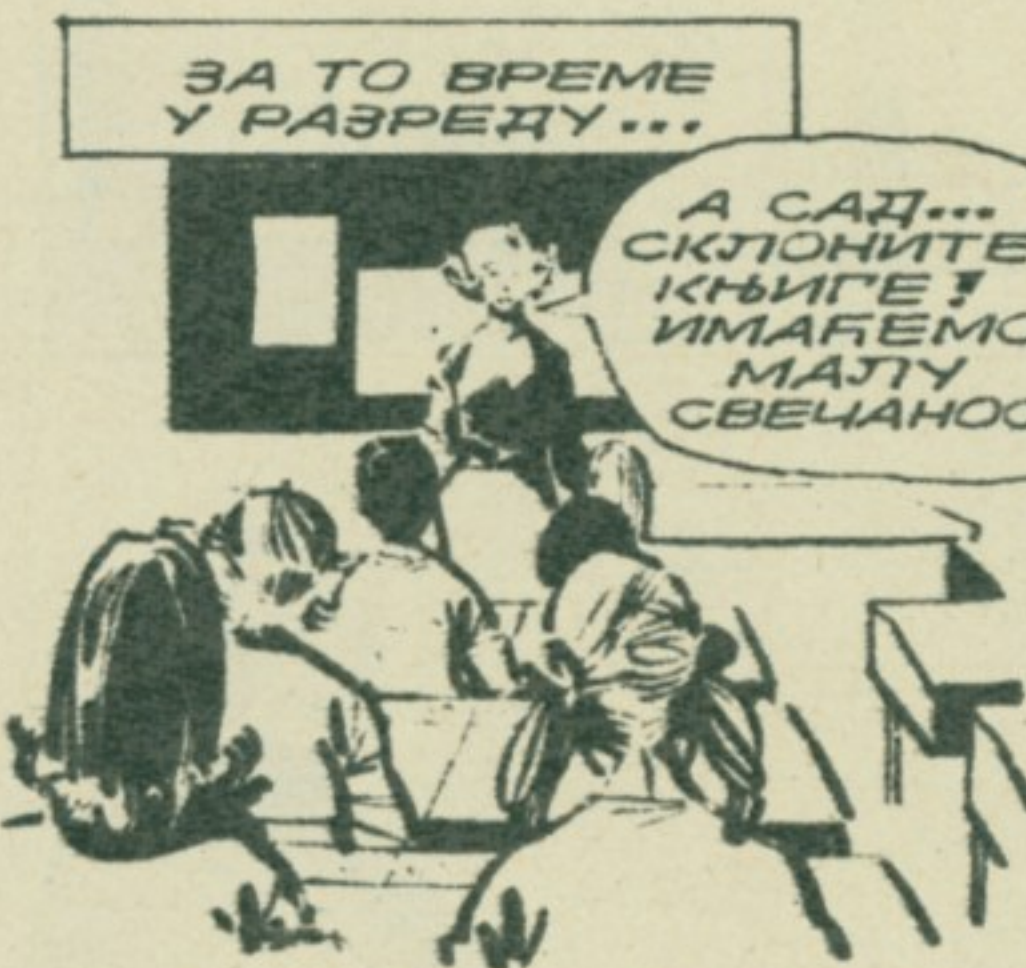
ПОПИЈТЕ
ОВО... ТО
ЋЕ ВАС
СМИРИТИ!
ЗАСТУЖИТЕ
СТЕ!

ЈА...
ЈА... НЕ
РАЗУМЕМ!

ГОТОВИ
СТЕ,
СЕР?

ДА!
РЕЦИТЕ "К"
ДА СМО
СПРЕМНИ!

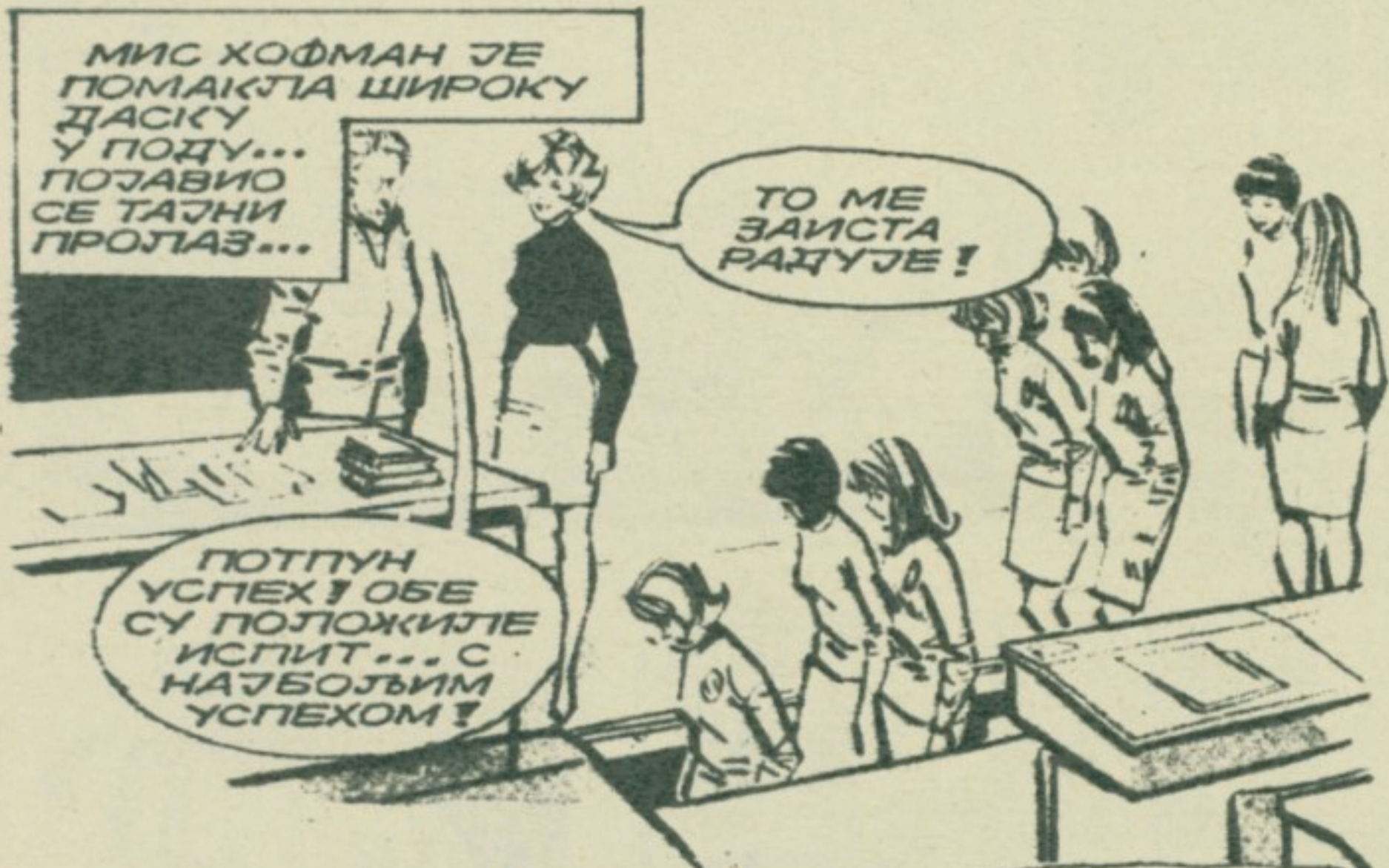
ЗА ТО ВРЕМЕ
У РАЗРЕДУ...

А САД...
СКЛОНИТЕ
КЊИГЕ!
ИМАЋЕМО
МАЈУ
СВЕЧАНОСТ...

ЈЕ ЛИ
РАЗРЕД
СПРЕМАН,
МИС
ХОФМАН!

ДА, ФРАУ
КЕСЛЕР!
ЗНАЧИ...
УСПЕХ?

МИС ХОФМАН ЈЕ
ПОМАКЛА ШИРОКУ
ДАСКУ
У ПОДУ...
ПОЈАВИО
СЕ ТАЈНИ
ПРОЛАЗ...

ТО МЕ
ЗАИСТА
РАДУЈЕ!

ПОТПУН
УСПЕХ! ОБЕ
СУ ПОЛОЖИЛЕ
ИСПИТ... С
НАЈБОЉИМ
УСПЕХОМ!

ТАЈНИ ПРОЛАЗ
ВОДИО ЈЕ У КАНЦЕЛАРИЈУ
ПУКОВНИКА ШТАМЕА...

ЗДРАВО,
ДЕВОЈКЕ!
НАДАМ СЕ ДА
СТЕ СЕ ВЕЋ
ОПОРАВИЛЕ ОД
УЗБУЊЕ -
ЊА?

ФРАУ КЕСЛЕР!
АЛИ... ЗАР ЈЕ СВЕ
ОВО БИЛО ПЛАНИ -
РАНО? ВИ СТЕ
ЗНАЛИ ШТА СЕ
ДОГАЂА?

ПУКОВНИК ШТАМЕ
И ЊЕГОВИ МОМЦИ
НИСУ ПОЛИЦИЈАЦИ! ОНИ
СУ СЛУЖБЕНИЦИ ШКО -
ЛЕ И ДУЖНОСТ ИМ ЈЕ
ДА ПРОВЕРАВАЈУ КА -
РАКТЕР И ИЗДРЖЉИВОСТ
НОВИХ УЧЕНИЦА!

МОЖДА ВАМ
ОВАКАВ ПОСТУПАК
ЈОШ НИЈЕ ЈАСАН...
АЛИ 6. РАЗРЕД НИЈЕ
ОБИЧАН РАЗРЕД И
ЊЕГА НЕ МОГУ ДА ПО -
СЕГУЈУ ОБИЧНЕ УЧЕ -
НИЦЕ! ПОСЛЕ ОВОГ
ИСПИТА ПОСТАЈЕ СУ
ПУНОПРАВНИ ЧЛА -
НОВИ НАШЕ
ДРУЖИНЕ!

ЧЕСТИТАМ ВАМ
У ИМЕ СВИХ УЧЕНИЦА!
ОДЛИЧНО СТЕ ПОЛО -
ЖИЛЕ ИСПИТ И ПОКА -
ЗАЛЕ ДА ЋЕТЕ БИТИ
ОДЛИЧНИ АГЕНТИ!

БАШ СЕ
РАДУЈЕМ,
СЈУ!

ОХ...
ТАМАРА...
ОВО ЈЕ РОБИНА...
МИ СМО
НЕКАД...
У ЕНГЛЕСКОЈ...
ЗАЈЕДНО
ИШЛЕ У
ШКОЛУ!

ТАМАРА!?
ЗАР ТО НИЈЕ
РУСКО
ИМЕ?
ЈЕСТЕ ЛИ ВИ
РУСКИЊА?

ТАМАРА,
ПОТПРЕДСЕДНИК
6. РАЗРЕДА, КЛИМ-
НУЛА ЈЕ ГЛАВОМ -
АЛИ НИШТА НИЈЕ
ОДГОВОРИЛА...

БАШ
ЈЕ ШТЕТА
ШТО НИСМО У
ИСТОМ РАЗРЕДУ!
ЧУЈ... КАКО ОВДЕ
СТОЈИ СА
СКИЈАЊЕМ? ТИ
СИ СЕ НЕКАД
РАДО
СКИЈАЛА...

ОХ... ДА!
ОВДЕ СУ
ТЕРЕНИ
ДИВНИ!

ДИВНО!
ЈЕДВА ЧЕКАМ
ДА СТАНЕМ НА
СМУЧКЕ!
УПИШИ МЕ У
ШКОЛСКУ
ЕКИПУ!

КАКВА
НЕЗГОДА!
ОНА МИ ЈЕ
СТАРА ШКОЛСКА
ДРУГАРИЦА!
А КАД СЕ
ЗАЛЕПИ...
ПРАВА ЈЕ
ПИЈАВИЦА!

ОВО ЈЕ
ЗАИСТА
НЕЗГОДНО!
МОРАМО ПРИ-
ЈАВИТИ МИС
ХОФМАН!

ДЕВОЈЧИЦЕ
СУ ОДМАХ
ОТИШЛЕ
СВОЈОЈ
ПРОФЕСОРКИ...

ТО ЋЕ
БИТИ
ОДЛИЧНА
ПРОБА, СЈУ!
ЧУВАТИ
И САЧУВАТИ
ТАЈНУ ОД
ДОБРЕ
ПОЗНАНИЦЕ...

АЛИ, МИС
ХОФМАН! ВИ ЈЕ
НЕ ЗНАТЕ! ОНА
ЈЕ ТОЛИКО
НАМЕТЉИВА
И РАДОЗНАЈА...

НИКАКО...
АКО
СХВАТИ
ТО КАО
ЗАДАТАК!

ТЕ ВЕЧЕРИ
6. РАЗРЕД ЈЕ ИМАО
СПЕЦИЈАЛНИ ЧАС
СМУЧАЊА...

ПАЗИТЕ...
ЦИЉ ОВИХ ВЕЖБИ
ЈЕ ФИЗИЧКА КОНДИЦИЈА!
ВИ ЗНАТЕ ДА МНОГЕ ГРА-
НИЧНЕ ЛИНИЈЕ ВОДЕ ГЛА-
НИНСКИМ ГРЕБЕНИМА!
КАО БУДУЋЕ ОБАВЕШТАЈ-
КЕ ЧЕСТО ЋЕТЕ МОРА-
ТИ ДА ПРЕЛАЗИТЕ
ГРАНИЦЕ...

ХМ! МОЛИЛА
САМ СЈУ ДА МЕ
УПИШЕ У ШКОЛСКУ
ЕКИПУ А ОНА...
НИШТА! КРЕНУЋУ
ЗА ЊИМА...

СЈУ МИ
НИЈЕДНОМ
РЕЧИ НИЈЕ
ПОМЕНУЛА
ДА ИДУ НА
СМУЧАЊЕ!

ПОКАЗАЋУ
ЈА ЊОЈ!
ИДЕМ
И ЈА...
ИАКО МЕ
НИЈЕ
ЗВАЛА!

СПРЕ -
МИШТЕ
ЗА
СМУЧКЕ

РОБИНА НИЈЕ НИ СЛУТИЛА
ДА ТО НИЈЕ ОБИЧАН ЧАС
СМУЧАЊА...

ПАЗИТЕ!
ВОЗИТЕ СЕ
СТАЗОМ! СВАКОЈ
БУ МЕРИТИ
ВРЕМЕ! ЖЕЛИМ
ДА ВОЗИТЕ КАО
ДА ВАМ ЈЕ
НЕПРИЈАТЕЉ
ЗА ПЕТАМА!

НАЈПРЕ
ТИ,
СЈУ!

ЈЕДНА ПО
ЈЕДНА, УЧЕНИЦА
СУ ПРЕЛАЗИЛЕ
СТАЗУ...

ОДЛИЧНО
ВРЕМЕ,
СЈУ!
ТРЕБА
ПОКУШАЈ
ТИ ЈЕ
НАЈУС -
ПЕЛИЈИ...

ХА?
ЧЕКАЈТЕ
ДА ВИДИТЕ
МЕНЕ!
КЛАДИМ СЕ
ДА САМ
БОЉА ОД
ЊИХ!

И НАЈЕДНОМ
РОБИНА СЕ ПОЈАВИЛА
ИЗ СВОГ СКРОВИШТА...

ШТА...?
КО...?

ОХ!
ПАТО ЈЕ
РОБИНА
ТАЛЕНТ!

РОБИНА ЈЕ
СЈАЈНО
СМУЧАЛА...
АЛИ ЊУ НИЈЕ
ПОСМАТРАО
САМО 6.
РАЗРЕД...

ОВА
РЕ НАМ
ПОТПУНО
ОДГОВАРАТИ!
ЗГРАБИ ЈЕ,
ЈОХАНЕ!

ПОГЛЕДАЈТЕ!
ОНИ ЛЉДИ...
УХВАТИЛИ СУ
РОБИНУ!

ТАМО... У ШУМИ...
ЧЕКАЈУ ИХ
КОЈА... ЕНО,
СТРПАЈИ
СУ РОБИ-
НУ!

ТА ДЕВОЈКА ЈЕ ПРАВА БУДАЛА! НАИВНА ... АЛИ БУДАЛА! И НЕ САЊА У КАКВОЈ ЈЕ ОПАСНОСТИ!

ШТА ЂЕМО САД?

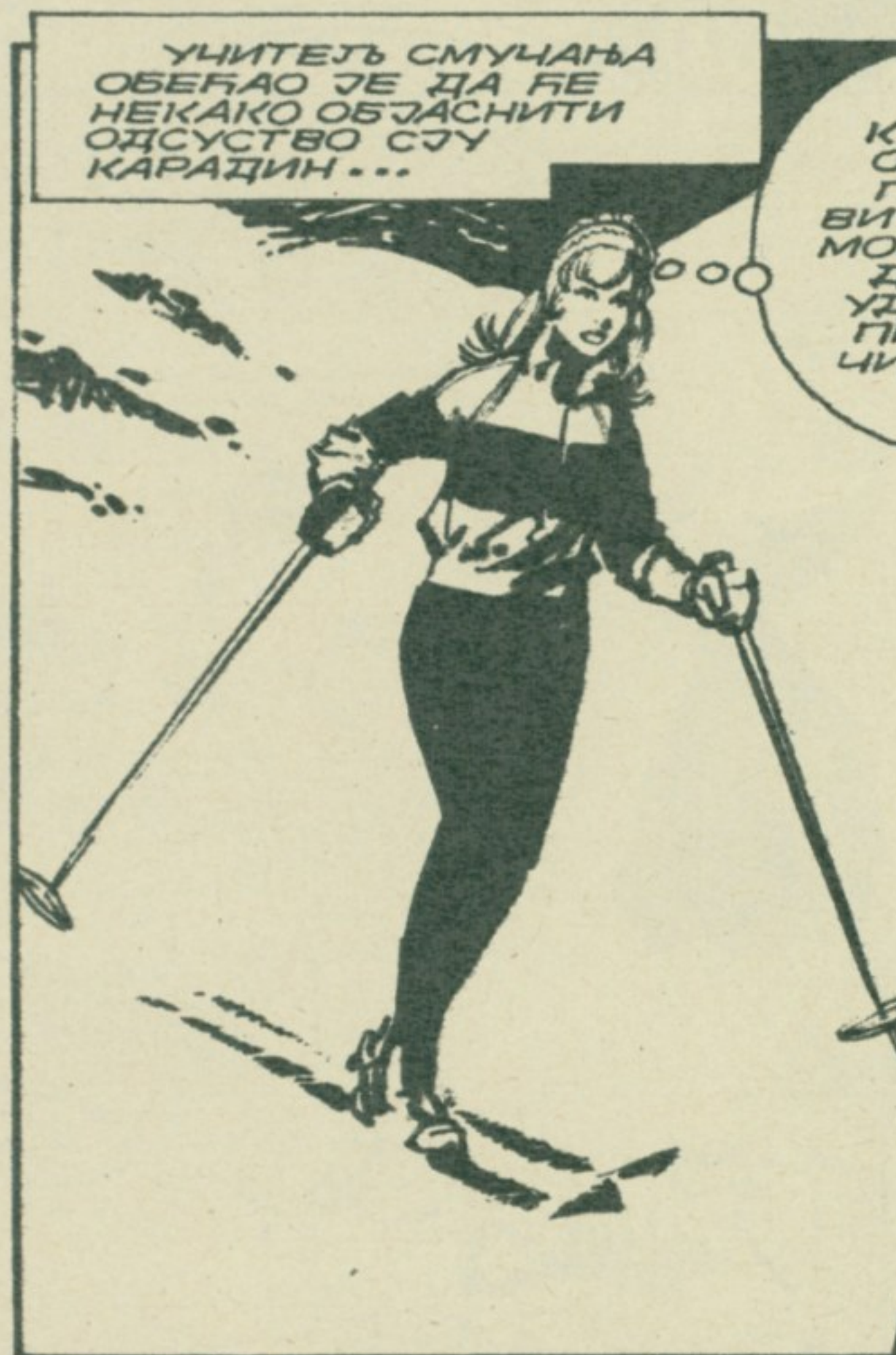
ОДВЕЗЛИ СУ СЕ АУТОМОБИЛОМ! ДА ЈИ СИ МОЖДА ВИДЕЛА БРОЈ?

ДА! 223487! ПО СНЕГУ НЕЋЕ БИТИ ТЕШКО ПРАТИТИ ТРАГ ГУМА!

ТИ КОЈИ СУ ЈЕ УХВАТИЛИ... ТО ЈЕ ЈЕДНА ГРУПА АГЕНАТА... ИМАЈУ СЕДИШТЕ У АУСТРИЈИ! ВЕРОВАТНО СУ КРЕНУЛИ ПРЕМА ГРАНИЦИ!

КРЕНУЋУ ЗА ЊИМА... ЈЕР ЈА САМ НА НЕКИ НАЧИН ОДГОВОРНА...

УЧИТЕЉ СМУЦАЊА ОБЕЋАО ЈЕ ДА ЋЕ НЕКАКО ОБЈАСНИТИ ОДСУСТВО СЈУ КАРАДИН...

КАКО ОВАЈ ПУТ ВИЈУГА! МОРАЋУ ДА УДАРИМ ПРЕЧИЦОМ...

ПУТ ЈЕ ЗАИСТА БИО НАПОРАН...

...АЛИ ЈЕ СЈУ ИСКУСНА СМУЦАРКА...

...И НА ГРАНИЦУ ЈЕ СТИГЛА У ПРАВИ ЧАС...

ТО СУ ОНИ!

У ЧИСТОМ ПЛАНИНСКОМ ВАЗДУХУ СВАКА РЕЧ СЕ ЈАСНО ЧУЛА...

ДОКЛЕ, ГОСПОДО?

ОХ... САМО ПРЕКО ГРАНИЦЕ... ДО СЕЛА ШЛОСБЕРГ!

ОДЛИЧНО! БАР ЗНАМ КУДА ИДУ? ТО ЋЕ МИ ОЛАКШАТИ ЗАДАТАК!

ВАЖНО
ЈЕ ДА ЗНАМ
ДА ИДУ ЗА
ШЛОСБЕРГ!
АКО БУДЕМ
ИМАЛА
СРЕЋЕ...
НАЈИ БУ
РОБИНУ!

НАТЕРАЋЕМО МИ ЊУ ДА
ПРОГОВОРИ, ЈОХАНЕ! ОНДА
ЋЕ НАМ БИТИ ЈАСНО ДА
ЈИ У ШТЕРНДОРФСКОЈ
ШКОЛИ ПОСТОЈИ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА
ШПИЈУНЕ!

ЗА ТО ВРЕМЕ У
ШТЕРНДОРФУ...

ОВО ЈЕ
АМБЛЕМ
ОРГАНИЗАЦИЈЕ
КОЈА ЈЕ
УГРАБИЛА
РОБИНУ!

А КАКВА
ЈЕ ТО
ОРГАНИ-
ЗАЦИЈА?

ОНИ СУ ПРОТИВ
СРЕЂИВАЊА ОДНОСА
У ЕВРОПИ И МИРА
МЕЂУ ЕВРОПСКИМ
НАРОДИМА! ТО
ЈЕ ОРГАНИЗАЦИЈА
ЈУДАКА... ОПА -
СНИХ ЈУДАКА!

АЛИ, ОНИ ЋЕ
ИСПИТИВАТИ РОБИНУ!
ОНА ДОДУШЕ, НИШТА
НЕ ЗНА... АЛИ ЋЕ
ПОСУМЊАТИ НА
НАШ РАЗРЕД!

СУЈУ ЈЕ
СВЕСНА
ВАЖНОСТИ
СВОЈЕ
МИСИЈЕ.
ТАЈНА 6.
РАЗРЕДА
НЕ СМЕЈУ
ОТКРИТИ НИ
ОТМИЧАРИ...
А НИ
РОБИНА!

НЕЋЕ...
АКО СУЈУ
СТИГНЕ НА
ВРЕМЕ! А
МОРА СТИЋИ!
ОВО ЈЕ ЗА ЊУ
ПРАВИ ИСПИТ
НЕУСПЕХ
БИ ЗНАЧИО
НЕСРЕЋУ!

БРЗО!
ПУСТИ
НАС УНУТРА!
И СПРЕМИ
СОБУ ЗА
САСЛУШАЊЕ!

РАЗУ-
МЕМ!

УКЉУЧИ
РЕФЛЕКТОР!
ДОНЕСИ
ВОДЕ!
ТРЕБА
ДА ЈЕ
ОСВЕСТИМО...

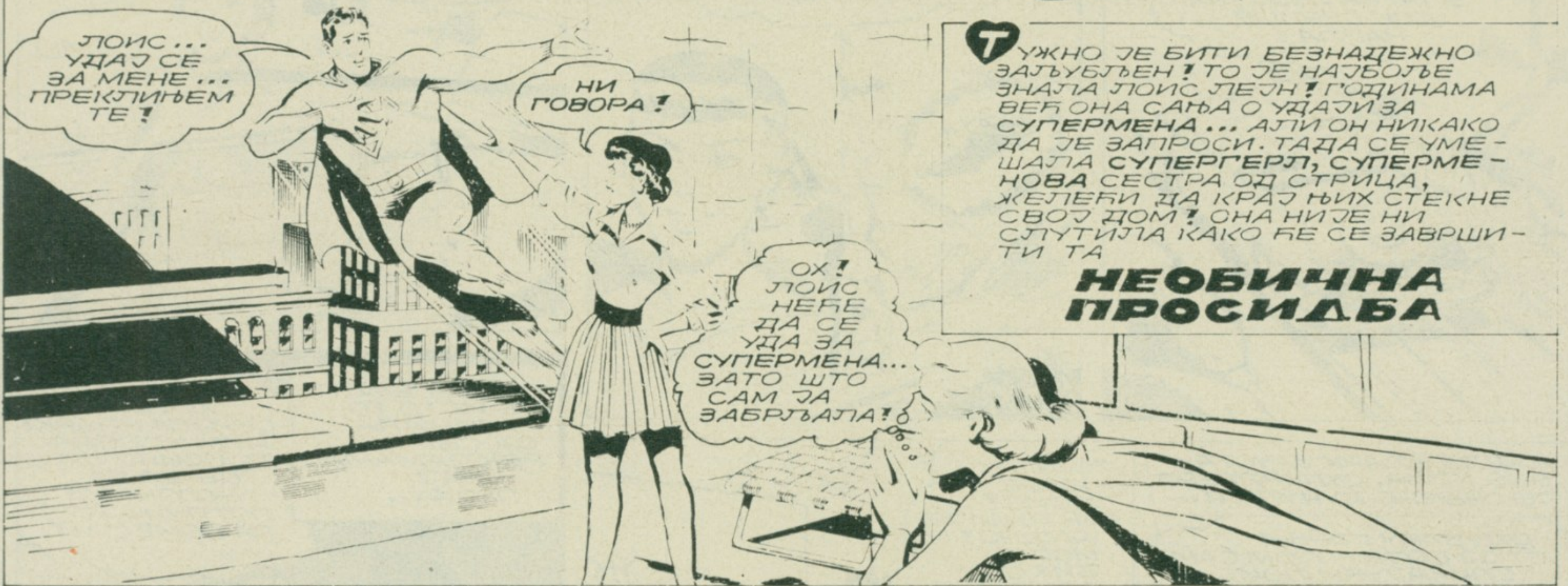

САД ИЛ!
НИКАД!
НАДАМ СЕ ДА
МЕ СРЕЋА
НЕЋЕ
ИЗНЕВЕРИТИ!

Лоис Лейн

НЕОБИЧНА ПРОСИДБА

ПОШТО ЈЕ ПРЕДАЛА ЧЛАНАК, ЛОИС ЈЕ СЛОМЉЕНА СРЦА ОТИШЛА КУБИ...

ВОЉЕЋУ СУПЕРМЕНА ДО КРАЈА ЖИВОТА! АЛИ... ОН МЕ И НЕ ГЛЕДА...

ЛОИС И НЕ СЛУТИ ДА ЈЕ ЧИТАВО ВРЕМЕ ПОСМАТРА ЛИНДА ЈИ /СУПЕРГЕРЛ/ КОЈА ЖИВИ У ЈЕДНОМ СИРОТИШТУ...

ЈАДНА ЛОИС! ЗНАМ КАКО ЈОЈ ЈЕ ЈЕР И ЈА ЧЕЗНЕМ ЗА ДОМОМ И ЉУДИМА КОЈИ БИ МЕ ВОЛЕЛИ КАО РОДИТЕЉИ...

ОХ! КАД БИ СЕ МОЈ БРАТ ОД СТРИЦА СУПЕРМЕН ОЖЕНИО СА ЛОИС... ОНИ БИ МОГЛИ ДА МЕ УСВОЈЕ! ОНДА БИХ БИЛА НАЈСРЕЋНИЈА ДЕВОЈЧИЦА НА СВЕТУ!

...ЗНАЧИ, ТИ СИ ЈЕДИНА ПРЕЖИВЕЛА КАТАСТРОФУ КОЈА ЈЕ ЗАДЕСИЛА ПЛАНЕТУ КРИПТОН!?

ДА! МОЈ ОТАЦ, КОЈИ ЈЕ САПРАДИО ОВУ РАКЕТУ, БИО ЈЕ БРАТ ТВОГ ОЦА!

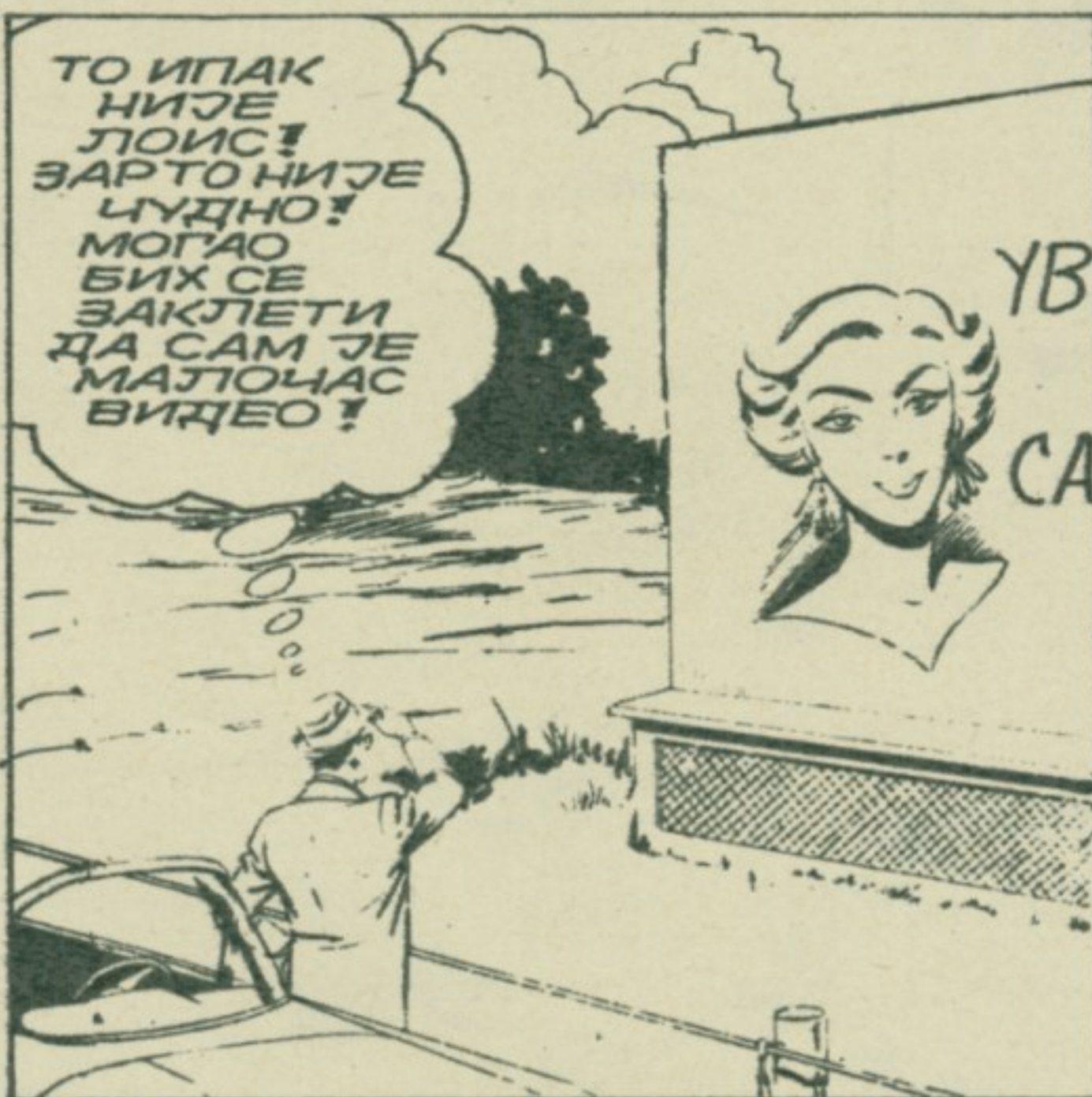
ИЗВЕШНО ВРЕМЕ МОРАЋЕШ ДА ЖИВИШ У ОВОМ СИРОТИШТУ... ДОК СЕ НЕ ПРИВИКНЕШ НА ЖИВОТ НА ЗЕМЉИ!

САМО ЈЕ СУПЕРМЕН ЗНАО О СУПЕРГЕРЛИНОМ ДОЛАСКУ НА ЗЕМЉУ...

ЛИНДА ЈЕ СМАКЛА СВОЈУ ЦРНУ ПЕРИКУ И ОБУКЛА ОДЕЉО СУПЕРГЕРЛЕ...

ЗАХВАЉУЈУЋИ СВОМ СУПЕР-СТУХУ СУПЕРГЕРЛ ЈЕ ЧУЛА РАЗГОВОР И МУЊЕВИТО ПРИПРЕМИЛА НОВУ ВЕЧЕРУ...

ЛОИС ЛЕЖИ НИЈЕ НИ ПРИМЕТИЛА ДА СЛУЖИ ВЕЧЕРУ КОЈУ НИЈЕ ПРИПРЕМИЛА...

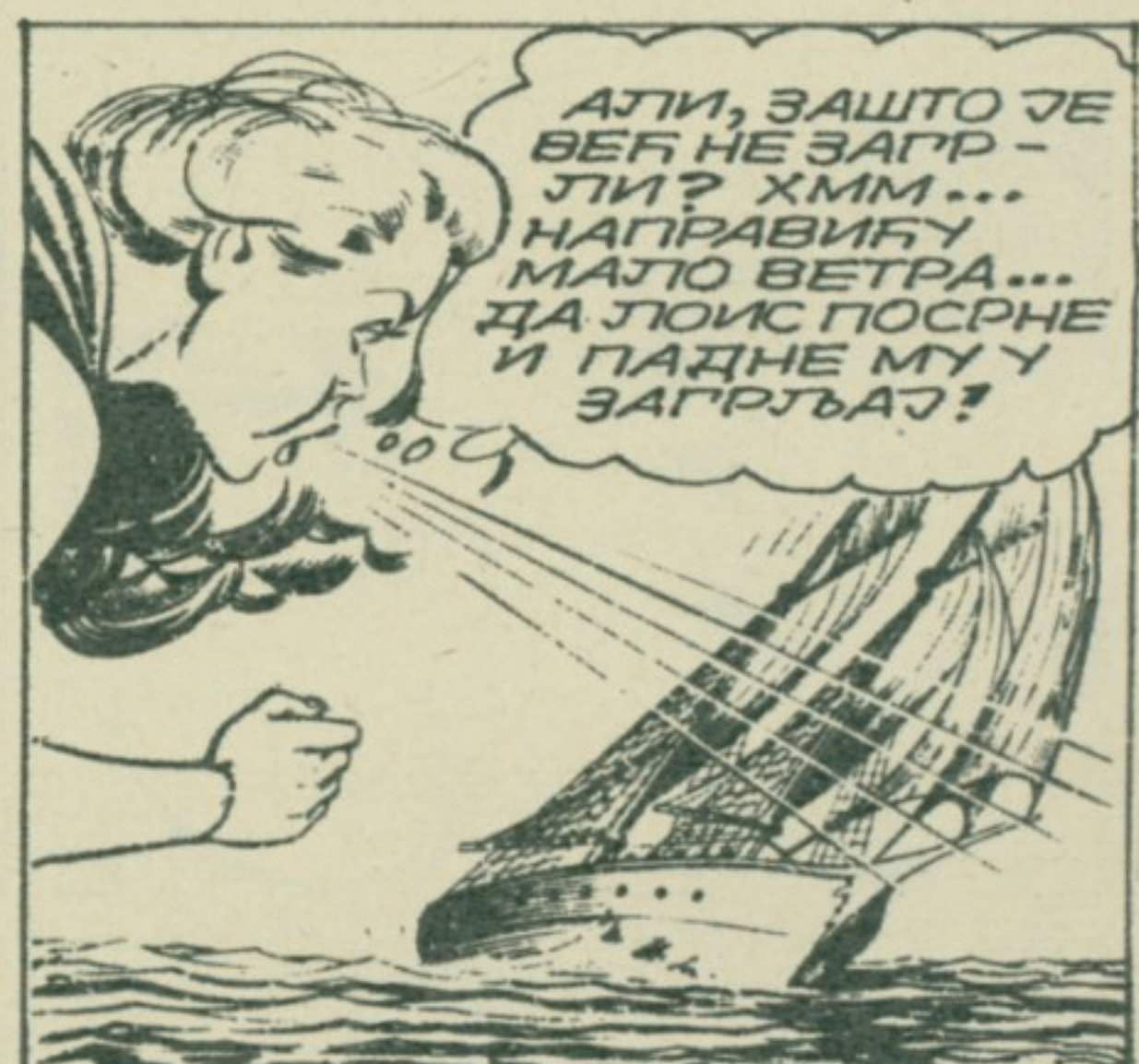
ИЗНЕНАДА УГЛЕДАВШИ СВОЈИМ СУПЕРВИДОМ ДА ЋЕ СЕ ДОГОДИТИ НЕСРЕЋА СУПЕРМЕН ЈЕ ОДЛЕТЕО...

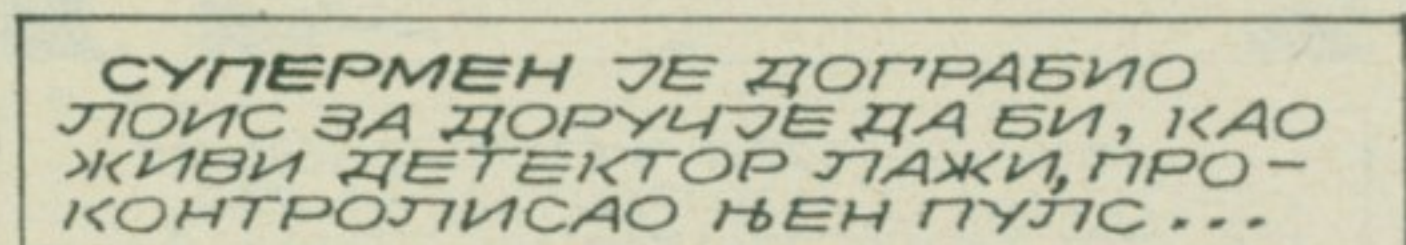

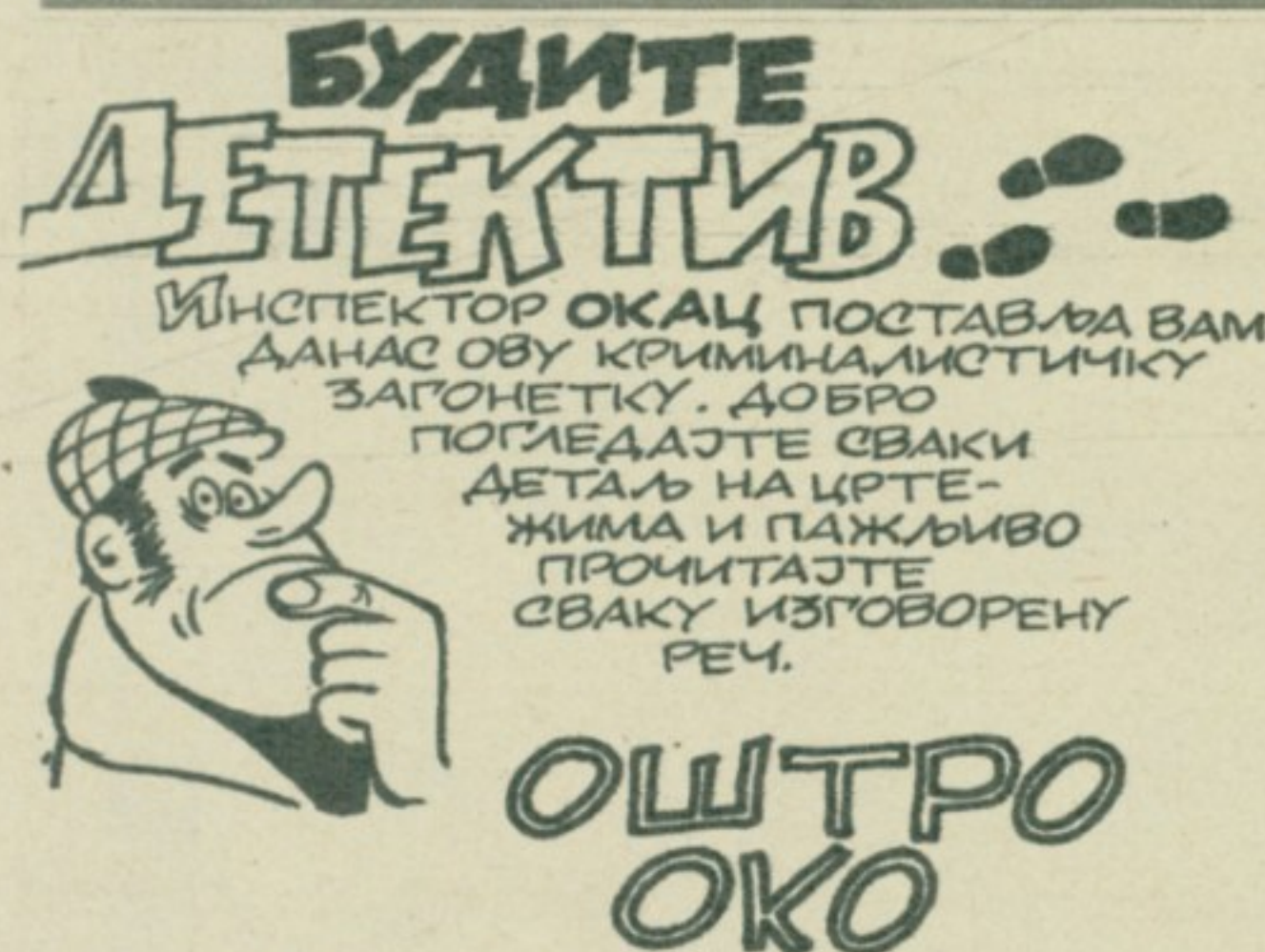
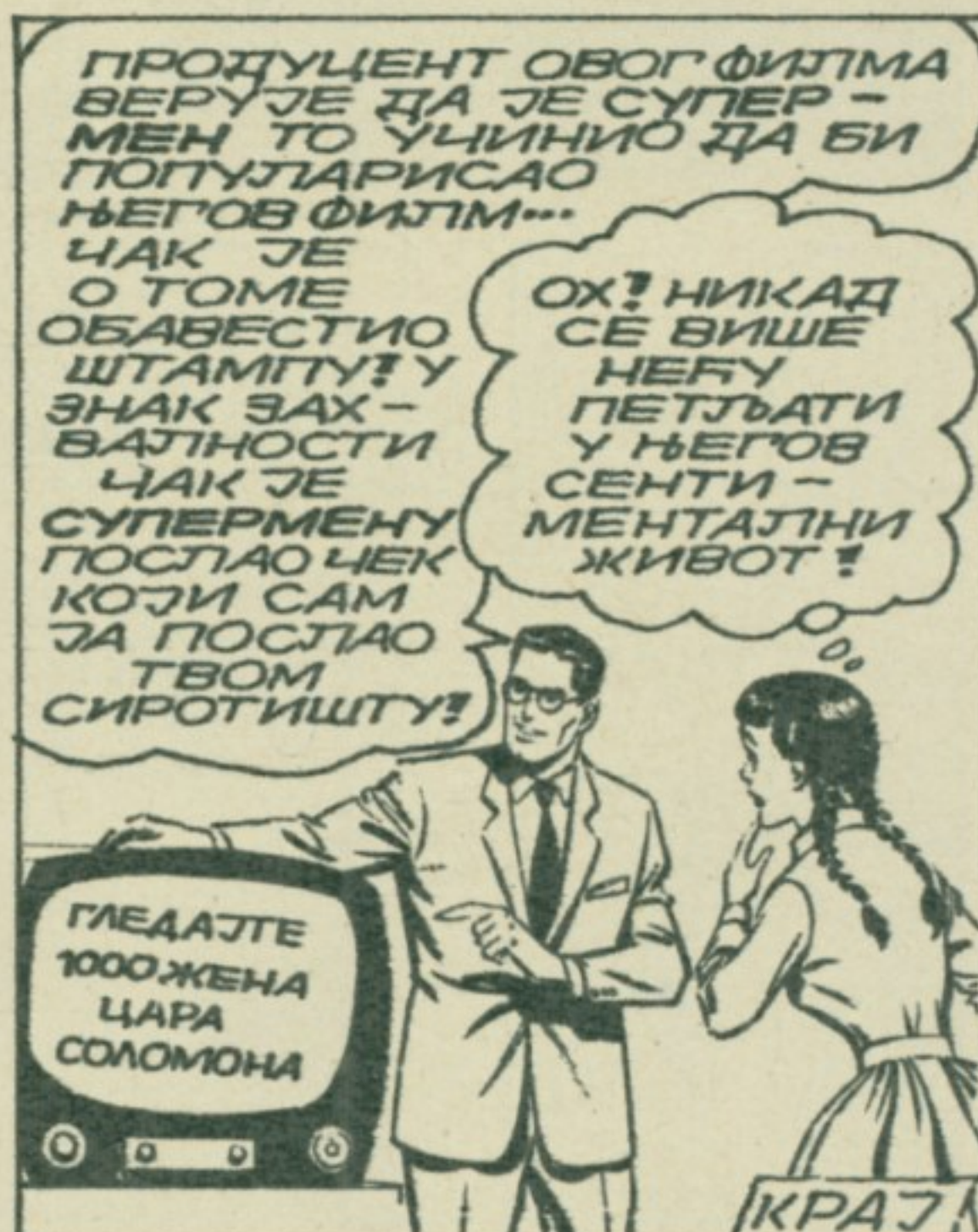
КАД СЕ СУПЕРМЕН ВРАТИО...

ИАКО ЈЕ НЕБО БИЛО ОБЛАЧНО...

АНИТА РАТАТА ОСУМЊИЧЕНА
ЈЕ ДА ПРЕНОСИ МИКРО-
ФИЛМОВЕ ТАЈНИМ
АГЕНТИМА.

ДОСАДАШЊИ ПРЕТРЕСИ НИСУ НИШТА
ОТКРИЛИ. ЗАТО ЈЕ ИНСПЕКТОР ОКАЦ
РЕШИО ДА ЈЕ ПРАТИ У СТОПУ.
РАНО УЈУТРУ САЧЕКАО ЈЕ
ДА АНИТА ИЗАЂЕ ИЗ
КУЋЕ.

ДЕСЕТ МИНУТА КАСНИЈЕ АНИТА ЈЕ
ИЗАШЛА ИЗ КУЋЕ. У ТОМ ТРЕНУТКУ
ИНСПЕКТОР ОКАЦ ЈЕ СХВАТИО
У ЧЕМУ ОНА ПРЕНОСИ
МИКРОФИЛМОВЕ.

ШТА МИСЛИТЕ, ДРАГИ ЧИТАОЦИ, КОЈИ ЈЕ ДЕТАЉ ПРИВУКАО ПАЖЊУ ИНСПЕКТОРА ОКАЦА. АКО СТЕ ПРОНАШЛИ,
ЧЕСТИТАМО! А АКО НИСТЕ, ПОГЛЕДАЈТЕ РЕШЕЊЕ НА 55. СТРАНИ.

ПАТРОЛА ГРОМ

ИЗНАД
ПОГОБЕ-
НОГ БРОДА
ЕКСПЛОДИ-
РАЛЕ СУДБЕ
КУР-
ЛЕ...

... ДОК ЈЕ АЛЕН ЛЕТЕО ИЗ-
НАД ОКЕАНА ...

СКОТЕ!
СКОТЕ!
ПОГЛЕ-
ДАЈ!

ГОРДОНЕ,
НЕКА УЗЛЕТИ
ГРОМ ИУ!
ЈА КУ СЕ
ПОБРИНУТИ
О ОВИМ
СВЕМИРСКИМ
БРОДОВИМА!

БРАКАТРЕЈСИ
СТУПИЛА СУ У
АКЦИЈУ...

ШТА
СЕ ДОГОДИ-
ЛО, ОЧЕ?

НЕМАМ
ВРЕМЕНА ЗА
ОБЈАШЊАВАЊЕ,
ГОРДОНЕ!
ПОМОЗИ МИ...
ПРИХВАТИ
НОСИЛА!

КРАНОЛ
ЈЕ СВЕ
СЛАБИЈИ,
ОЧЕ!

НЕ
СМЕ НАМ
УМРЕТИ!
ПОЖУРИМО!

ПРАВАЦ:
МЕЂУ-
ПЛАНЕТАРНА
КЛИНИКА
У ВАШИНГ-
ТОНУ!

СКОТ ЈЕ
ОТЕРАО ТРА-
ПАНОВЕ БРО-
ДОВЕ, ОЧЕ! МИ-
СЛИШ ЛИ ДА
БЕ ТРАПАН
ОДУСТАТИ...

ШЕФ ТРЕЈСИ ЈЕ У ПРАВОЈ ЈЕР
УПРАВО У ТОМ
ТРЕНУТКУ...

ШКО-
ЛА
ТРАПАНУ!
БАРА-
КУДА
ЧЕКА!

НЕ! НЕКЕ СЕ ОН
СМИРИТИ СВЕ ДОК
СЕ ЈУПИТЕР
ОПЕТ НЕ ПОБУНИ! ОН
ЈЕ САМО ПРОМЕ-
НИО ТАКТИКУ...
ТО ЈЕ СВЕ!

ТРАПАН
МЕЂУПЛАНЕТАРНОЈ
ШКОЛИ У
ВАШИНГТОНУ!
ПРИПРЕМИТЕ ЗА
ПРИЈЕМ НА ДОКУ!
ОБАВЕСТИТИ
БАРАКУДУ!

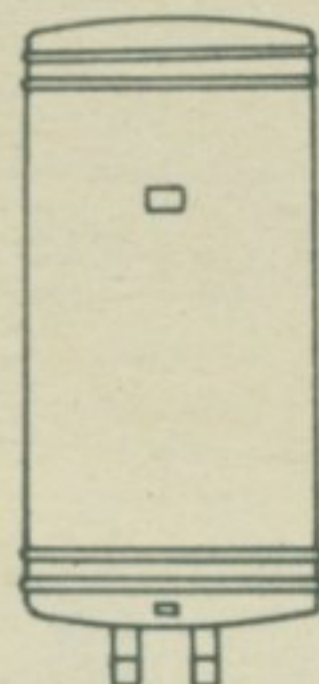
ENERGOINVEST
МАМИ БРИГА МАЊЕ
БЕСПЛАТНО ЛЕТОВАЊЕ

ПРВА НАГРАДА:
Петнаест дана
летовања
за ужу породицу

ENERGOINVEST
ТОПЛА ВОДА
ПРАВА ЗГОДА!

ДРУГА НАГРАДА:
ЕНЕРГОИНВЕСТОВ
Бојлер Мебош

ПЕРЕ И ТУЋЕ СУЋЕ

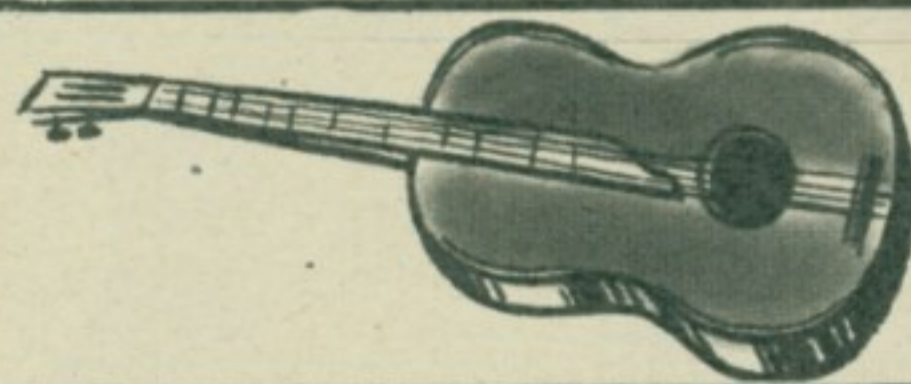

Кад у Енергоинвестовом бојлеру „Мебош” има воде вруће, Бојана зачас опере суђе из своје куће а онда јој није тешко да пређе и на туђе. Одговорите: које су боје Енергоинвестови бојлери „Мебош”?

ОДГОВОРИ ЗА НАГРАДУ!

1. Изрежи цртеж ПРВЕ НАГРАДЕ и залепи га на дописницу.
2. Напиши одговор на постављено питање и своју адресу.
3. Упути одмах дописницу ЕНЕРГОИНВЕСТУ, (за квиз), 71001 Сарајево, да је добије до идућег четвртка.

ИЗВАНРЕДНЕ НАГРАДЕ НАЦРТАНЕ НА ОВОЈ СТРАНИ ИЗВЛАЧЕ СЕ СВАКЕ НЕДЕЉЕ МЕЂУ ОНИМА КОЈИ ТАЧНО ОДГОВОРЕ.

Трећа награда:
ГИТАРА

ПАЖЊА! ТВ-ПОНЕДЕЉАК ЕНЕРГОИНВЕСТА ГЛЕДАЈТЕ НА ТЕЛЕВИЗИЈИ СВАКОГ ПОНЕДЕЉКА У 19 ЧАСОВА

Дан
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: РАТ РОБОТА?

НЕСРЕЋНИ ЦАР ИВАН ГРОЗНИ

ЧОВЕК КОЈИ ЈЕ УЈЕДИНИО РУСИЈУ И ОД ЊЕ СТВОРИО
МОДЕРНУ ДРЖАВУ ПРОВОДИО ЈЕ БЕСАНЕ НОЋИ И
НЕМИРНЕ ДАНЕ У БОРБИ ПРОТИВ МРАЧНИХ ЗАВЕРА

После покоља у Новом граду чија је властела оптужена за дослук с непријатељима Русије Литванцима, страшна коњица цара Ивана I Грозног хитала је према граду Пскову да га на сличан начин казни. Војницима је наређено да убијају све редом не штедећи ни жене ни децу. На самој градској капији истрчао је пред силног цара неки јуродиви — у Русији су такве лудакке сматрали „божјим људима“ — и понудио Ивану комад пресног меса.

— Шта ти је?! — згрануо се цар. — Ко сме да једе месо за време поста?

— Што да не када ти, Иване, једеш људско месо?

Ове речи сулудог човека потресле су цара и спасле Псков од покоља. Иван Грозни се замислио и наређио повратак у Москву.

Отривали су белику кнегињу

Иван Васиљевић, будући руски цар рођен 1530, имао је само 3 године када је остао без оца, великог московског кнеза Василија, а када му је умрла мати кнегиња Јелена. Уместо малолетног кнеза владали су регенти, бојари Шуйски и Бјелски, који су отровали кнегињу да би се дочепали власти. У то време још није постојало руско царство већ градови-државе, као што је била и Москва, међусобно завађене и распарчане између феудалаца — свемоћних бојара. Разуме се да бојаре није интересовао напредак земље и добро народа већ само сопствено

богатство и да је сваки од њих вукао на своју страну.

Иван и његов млађи брат расли су у московској тврђави Кремљу окружени непријатељима који су их васпитавали на најсуровији начин. Деца су често добијала батине, редовно су морала да присуствују пијанкама и извршењима смртних казни, слушала су разне гадости и интриге. Ивановна глава била је стално у торби јер су многи бојари жудели да га смакну. Кнез Шуйски учио га је да буде суров, да мучи људе и животиње. Надао се да ће будући велики кнез постати чудовиште у људском облику и на тај начин изазвати мржњу својих поданика.

Али, Иван је слушао, гледао и — чувао се. Он је добро знао ко му је отровао

мајку и одлучио је да то ни када не заборави. Био је тих, повучен, бледуњав, увек замишљен. Често је нестајао из својих одаја и тада би почела потрага по мрачним ходницима Кремља.

— Где је Иван? — питали би млади бојари и бојарски синови. — Да није отишао у лов?

Ивана, међутим, нигде није било. Загонетку би обично решавао московски митрополит:

— Велики војвода Иван чита у библиотеци и не жели да га узнемиравају! — одговарао је мрштећи се.

Млади племићи одлазили би смејући се. Они, хвала богу, нису знали да читају, то је био посао свештеника а не бојарских синова. Њихово је било да иду у лов и опијају се до бесвести.

За то време Иван је читао књиге о императорима и слави древног Рима и сањао о преуређењу и будућности Русије.

Први цар и самодржац

Када је напунио 13 година Иван је, у договору с кнезом Андрејем Крупским, одлучио да се отресе својих регената и то на најјединоставнији начин: наређио је да убицу његове мајке кнеза Шуйског, баце бесним псима да га растргну. Био је то почетак велике и дуготрајне борбе против самовоље бојара и први корак ка стварању руске државе. Године 1547. у Кремљу је приређено невиђено славе: то се седамнаестогодишњи велики кнез Иван крунисао за првог цара Русије и самодршца што је значило да ће владати сам и да никоме никада неће полагати рачуна о својим одлукама и поступцима.

Млади цар сјајно је почео своју владавину. Као прво, раскрстио је са дотадашњом организацијом војске која се састојала из недисциплинованих одреда које су на владарев позив доводили бојари када су хтели и како су хтели. Иван I створио је моћну најамну војску састављену од плаћеника странаца и руских војника из разних крајева земље. Сам цар био је врховни војни заповедник а у војсци је владала гвоздена дисциплина.

Труд је убрзо уродио плодом јер је нова војска на челу с младим царем однела величанствену победу код Казана 1552. године. Тада

је уништен велики казански татарски канат а Иван је све татарске поседе припојио Русији. Татари су у Европу дошли још под Цингис-каном и у областима око Волге основали своје државе — канате. Године 1556. освојио је и астрахански канат. Тако је читав ток реке Волге дошао у посед руске државе. При повратку са сваког војног похода народ је истрчавао из села и заселака и на коленима покрај пута којим је пролазила војска поздрављао цара победника.

Поред војних подухвата и успеха — за време своје дуге владавине Иван је проширио Русију од Црног мора на југу до Белог на северу, заузео велики део Сибира, основао град Архангелск на ушћу Северне Двине у Бело море, освојио многе земље на истоку — цар није занемаривао ни остале реформе које су имале да од феудалне мрачне Русије створе модерну државу. Али, тада су га већ прозвали Грозни због начина

Иван и његов млађи брат расли су у тврђави Кремљу окружени непријатељима

Млади цар ударио је на Казан и у сирашној бици уништио велико шајмарско ујбрђење

на који се разрачунавао с бојарима, противницима мо дернизације.

Свемоћна шајна полиција

Да би спровео своје замисли и одржао на снази новодонесене законе Иван Грозни је организовао своју личну тајну полицију — чувене **опричнике** са широким овлашћењима. У та овлашћења спадало је одсецање језика, ослепљивање, ве зивање коњима за репове и остале језиве муке које је могао да измисли само средњи век. Али, то је ојачало руску државу јер су опричници скршили моћ бојара, спречили њихову заверу против цара, помогли развој ситног племства и грађанства.

Сељаци, међутим, за времена Ивана Грозног још ни-

су били дошли на ред: они су кулчили и својим радом издржавали читаву земљу. Али, зато су могли, први пут у историји, да се лично обрате своме цару ако би им била учињена нека неправда. Цар их је примао без икаквих церемонија и са њима пријатељски разговарао.

Грозни цар самодржац подигао је и прву штампарију у Русији, отворио врата страним инжењерима и уметницима, већином Италијанима, успоставио трговинске, дипломатске и културне везе са просвећеном западном Европом. Руски народ је и поред свих прича које су кружиле о Ивановој окрутности волео свога баћушку цара и имао за њега пуно разумевања. Прост народ могао је да наслути да њихов грозни цар проводи бесане ноћи у размишљању, да често победева истрошен борбом са бојарима који му и дању и ноћу раде о глави, да је усамљен и несрећан и да живи и гледа испред свог времена.

У приватном животу Иван Грозни није имао много среће. Одмах после крунисања он се из велике љубави оженио Анастасијом, кћерком кнеза Кошкина. Цар је обожавао своју „малу сруну“ с којом је имао 3 сина и 3 кћери али је она, после 14 година брака, умрла. Иван је имао поуздане доказе да су је отровали бојари да би њему напакостили и неколико осумњичених кнезова платило је главом њену изненадну смрт. После тога женио се Иван Грозни још 7 пута али су му бракови трајали кратко и нису били срећни.

Убио је сина

О Ивановој окрутности причале су се бајке али је неизвесно шта је од свега тога тачно. Он, вероватно,

није био ни мање ни више суров од својих савременика широм света и само слепа мржња бојара могла му је дати такав надимак. И данас још живи недоказана легенда о судбини архитекта који су, после Иванове победе у Казану, градили у свету чувену цркву Василија Блаженог на данашњем Црвеном тргу у Москви. Када је прекрасна грађевина завршена, Иван Грозни је, тако каже легенда, наредио да се архитектама Барми и Постнику изваде очи и одсеку руке и језик како никада више не би направили ништа тако велелепно.

Сасвим је извесно, међутим, да је Иван Грозни нехотице убио свог рођеног сина царевнића Ивана. Овај га је једном, када му је било већ 28 година, молио да му повери команду над војском која би кренула на Литванце и Пољаке а цар Иван, сумњајући да син сме-

ра да га збаци и докопа се власти, замахнуо је у љутини окованим штапом, ударио младића по глави и усмртио га. До краја живота гризла је Ивана Грозног савест због ове бесмислене смрти и болело га срце за сином.

Када је 1584. године Иван I Грозни умро, зазвонила су сва звона са неколико стотина московских цркава. Одевен по сопственој жељи у грубо калуђерско сукно, ошишане главе, отац модерне Русије и први њен цар положен је на вечни починак у обичан дрвени сандук у великој архангелској станој цркви.

Е. М.

ЗАСЛУЖИО ЈЕ ДА ПОБЕГНЕ

Коњаници су знали да морају ухвати и појавицу Биг Фута пре Змијске реке. Иначе, пројекат им награда од 1.000 долара

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

Тог топлог августовског дана 1866. на широким просторима Ајдаха одиграла се најневероватнија трка у историји Дивљег запада. Три одлична јахача: Бен Кук, Џим Вилер и Френк Џонсон, у бесомучном галопу јурили су за високим крупним човеком који је трчао испред њих. Ако га не ухвате изгубиће награду од 1000 долара, а као га стигну — оде прогњеном глава.

Човек који је трчао испред потери био је по свему необичан, прави цин висок 2,10 метара а тежак 127 килограма. Његово стопало остављало је траг дугачак 45, а широк 15 сантиметара. Зато су га његови Индијанци крај обала Змијске реке назвали Биг Фут (Велико стопало).

Био је тако хитрих ногу да никада није узјахао коња. Додуше, и да је хтео, нигде се не би могао наћи коњ довољно снажан да га понесе.

ЧЕЛИЧНА ПЛУЋА

Читавих десет година Биг Фут и његова банда били су страх и трепет за погранична насеља на истоку Орегона и југу Ајдаха. Поставља не су му многе замке, али невероватно брз и издржљив увек је успевао да побегне.

За један дан могао је да претрчи 80—100 километара и да после неколико часова одмора поново превали исто толико растојање.

Власти су његову главу удениле на 1.000 долара и та да су три ловца на награде, Бен, Џим и Френк, кренули у потеру. Успели су да изненаде његову банду и да побију све осим Биг Фута који им је утекао испред самог носа. Стигли су само да виде како трчи огромном брзином, прескачући циновским корацима преко жбуња и по тока, као јелен.

— Он има предност, момци! — викнуо је Џим Вилер. — Али, не може вечито овако да трчи по овом проклетом сунцу. Ипак је само човек!

Подневно сунце ужарило је земљу, али је Биг Фут и даље трчао несмањеном брзином. Сваки метар који би изгубио на равном тлу, надокнађивао је на стеновитом терену где су коњаници били скоро немоћни. Неколико пута изнурени коњи упадали су у неки јарак и збацивали јахаче из седла. Али, упорни гониоци су се дизали и настављали исцрпљујући лов на човека који је требало да им донесе хиљаду долара.

— Зар овом Индијанцу никада неће нестати горива? — узвикнуо је Џим Вилер. — Мора да има челична плу-

ћа и ноге од гвожђа. Да ни је награде, одавно бих се вратио!

Више од 40 километара, трчећи по ужареном сунцу, Биг Фут није дозволио својим гониоцима да му се приближе. А онда се у даљини указала широка Змијска река. Коњаници су знали да им је сада последња прилика да ухвате овог човека. Ако преплива реку и нестане у шуми на другој обали, избегао им је.

ИЗГУБЉЕНА ТРКА

Натерали су своје ознојене коње у галоп. Али, црвени поглавица је пре њих стигао до реке, скочио у воду и снажним замасима запливао ка другој обали. Његови гониоци зауставили су исцрпљене коње. Изгубили су трку. Беспомоћно су посматрали како Биг Фут плива.

— Учинили смо све да га стигнемо — рекао је Џим Вилер. — Чини ми се да је заслужио да побегне!

Заклонили су рукама очи од сунчевих зрака и видели како Индијанац излази на другу обалу. Окренуо се, погледао их, пустио један по-

беднички крик и нестao у густој шуми.

БИТКА У КАЊОНУ

Прича о великој трци ускоро се прочула на целом Западу и, чудно, управо слава коју је Биг Фут тада стекао крива је за његову смрт.

Једног дана, 1868. године он и његова банда сачекали су поштанске кочије у једном кањону. Дошло је до пушкарања између путника и Индијанаца који су били скривени иза стена. Спровођник кочија је у једном тренутку угледао циновог Биг Фута и, да би га натерао да изиђе на чистину, почео да му додаје увреде.

— Изиђи, велика кукавица! — повикао је спровођник. — Знамо да можеш да трчиш брже од коња, али умеш ли да се бориш као човек?

Бујицу оваквих и сличних увреда, Биг Фут није могао да отрпи. Искочио је на чистину и потрчао ка спровођнику, али смртоносни метак га је погодио пре него што је и стигао до њега.

Чак ни Биг Фут није био бржи од пушчаног метка.

ИСТОРИЈА НАШЕГ СВЕТА

АФРИКА

1

ПРВА ОСВАЈАЊА — Африку, други по величини континент на свету, народима старог века открили су Феничани. Северни део био је после пропасти египатске цивилизације под влашћу Рима, а затим Византије. Тада су га освојили Арабљани. Европљани се више интересују за Африку тек од XV века. Предњаче Португалци и њихови чувени морепловци Дијего Кан, Бартоломео Дијас и Васко да Гама који је 1498. први опловио Африку са западне стране и стигао у Индију. То је био увод у колонијална освајања.

2

МНОГО ПРЕ ЕГИПТА — Све до краја XIX века сматрало се да пре египатске у Африци није постојала никаква цивилизација и да су афричка племена, дубоко у прашумама, живела веома примитивно. Ова теорија пала је у воду

4

ХРАНА С НЕБА — Сахара је била прави рај на земљи. Захваљујући благој клими и обилним кишама у њој је врвело од дивљачи а воће и поврће расло је самоникло: било је довољно пружити руку — и храна је била ту. Људи који су овде случајно дошли, можда са горњих токова реке Нила, нису више намеравали да оду. Временом су научили да обрађују земљу и лове јер скупљачки начин живота није могао дуго да траје. Због тога су морали да праве оруђе и оружје. Подигли су куће и основали насеља.

5

ЗА ДОБАР ЛОВ — Упоредо с прављењем оружја и оруђа племена настањена у Сахари почела су да израђују украсне предмете и сликају по зидовима пећина. Сматра се да су неке пећинске слике пронађене у Сахари старе

Рај у Сахари

чим су организоване научне експедиције које су, на основу пронађених остатака, ископина као и докумената првих морепловаца, откриле да су афрички црнци имали своју историју и културу независну од каснијих египатских, арапских и других утицаја.

3

ПЛОДНА ДОЛИНА — Велико изненађење изазвала су открића у пустињи Сахари где данас у ретким оазама живе само бедуини. Али, у далекој преисторији Сахара је била плодна долина коју је човек населио пре око 500.000 година. Оно што је тамо откривано доказује да се развој праисторијског човека ту одвијао истовремено када и у Европи. Пре око 10.000 година црначка племена бавила су се у Сахари земљорадњом и сточарством и живела у колибама. Сахара је постала пустиња тек пре око 3.000 година.

15.000 година! Сликарством се људи не баве ради уметности већ је уметност у служби корисног: праисторијски човек убеђен је да ће животињу лакше уловити ако је претходно нацрта. Зидне слике урезиване су зашиљеним костима а затим бојене.

6

ПЕСМА И ИГРА — Веома рано открили су прастановници Африке музику, ритам, игру и песму. Наравно, музика је била саставни део ритуалних свечаности: песмом и игром, исто као и сликарством, људи су желели да умилостиве природне силе и себи обезбеде добар лов, миран живот и заштиту од непријатеља. Први инструменти састојали су се од обичне разапете коже по којој се тукло удараљкама и право је чудо колико је ритма било у тим бубњевима. Неосетно ова музика прерасла је у праву изворну уметност.

НАСТАВИТЕ СЕ

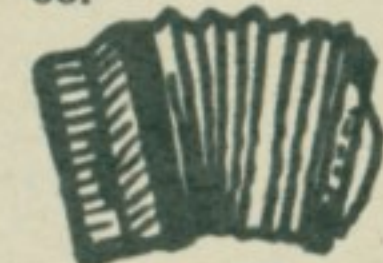
СОМБОЛЕД НАГРАДИО 100 УЧЕСНИКА ДРУГОГ КОЛА

Жири ПИК „СОМБОР“ из Сомбора извукао је 25. јула ове године на срећу имена добитника учесника II кола Велике наградне игре СОМБОЛЕД објављене у ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ у броју 1017 од 25. јуна 1971. године.

ДОБИТНИЦИ НАГРАДА:

I НАГРАДУ — ПОНИ ЕКСПРЕС добила НАДА МАРЈАНОВИЋ, Сомбор, Браће Миладинов 66.

II НАГРАДУ — ХАРМОНИКУ (дечу) добио је СИЛ ВЕСТЕР ТРОГРАНЧИЋ, Фојница, ул. Трогранчића 1.

III НАГРАДУ — РОЛШУЕ добила је БРАНКА ЦВЕТКОВИЋ, село Гложање код Свилајнца.

ОСТАЛЕ НАГРАДЕ:

10 лексикона страних речи — М. Вујакић добио су: 1. Соња Вуксан, Липар, Мире Ратковића 34; 2. Марија Ковачевић, Штип, Ванчо Прке 34; 3. Стојан Томић, Рума, В. Назора 41; 4. Валентина Вуциновић, Неготино на Врдару, Партизанске 9; 5. Сафет Алоски, Кичево, М. Тита 185; 6. Ката Челан, Ратково, Железничка 37; 7. Биљана Кнежевић, Сомбор, Липов Лад 8; 8. Мирсада Бајраговић, Илијаш, 28. јула 66; 9. Мишо Лаловић, Бачко Д. Поље, И. Милутиновића 79 и 10. Дарко Ковачевић, Осиек, Венац Б. Кидрича 19/11.

10 Фото-апарата — добио су: 1. Илија Даво, Струмица, Караорман 19; 2. Марина Мратинковић, Нови Београд, Студентска 39 ст. 26; 3. Снежана Мијаџић, Буна — кућни број 102 (код Мостара); 4. Звонко Биртић, Ријека, В. Кидрича 52; 5. Драган Вукојевић, Титов Велес, Воге Николов 10; 6. Марија Бакош, Вршац, Стеријина 30; 7. Весна Брајић, Стапар, В. Караџића 12а; 8. Зорица Латиновић, Дероње, Змај Јовина 29; 9. Сима Живанов, Нови Кнежевац, Зелени пут 54 и 10. Александар Марковић, Призрен, Јадранска 39.

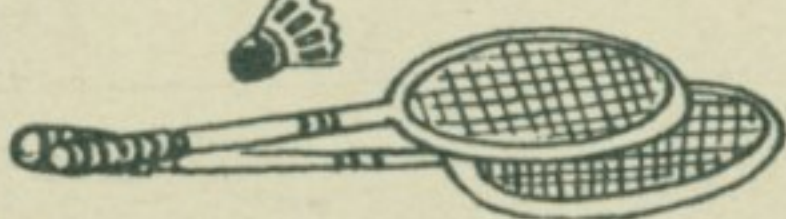
10 Фудбала „Пионир“ — добио су: 1. Мирсада Фетић, Зеница, Пехаре 294; 2. Петар Динчић, Љиг, Стеве Сингера 59; 3. Анђелка Алексић, Бујановац, „Морава“; 4. Живко Денић, Вања Лука, Змај Јовина 8; 5. Роза Мијатовић, Апатин, Дунавска 11; 6. Александар Маринковић, Ваљево, Карађорђева 101; 7. Радмила Теслић, Трешњевац, М. Тита 92; 8. Ката Поштић, Борово, ЈНА 115; 9. Вељко Керановић, Чегинац, Колодворска 66 (Барања) и 10. Ана Ивошевић, Бачка Топола, Његошева 4.

20 књига „Звезде гледају с неба“ — добио су: 1. Ђорђе Видић, Нови Сад, Ружин Гај 16; 2. Агнеса Хегедиш, Темерин, Кошут Лајош 46; 3. Мирослав Јанковић, Винковци-Мирковци, Железничка 63; 4. Нуџеи Чехајић, Какањ, Маслића 23; 5. Садик Адемски, Лесковац, Б. Косића 33; 6. Душан Журжован, Ковин, М. Тита 55; 7. Милош Мунин, Смедеро, Ј. Јанковића 13/II; 8. Жељко Ивановић, Бежанија — Београд, Алексе Дундића 5; 9. Душан Стојковић, Дубока, ПТК „Панонија“; 10. Јарослав Павловић, Рашка, Ново Насе-

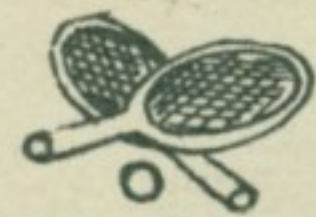
ље, Радничка 10; 11. Јосип Пилиши, Бездан, Каналска обала 66; 12. Ленка Србинова, Скопље, ул. 802 бр. 6; 13. Бранислава Плавшић, Земун, М. Вукаса 9/ц; 14. Братислав Капор, Турбин, В. Кидрича 2; 15. Златко Познанић, Нови Сад, Лиман II „НИЗ“ 114; 16. Милан Јовановић, Сокобања, М. Пејовића 5; 17. Предраг Марјановић, Нови Пазар, Реље Крилатице 15; 18. Илија Козомара, Сарајево, П. Тољатића 15; 19. Даница Андонова, Тетово, ЈНА 27 и 20. Јован Тимовић, Трстеник, Радоја Кристића 19/1.

10 Шах гарнитура добио су: 1. Александар Минчева, Скопље, ул. 714 бр. 1/10; 2. Драган Јанковић, Одац, Колонија Петефи 39; 3. Самир Диздар, Столац, 25. октобар 36/а; 4. Жељко Влајковић, Турија, Ј. Поповића 56; 5. Дарио Ивчић, Осиек, М. Горког 8; 6. Роксанда Митић, Ниш, Сомборска 17; 7. Даница Комарина, Сомбор, Далматинска 15; 8. Езелдин Шуље, Острожац код Коњица; 9. Драгица Шимић, Београд, Струмичка 35 и 10. Розалија Вигх, Кула, Железничка 56.

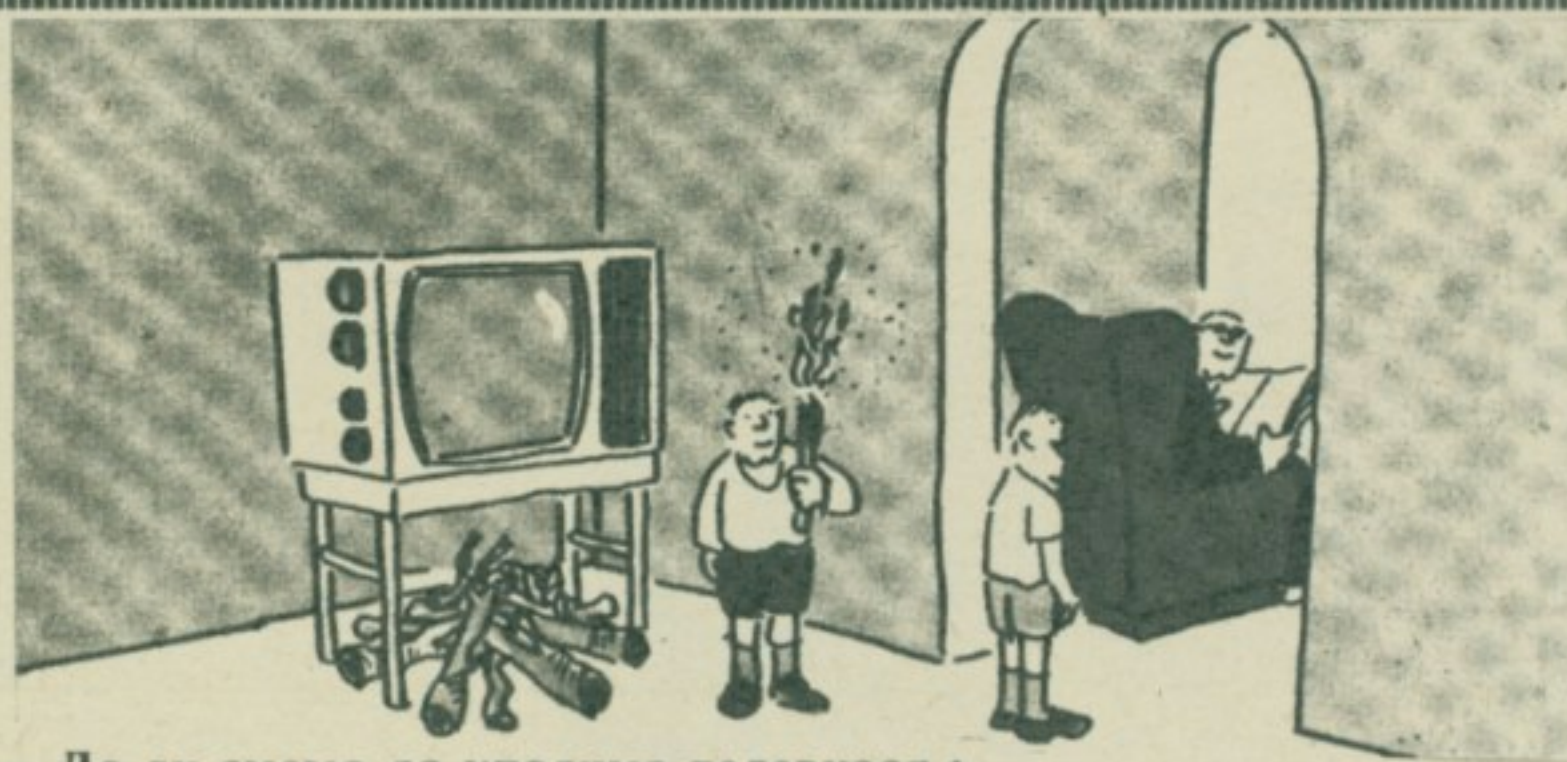

20 бадминтон гарнитура — добио су: 1. Љија Ђирић, Вабушница, Првог Маја 15; 2. Енвер Нимановић, Коњиц, Максима Кујунџића 11; 3. Златко Рогин, Опово, Трг ЈНА 85; 4. Љиљана Младеновић, Суботица, Д. Туцовића 11; 5. Љиљана Бојић, Жула Александровац, Ново Насеље, 29. новембра 29; 6. Нина Михајловић, Врање, Ивана Цанкара 1; 7. Ненад Петровић, Ужичка Пожега, Војводе Степе 11; 8. Ружица Присуда, Чепин, М. Орешковића 62; 9. Јозо Југовић, Апатин, Партизанска 20; 10. Радмила Тошић, Витољ, И. Милутиновића 96/17; 11. Оливера Липта, Бачка Паланка, М. Стојановића 28; 12. Драган Јовановић, село Медошевац, Нишавска 12; 13. Марко Паушић, Платичево, М. Гулца 69; 14. Милица Милић, Сомбор, Радничка 1; 15. Хусен Шафр, Приштина, Гњиљанска 6; 16. Горан Виторовић, Крагујевац, Града Сирене 17/13; 17. Мирослав Чичулић, Кикинда, М. Тита 32; 18. Весна и Синиша Јовановић, Приштина, Микро насеље Д-34; 19. Ђурица Ружић, Београд, Јовача Белића 12/II и 20. Евелин Бенџе-скови, Бели Манастир, А. Дугачког 9.

17 гарнитура за стони тенис — добио су: 1. Љубомир Мудрић, Брчко, Зринског 19; 2. Љиља Јањатовић, Сомбор, Браће Миладинова 17; 3. Нада Станчић, Станишић, М. Пијаде 53; 4. Милан Бркић, Панчево, Насеље „Тесла“ сол. „Ф-12“ ул. I сп IV/26; 5. Мирјана Ђорђевић, Београд, „Sinephoto“ — Француска 12; 6. Грујица Опачић, Змајево, Војвођанска 51; 7. Ивица Кнежевић, Бачки Брег, Штротсмајерова 5; 8. Стевица Ђуричић, Осиек, Драпшинова 4; 9. Вељко Суботић, Панчево, Браће Јовановића 57; 10. Мирјана Дера, Стара Пазова, Његошева 7; 11. Бранко Јанковић, Ниш, Војна Пошта 6919/6; 12. Боран Момић, Врбас, Колонија шећеране 10а; 13. Динка Колић, Коњиц, Стрешаница 9; 14. Ангелче Пандов, Димитров, Штип, Доле Рибара 6; 15. Зоран Чулић, Крушевац, В. Корчагина 17/II; 16. Будимир Цветковић, Београд, Лединска 7 и 17. Златко Кесић, Сарајево, Оштрелска 7/II.

хумор

— Да ли смомо да упалимо телевизор?

— Тата, шта је ово?

— Да, сине, то су била лепа времена... а онда си се родно ти!

ENERGOINVEST НАГРАЂУЈЕ

НИЈЕ ЛАКО БИТИ ШАМПИОН

На питање: да ли је Енергоинвестова супераутомаска машина за прање рубља ТЕЖА или ЛАКША од боксерског шампиона Владе „Аркаде“? — постављено у 24. Енергоинвестовом заједници, скоро сви учесници су тачно одговорили и показали да питање није било тешко.

Међу приспелим одговорима имена добитника вредних награда извукао је Антон Дафнић, тренер стонотениског клуба „Босна“ и некадашњи репрезентативац (на слици).

I НАГРАДУ фрижидер (модел 011, 180 л) добила је РУЖИЦА МАРИНКОВИЋ, Ужичка Пожега, Маршала Тита 67.

II НАГРАДУ петнаест дана летовања за ужу породицу у Башком Пољу добио је ЗОРАН БУРИЋ, Београд, Врбничка 31.

III НАГРАДУ бицикл „Уни“ добила је ЈУЛИЈА КРИЖАНОВИЋ, Бугојно, Славка Родића 8.

7
дана
увек
с вама

ЈЕДНА
АЛИ
ВРЕДНА

Тек кад извор пресуши, види се колико је вредео

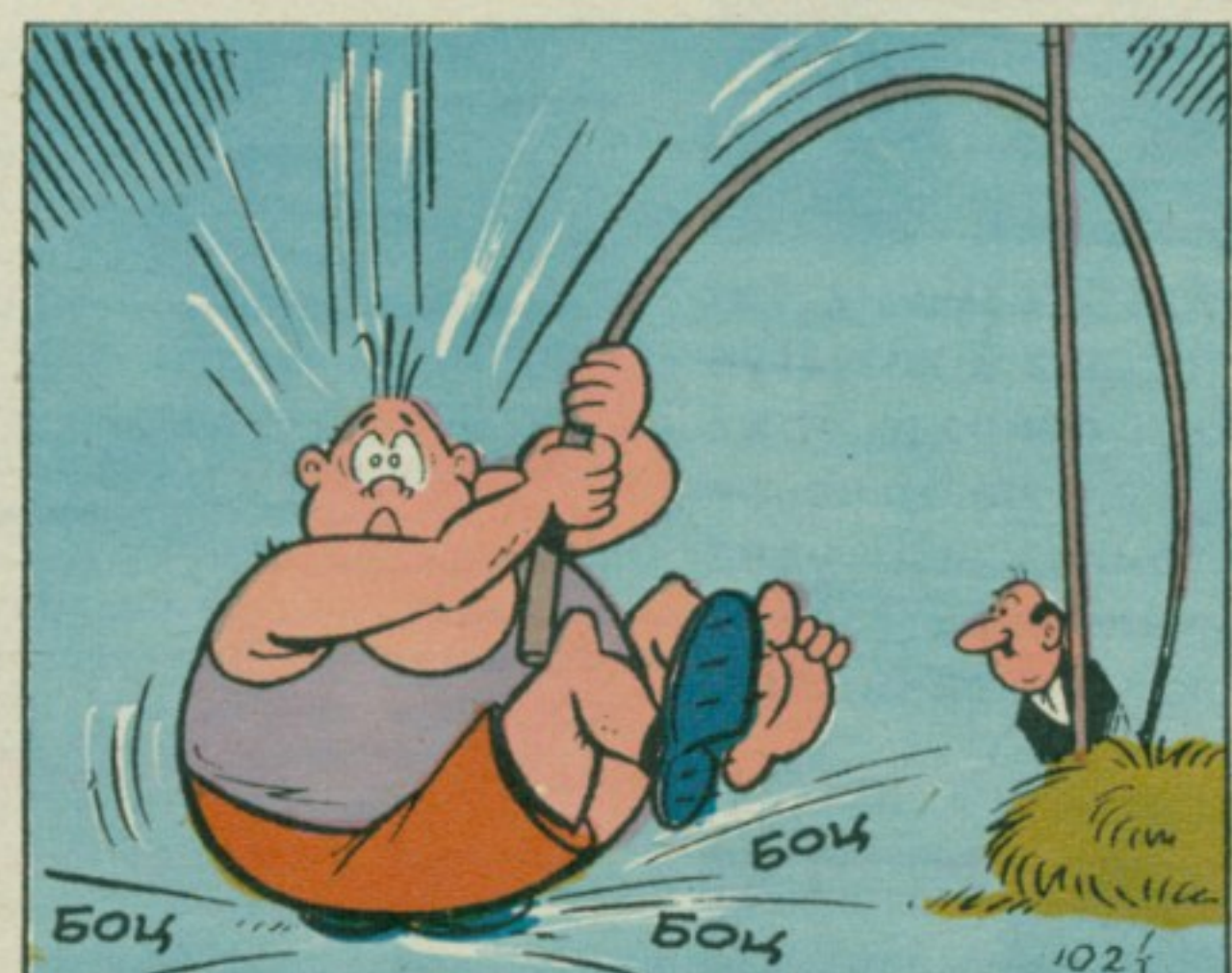
(Пословица са Хаитија)

НАГРАДНА ИГРА СЕ НАСТАВЉА! ПОШАЉИ СОМБОЛЕДУ, ПИК „СОМБОР“ — 25000 СОМБОР ДОКАЗЕ ДА СИ СОМБОЛЕДОВ ПОТРОШАЧ: 20 ПОКЛОПАЦА ИЛИ КЕСИЦА ОД СЛАДОЛЕДА.

ГОЛУБОВИ ПИСМОНОШЕ

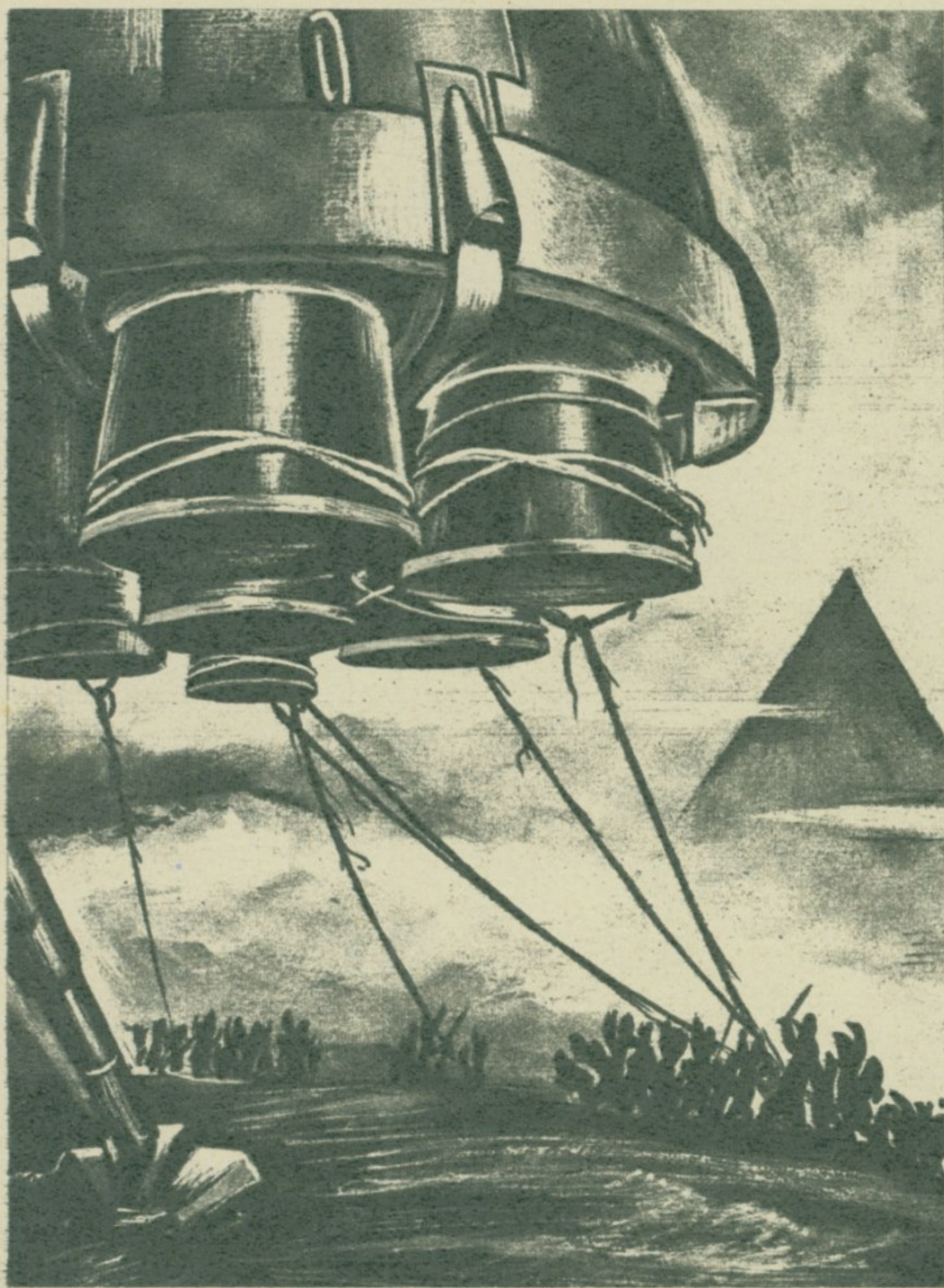

Мој јешаша луд за спортом

ЊИЖОВА СТВАР

— МОЋИ ЋЕ ДА КРЕНУ САМО ЗДРАВИ! —
БОЛЕСНИ ЋЕ ПРЕ ИЛИ КАСНИЈЕ УМРЕТИ,
АЛИ — ДРУГОГ ИЗЛАЗА НЕМА — ОДЛУЧНО ЈЕ
РЕКАО СТАРИ НАУЧНИК

Освануло је дивно јутро какво се може видети само на Тихом океану. Али, становници великог острва Рапа Нуи нису имали када да уживају у тој лепоти природе. Њих су мучиле велике и страшне бригае. Острво које су насељавали тонуло је већ неких сто година. Али, то није било све. Чудна и необјашњива болест у почетку полако, а последњих година фантастичном брзином, просто је десетковапа становништво. Нешто се хитно морало предузети.

Дошљаци са Јуџиџера

Становници острва Рапа Нуи, (које ће много векова касније открити холандски адмирал Рогевен на сам Ускрс и назвати га Ускршње острво), нису били Земљани. Давно пре овог дивног јутра они су ракетама стигли са планете Јупитер. Дошли су овамо по наређењу свог врховног владара јер је Јупитер био пренасељен, па је вишак морао да крене у космос.

У почетку је досељеницима било веома лепо на Земљи. За нову домовину изабрали су Пацифик и велики потконтинент Рапа Нуи — како су га они назвали.

Оног лепог јутра Рораку, гувернер једног округа на Рапа Нуи, посматрао је таласе који су немирно заплускивали велика божанства исклесана од камена на утврђеним каменим терасама-ахуима — које су колико-толико браниле копно од налета океана.

Рораку уздахну и окрете се свом помоћнику:

— Још мало па ћемо се сви претворити у водоземце, јадни мој Ваи По. Судбина је баш сурова према нашем народу.

— Да само тонемо, па ником ништа, поштовани Рораку, — одговори Ваи По — али ова непозната болест. Ето, мој нећак Таваке...

— Шта је са њим? — упита Рораку забрињено јер је познавао сиромашног младог Тавакеа.

— Морали смо га издвојити. Појавили су се сигурни знаци болести.

Лоше весиџи

Возилом које се кретало на принципу ваздушног јастука стигли су зачас у палату Оророине која се налазила у центру ове острвске земље, у самом подножју вулкана Раноа. Већина гувернера већ је била на окупу. Скуп је са неколико речи отворио Оророина: како даље живети на несигурној острвској земљи коју уз то напада ужасна болест.

У том тренутку на вратима дворане појави се врховни научник ове земље. То је био сед човек достојанственог изгледа. Сви га поздравиле са поштовањем, а Оророина му показа руком да седне крај њега.

— Имам за вас вести које нису ружичасте — започе старац — али биће најбоље да их чујете, па да онда одлучимо шта нам ваља ради.

Сви повикаше углас:
— Да чујемо Фатухиву! Чујмо га!

— Моји апарати показују да је наше велико острво осуђено на пропаст. Постављали ми колико год хоћемо великих ахуа, ништа нам неће помоћи. Острво тоне.

— Хоће ли шта остати од њега? — упита Оророина.

— Да, на крају ће остати површина око овог места где се ми налазимо, у околини вулкана Раноа — одговори Фатухива — све у све му нешто око 50 квадратних миља. (Фатухива је био сасвим у праву јер данас ово острво има површину од тачно 50 квадратних миља).

— То је мало за наш народ — примети Рораку.

— Ту је и страшна болест распадања — настави Фатухива. — Успео сам да проникнем у тајну те опаке болке. Молим вас, стишајте се — и научник подиже руку да смири жагор који се подигао у целој дворани. — Ви је сви знате: почиње губљењем апетита, малаксалошћу да би се касније појавили отоци и ране. Постепено отпадају поједини делови тела. Смрт долази у ужасним мукама. Али оно што ви не знате то је да болест није настала овде.

— Нећеш ваљда да кажеш да смо је понели са Јупитера? — изненађено рече Оророина.

— Тачно, тако! Клице су са наше родне планете, али тамо нема услова да се оне развију па зато и нема страшне болести распадања.

Лошос не ђомаже

— Да ли је на развој клица утицало космичко зрачење током лета наших предака од Јупитера до Земље? — упита Ваи По.

— Не, момче, — одговори му научник — твоја идеја није лоша али ради се о нечем другом.

— Шта предлажеш, учени Фатухива? — упита га Оророина који је ипак највише желео решење.

— Било куда да одемо, болест ће нас пратити јер су клице у нама, мислим у онима који су оболели.

— Значи, бекство нам неће користити — изјави практични Рораку — јер нам је болест за петам? Не значи ли то да поново треба да се винемо у Васиону?

— Тако је — одговори Фатухива — и то натраг на Јупитер.

— Шта ће нам рећи врховни владар? — упита забрињено Оророина. — Положили смо заклетву да се нећемо враћати.

— Да, али то не би био повратак за стално — насмеја се Фатухива — нико нам неће забранити да им дођемо мало у посету.

— А онда? — упиташе Рораку и Хиваоа.

— Стара постојбина ће нам уклонити склоност ка болести. Онда можемо да идемо даље. У свемиру има милион планета на којима се може живети.

Све је прегбуђено

— Не заборавимо једно врло важно питање — први пут се умеша ћутљиви Омохи, Оророинин секретар. — Идемо ли сви, и здрави и болесни?

Неколико тренутака влада је мртва тишина. Сви погледи били су упрти у Фатухиву који је замишљено гледао преда се, а онда у чланове скупа. Најзад проговори:

— Омохи увек ћути, али кад каже, каже нешто крупно. Признајем ово је најтежи проблем. Моћи ће да крене само здраво становништво.

— То ће бити страшно! — узвикну Ваи По.

— Да, али другог излаза нема — одговори Фатухива.

— Како ћемо успети да прегледамо све становништво? — замишљено примети Оророина, а онда се

Господар мамута

окрете Омохију! — Колико нас третино има на острву?

— Па, милион и петсто хиљада — одговори овај.

— А колико има болесних?

— Рачуна се да их је једна трећина — одговори Фатухива.

— Ракете наших предака — настави Ороорина — које су их пренеле са Јупитера овамо, довољне су за два милиона. Значи, употребимо само половину од њих.

— Што се тога тиче све је обезбеђено — рече Омохи — али како одвојити здраве од болесних? То је питање?

— Имам предлог — умеша се Фатухива. — Кад се људи буду укрцавали у ракете, заповедник сваке ракете и његов помоћник ће једноставним поступком проверити да ли је неко оболео или не? Одвајање ће бити брзо и поуздано...

— Какав је то метод? — упита Ван По.

— Он мора да остане тајна до поласка. Знаће га само по два лица у свакој ракети и то капетан и његов помоћник.

Фатухивина проба

Савет је убрзо завршен. Припреме за свемирски повратак су отпочеле. Несрећни народ на Рапа Нуи је одахнуо. То је било најбоље решење. Боље се вратити у стару постојбину него овде полако умирати или беспомоћно чекати да их незадрживи океан збрише са лица Земље.

Али, нико осим оних који су присуствовали савету није знао за одлуку да само здрави иду. То је чувано као највећа тајна.

Дошао је дан предвиђен за повратак. У почетку је циновско расељавање текло по плану. Готово нико није носио никакав пртљаг јер за то није било простора.

Али, када је почела „мала Фатухивина проба“, настала је паника. Страшна истина се дознала. Острво Рапа Нуи је било на ивици грађанског рата. Са свих страна су се зачули повици да се каже ко је одредио да болесници не иду? Узалуд је Ороорина убеђивао народ да је то за корист свих оних који су здрави. Нико није хтео да га слуша.

Од свих је најпопуларнији био Рораку. Када је он почео да говори, наступила је мртва тишина. Рораку је објаснио да ће проби бити подвргнути сви, почевши од Ороорине до последњег просјака. Неће бити ниједног изузетка.

Кад је завршио говор проломио се дуготрајан аплауз. Пробе су настављене без застоја. За непун дан све је било готово. Свемирски повратници су ушли у ракете, мотори су затутњали и ускоро је острво Рапа Нуи остало без већине свог становништва — и то оног здравог.

Они који су остали, били су врло гужни, али најгужнији је био њихов вођа, коме је Ороорина предао власт над острвом, чак му оставио и једну своју резервну круну. То није био нико други до Фатухива! На жалост „проба“ коју је он измислио, непобитно је доказала да је и чувени научник у поодмаклом стадијуму болести, о чему он, наравно, није имао ни појма...

ПЛОЧА ЗА ВАС

**ТОМ
ЏОНС**

Ненадмашни краљ забавне музике снимио је нову плочу. На њој се налазе његови најновији хитови „Човек лутка“ и „На свакој миљи“.

Иако они код нас нису постигли највећу популарност, ова плоча свакако заслужује да се нађе у дискотечи сваког љубитеља забавне музике. Плочу је издао „Југотон“ а цена је 9,30 дин.

PUPPET MAN

EVERY MILE

**ЉУБАВНА
ПРИЧА**

Тема из тренутно најпопуларнијег филма стигла је и на грамофонске плоче. Чувени Хенри Манцини са својим оркестром снимио је „Љубавну причу“ композитора Леја.

Са друге стране је мелодија из филма „Борсалино“ у коме главне улоге тумаче Жан-Пол Белмондо и Ален Делон. Плочу је издао „Југотон“ а цена је 9,30 дин.

ПОРДИЦА БЕЗВЕЗИ

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Радо бих се дописивао са младима из цијелог свијета. Имам 14 година. Скупљам значке и марке. Језик дописивања српскохрватски и руски. Жељко Грујић, Насеље „Крушевац“ 34, Титоград.

Волим народну музику и навијам за „Партизан“. Имам 17 година. Андрија Блажанић, Гребенице, 74230 Бос. Шамац.

Желим да се дописујем са другарицама из наше земље. Имам 15 година и хоби ми је скупљање салвета. Марица Вучковић, Велимира Марковића 1, 19220 Д. Милановац.

Желела бих се дописивати с друговима и другарицама широм наше земље. Волим спорт. Сакупљам разгледнице, марке, салвете, значке. Имам 13 година. Олгица Петровић, А. Мокоровића 4, 52000 Пула.

Желеле бисмо да се дописујемо са младићима од 15 до 17 година. Имамо по 15 година. Молимо пошаљите и фотографију. Здина Шнајдрова, Капт. Јарозе ч. 1 Брејцлав, ЧССР; Ана Ситкова, Јаселска ч. 2292, Брејцлав, ЧССР; Здина Билкова, Хербенова 2305, ЧССР; Милуше Хелесицова, Хербенова ч. 2304, Брејцлав, ЧССР.

Желео бих да се дописујем са девојчицама од 12 до 14 година. Јарослав Козакич, Лидица 29, Брејцлав, ЧССР.

Имам 12 година. Желео бих се дописивати са друговима и другарицама из цјеле наше земље. Сакупљам разгледнице и марке. Навијам за „Партизан“. Дарко Шпелец, В. Кланцу 6, Кошаки, 62000 Марибор.

Желела бих да се дописујем са другарицама из Југославије. Имам 13 година. Навијам за „Црвену звезду“. Бисерка Милишин, В. Караџића 114, 81400 Никшић.

Желим да се дописујем са девојкама из Београда. Имам 16 година. Пожељна фотографија. Миодраг Стјепчевић, 81355 Сутоморе.

Нека се јаве они који би желели мењати значке за разгледнице. Анди Јелчић, Далматинска 8, 41000 Загреб.

Желим да се дописујем са другарицама и друговима широм наше земље. Скупљам флашице за мини-бар и плоче. Волим поп музику. Весна Сретовић, Поцерска 12, 36000 Краљево.

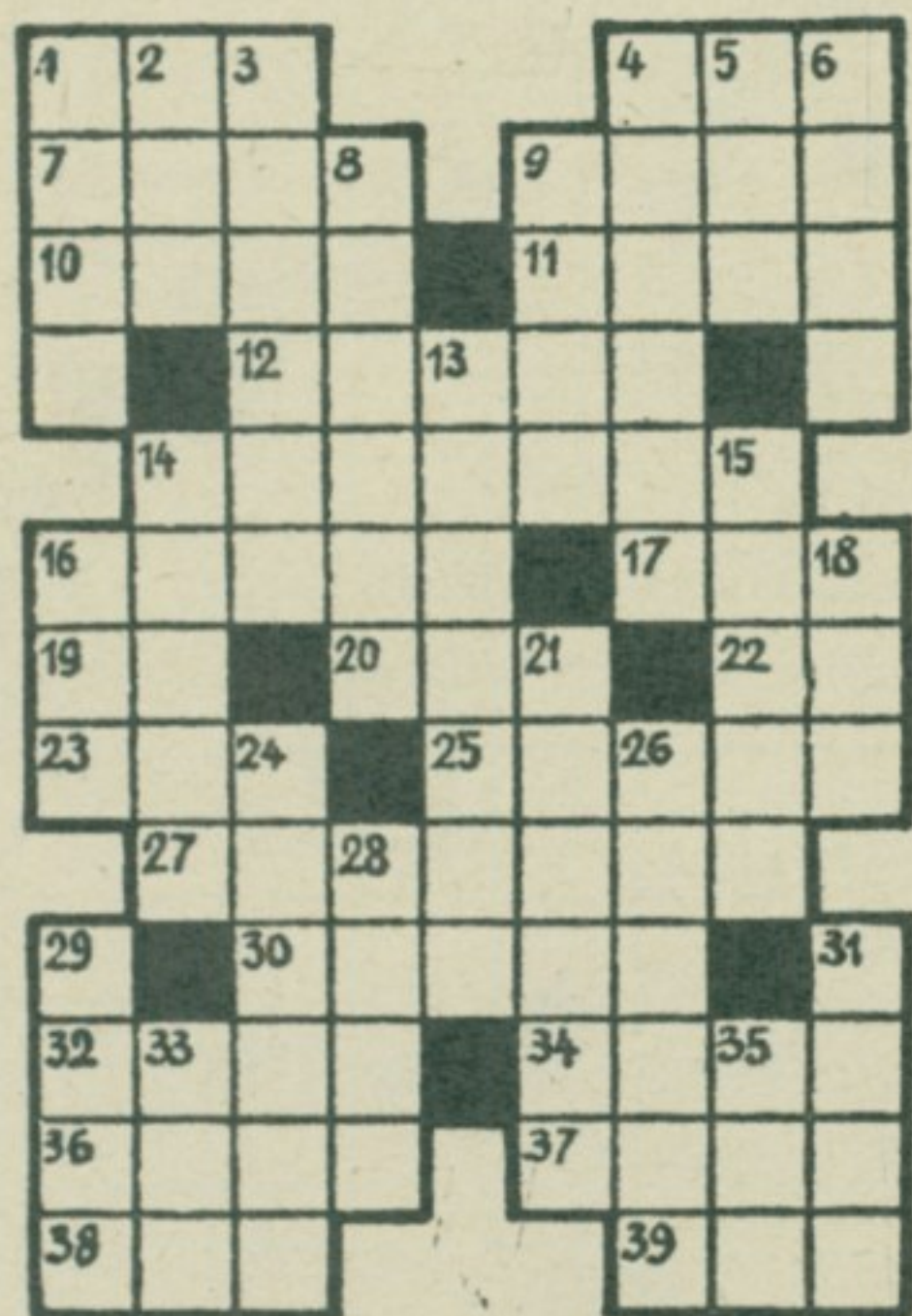
Похађам VIII разред. Сакупљам марке и разгледнице. Дописивао бих се са друговима и другарицама из Југославије. Драго Заник, Краш-ка 1, 69000 Мурска Собота.

Имам 16 година. Желио бих се дописивати с друговима и другарицама из земље и иностранства. Језик дописивања хрватскохрватски и њемачки. Ивица Сонке, Прилаз ЈА 12, 41000 Загреб.

* укршћене речи *

Водоравно: 1) назив; 4) једногодишња повртарска биљка; 7) врста четвороугла; 9) наша река; 10) староседелац Балканског полуострва; 11) пиринач; 12) женско име; 14) једна од најважнијих скробних биљка у тропским крајевима; 16) мушко име; 17) направа за узима-

ње материјала за микробиолошко испитивање; 19) мера за површину; 20) аждаја; 22) иницијали на шег књижевника („Мртве јавке“); 23) морска и речна животиња; 25) имовина, посед; 27) спартански краљ; 30) обор, тор; 32) игра на срећу; 34) арабљански поглавица; 36) лука на Црвеном мору; 37) митолошка богиња победе; 38) доживљај за време спавања; 39) сат.

Усправно: 1) место у Срему; 2) музичка ознака за један тонски род; 3) изасланик; 4) куће од дасака; 5) показна заменица; 6) основа; 8) роман Аугуста Шеное; 9) птица грабљивица; 13) музички инструмент; 14) етика; 15) варошица у Србији; 16) лука на Црногорском приморју; 18) староримски поздрав; 21) град у Француској; 24) врста шумског дрвета укуских плодова; 26) наш композитор и диригент (Бојан); 28) име књижевника Жупанчића; 29) речни рибар; 31) кречњачко земљиште; 33) песма узвишеног садржаја; 35) летовалиште у близини Опатије.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) „Фауст“; 6) Палмира; 8) Кир; 9) Амат; 11) Њаса; 12) спев; 13) ина; 15) Исо; 16) жо; 17) Власта; е; 19) накит; и; 20) вратар; 22) Ад; 23) над; р; 24) Мур; 25) ибис; 27) Лоти; 28) камин; 30) моћ; 31) тапетар; 33) кајак.

Издаје и штанпа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Милојко Друловић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дин, полугодишња 44,00 дин, тромесечна 22,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дин, полугодишња 88,00 дин, тромесечна 44,00 дин. Уплате на текући рачун 608-1-82-1. Годишња претплата у иностранству: ДМ 52. — S 14. — Ff 78,40 — Sfr 61,60 — Skg 72,80. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-32000-10-54. Поштански факс 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1 тел. 22-711.

МАЛА ПОШТА

ЗАБАВНИК — ЦРВЕНА ЗВЕЗДА

Пошто свима одговараи на постављена питања, желео бих да и мени одговорим: колики је био резултат утакмице између пионира „Звезде“ и репрезентације Забавника.

Вања Митровић, Коцељево

Пионирски тим Црвене звезде победио је 21. јуна 1970. године репрезентацију Политикиног забавника са 4:2 (2:2), после живе, занимљиве и лепе игре. Голове за репрезентацију Забавника постигли су Мишо Ванек и Момчило Јанковић.

ДОБИТНИК — ДАРОДАВАЦ

Драги Забавниче, Веома сам задовољан што сам добијени бицикл поклатио деци из Ваљева. Захваљујем и на вашој награди — једногодишњој претплати на „Политикин забавник“. Срећан сам што ћу моћи да га читам и у Аустралији. Шаљем вам своју адресу у Аустралији и желим да се дописујем и размењујем марке са читаоцима Забавника.

DIMESKU BLAZE,
88 Wellington Maskot
SUDNEU N S W Australia

ШТА КАЖЕ РОБОТ?

Молимо те да нам одговориш на једно питање. У ЕПП-у Телевизије Београд рекламира се пасуљ. При том спикерка каже: „Кад би сви војници овог света пуцали пасуљем, на земљи би био рај.“ Шта тада каже робот који се појави?

Ученици VIII: О. Ш. „М. Муњас“, Уб

Питали смо одговорне у ЕПП-у и ево шта они кажу: робот говори својим матерњим језиком, роботским језиком, па га чак ни они са телевизије не разумеју.

БУДИТЕ ДЕТЕКТИВ...

РЕШЕЊЕ ЗАГОНЕТКЕ: ОШТРО ОКО

Анита је микрофилмове преносила у потпетицама које је променила у кући свог саучесника. Инспектор Окац је то схватио кад је Анита изашла из куће. Пошто је Аниту одвео у полицију, издао је наређење да се ухапси и власник те куће, Анитин саучесник.

У ИДУЋЕМ БРОЈУ КОМПЛЕТАН СТРИП

ДЕЛТА 99

